

(૩)

હતી એક ઇંદુના દંડ સમી બાળી:

—નજરે! કેમ કાળી ગોર ભે ભેર રોષ ?

ન્હાનાલાલ.

આમાં કમલિની અને ઇંદુના દંડ એ ઉપમાન અને ઉપમાણ
અને માળા એ ઉપમેય એ બેઉનું સાદૃશ્ય વર્ણવાયુ તેથી ઉપમાવંકા

નિયમોપમા.

વ્યાખ્યા: ઉપમાન અને ઉપમેયના સાદૃશ્યનો કાંઈક નિયમ
ઠરાવવામાં આવે ત્યાં નિયમોપમા.

દાન ૧૩

સખીરી ! ત્હારા વાળ નાગ દ્વિભામમ શોભતા,
નહિ નહિ ખીજી નાછુ અહિ રહડયો મુજને દીસે.

આમા વાળ જે ઉપમેય તેને નાગદ્વિભા એ એકજ ઉપમાનની
સાથે સરખાવવામા આવ્યા અને ખીજી કોઈની માથે સરખાવવાને
ને ચોગ્ય નથી એવો નિયમ ઠરાવવામા આવ્યો તેથી નિયમોપમા.

* * *

દાન ૨૩.

વીતે દહાડા વિરહ દુઃખમાં, દોહલા જેમ જેમ,
મુંઝાતો એ જહુ જહુ હશે એકલી તેમ તેમ,
કર્માએલી નલિની શિશિરે હોય સંતાપ પાગી
તેવી નિશ્ચે જલદઈ ગઈ એ હશે, પ્યારી મહારી.
કિલાસાઈ.

(૪)

આમા મંદ્રની ઓ એ ઉપમેય તેને નહિની એ એક ઉપમાન
મરણાવવા યોગ્ય છે, અન્ય નહિ એમ દર્શાવવામાં આવ્યું તેથી
નિયમોપમા.

દૃષ્ટાન્તે કહે

ભાસે વાસ ભયાન રાત્રી, ફૂલની મોળી મહા બોળ છે,
ઉંડા સ્વાસ ધમત હાલું દિલનો તાવાગિન વિકાળ છે
તન્વી વ્યગ્ર વિયોગથી વનતણી વ્હીલી કુરંગીજ છે
કામે કાળ બનેજ દુર્લભ મેલો શાદું લવિકોડિતો.
કેશવભાવ

આ રાધાવર્ણનમાં તન્વી એ ઉપમેયને કુરંગી એ એક ઉપમાન
સિવાય અન્ય સંરેખાવવા યોગ્ય નથી એમ ધ્વનિથી દર્શાવવામાં આવ્યું
તેથી એ નિયમોપમા.

નિર્ણયોપમા.

વ્યાખ્યા ઉપમાન અને ઉપમેયના સાદૃશ્યમાં સદેહ લાવી
પાછો નિશ્ચય કરવામાં આવે ત્યાં નિર્ણયોપમા.

દૃષ્ટાન્ત ૧૬

મહે તકારું વકેન ગણ્યુ અભુજની સમાન
કિન્તુ ભૂલ્યો પ્રિય સખી ! નહિ તેમ માન,
ખીવે સખે ! કમળ સોજ હિમાગુનાથી
તે કયા સ્વકાન્તિ થકી ચન્દ્ર શકે લગવી !

(૫)

માતું સખે ! તુજ સુખે નહિ અંબુજે હું
કાંકેજ તે પરિભવે સખી ! આ હિમાંશુ;
આગાર અમૃત તણી તુજ વકત્ર વહાલી !
નહોયે સખી ! જલજ અન્ન મહું હું પ્યારી !

આમાં વકત્ર છે કે કમળ છે એવો સંશય ઉપજ્યા પછી
વકત્રજ છે એવો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો તેથી નિર્ણયોપમા. સાહિ-
ત્યકર્તાએ એને નિઃશયાલંકાર કહે છે.

બહુપમા.

વ્યાખ્યા : ઉપમેયતા ધર્મનું આધિક્ય દર્શાવવા માટે એકથી
વધુ ઉપમાનો સાથે પ્રયોગેણુ સાદૃશ્ય તે બહુપમા.

અટાન્ત ૧, ૨.

તહારો શીતળ શુચિ સ્પર્શ પચિની ! અ-દનોદકના સમો,
હિમજલ, હિમાંશુશીકર શો વળી બર્ફ સમ શીતળ અહો,
તુજ વાણી તેમજ હે સખી ! સાકર અને અમૃત સમો
મીઠી, અહો ! વહાલી, શુણે તુજ, સુજ હૃદે અહરે વસી.

દુષ્ટાન્ત ૩૮૫ : જરૂરિયાતો તણી યાત્રા વિષે જેવી છે, સંગ્રામાંગણમાં જરૂરિયાતો શ્રદ્ધાસ્થની જેવી છે, આત્મજ્ઞાન વિષે જરૂરિયાતો વિરાગ્યની જેવી છે, નાણાની વ્યવહારમાં જરૂરિયાતો સૌ લોકને તેવી છે.

આમાં નાણાની જરૂરીયાતો આધિક્ય બતાવવા તેને જુદી જુદી જાતની જરૂરીયાતો સાથે સરખાવવામાં આવી તેથી એ બહુપમાત્રા ભાષ્યકર એને માલોપમાના ઉદાહરણ તરીકે વર્ણવે છે પણ તે કદાચ દેરલાક બહુપમાં અને માલોપમાને એકબીજા અલંકાર તરીકે ગણે છે તે સુગમજ્ઞ માનીને વર્ણવ્યું હશે.

માલોપમા :

વ્યાખ્યા : સાદૃશ્યની એક બીજા સાથે સંબંધ રાખતી પરંપરા તે માલોપમા.

દુષ્ટાન્ત ૧૬ :

શોભે છે જો લલિત લલનો મુખલંકારથી આ
શોભે કાવ્યો પુનિત કવિનાં મુખલંકારથી હા !
ને તેથી આ જગ પણ દીપે, તેથી સર્વાત્મ તેમ
શોભે તું આ કર અસિ ધરી યુદ્ધમાં જાય તેમ.

આમાં અલંકારોનો જેમ લલના તેમજ કાવ્યો સાથે, કાવ્યોનો જગત સાથે, જગતનો સર્વાત્મ સાથે એમ એક બીજા સાથે સંબંધ રાખતી સાદૃશ્યની પરંપરા વર્ણવાઈ તેથી એ માલોપમા.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ છંદ

સોહાવે જ્યમ ચન્દ્રિકા ચન્દ્રદેવને, તેમ
ચન્દ્રદેવ વિભાવરી, વિભાવરી વળી એમ
સોહાવે આકાશને, ત્હારોય કીર્તિ એમ,
તુજને સોહાવે, અતિ ધરીને અદકો પ્રેમ.

૨.

દૃષ્ટાન્ત ૩ છંદ

આમાં ચન્દ્રિકાનો જેમ ચન્દ્ર સાથે, ચન્દ્રનો વિભાવરી સાથે, વિભાવરીનો આકાશ સાથે એમ એક બીજા સાથે સંબંધ રાખતી સાદૃશ્યની પરંપરા વર્ણવાઈ તેથી એ માલોપમા.

અભૂતોપમા.

વ્યાખ્યા: અશક્ય હોગે એવા ઉપમાનનો જે સાદૃશ્યમાં પ્રયોગ હોય તે સાદૃશ્ય તે અભૂતોપમા.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છંદ

શુભો, શુભશનો મહાંથી સઘળાં આણી કયાં એકઠાં
કાઢ્યો સત્વ સમો સુરંગ વળી તે સુક્યો જરી ઠારવા;
ત્હેનું તારણુ સત્વ તેમ સહ તે કાઢ્યો પ્રભાસારને
તે ત્હારા સખિરી! મુગીર અતિશે ગાલે ધર્યાં ધાઈ કે ?

(૮)

આમા મુનાવ પુખ્તોના સત્વ સામે તેની પ્રમાણે સાગ કે જે
સ્તુત નીકળી શકે એમ હેજ નહિ તેને-એટલે એ અશક્ય ઉપ
માનો થેજે અમૂતોપમા વર્ણવાઈ.

***

ખાન ૨ છુ

સ સારને સર અમૃત લગ્યા
માહિ યોગ્યા વિપના દગલા
એ વિપને અમીના જલકુડથી ।
પીશે અમી ધન્ય હો હંસલા.

હાનાલાલ.

આમા અમૃત ભરવા રૂપ અને વિપના દગના યોગવારૂપ દાર્પ
ને વસ્તુત થઈ શકે એમ હેજ નહિ તેને થેજે મીતે એ અમૂતોપમા.

ખાન ૩ બ

વિનતાવદન વિધિએ કીધું, સાર સશીનું લીધું
નક્ષત્રનાથને લાજન લાસે, કલક લાગટ કીધું.

પ્રેમાનંદ.

આમા દમમળીનું વર્ણન કરતા કવિ તેના મુખની શોભા
પ વિતા સશીનો સાર કે જે વસ્તુત નીકળી શકે એમ હેજ નહિ
તે વર્ણ છે, તેને થેજે મીતે એ પણ અમૂતોપમા

નિંદોપમા.

વ્યાખ્યા ઉપમાનની નિંદાપૂર્વક ઉપમેય સાથેનું સાદૃશ્ય
તે નિંદોપમા.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ

તું પુનમનો ચન્દ્ર, હું તો ખીજ હિમાંશુ શો
મહાઈં તેજસ મન્દ, હારે ભારકે તું થકી.

આમા ઉપમાનની નિંદાપૂર્વક ઉપમેય સાથે સાદૃશ્ય વર્ણનાયુ
તેથી નિંદોપમા

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ હ

ત્રિપુલક જે હરતણું, વડતાં ન કાવે
રે રે વયસ્ય ! ઉપમા મનમાં ન આવે,
જો હું શરી સમ વેદું ત્વજે કલકી,
કો ભૂ સમાન નવ હું ગણું સિંહ લકી.

પ્રેમાનંદ.

આમાં સત્યમામાની બહુટિનું વર્ણન છે અને ચન્દ્ર જે ઉપમાન
તેને કલકી ગણી દોષ લગાવી નિંદાપૂર્વક ઉપમેય સાથે સાદૃશ્ય વર્ણવ્યું
એટલે નિંદોપમા

દૃષ્ટાન્ત ૩ હ

પૂર્ણિમા ચન્દ્ર જાણે પર વરતુલ શી ધાર ખાધી રહ્યો છે,
શોભા સારી શરીથી કિરણ ચમરિયાં, ફારી એ તો ગયો છે,

આકાશે એક વિદ્યુ દ્વય અહીં નિરખું અથ્થ આવે ન પાસે,
એ પૂરા ત્યંદ્ર માંહે મલિનપણુ દીસે, સ્વચ્છ આ એ પ્રકારે.

ત્રેમાનંદ.

આ સત્યમામાના મુખચંદ્ર અને ક્રપાળના ચંદ્રકનું વર્ણન છે.
આમા ચંદ્ર જે ઉપમાન તેને મલિનપણાવાળો, અગ્રથી છવાનારો
એવા દોષ લગાવી તેની નિંદાપૂર્વક ઉપમેય 'સાથે' સાદૃશ્ય વર્ણવ્યું
તેથી નિંદાપમા.

પૂર્ણોપમા.

ઉપમાનાં ચારે અંગ ઉપમાન, ઉપમેય, વાચક અને ધર્મ સહિત
સાદૃશ્યની ખીલાવ તે પૂર્ણોપમા. જ્યાં વાચક અંગ ન હોય
ત્યાં વાચક હુપ્તોપમા, ધર્મ અંગ ન હોય ત્યાં ધર્મ
હુપ્તોપમા અને ધર્મ અને વાચક, બન્ને અંગ ન હોય ત્યાં ધર્મ
વાચક હુપ્તોપમા કહેવાય. ઉપમાન અંગ ન હોય તો ઉપમાન
હુપ્તોપમા અને તેની સાથે જે જે અંગ ન હોય તે તે સાથે ઉપમાને
હુપ્તોપમા કહેવાય. હુપ્તોપમા આઠ પ્રકારની છે (૧) વાચકહુપ્તા
(૨) ધર્મહુપ્તા (૩) ધર્મવાચકહુપ્તા (૪) વાચકકોપમેયહુપ્તા (૫)
ઉપમાનહુપ્તા (૬) વાચકોપમાનહુપ્તા (૭) ધર્મોપમાનહુપ્તા (૮)
ધર્મોપમાનહુપ્તા.

દશાન ૧, ૨, ૩.

હિમાંશુ સવિતા સમો મૃદુ ગતિ વા વન્ત જેવો બાળ્યો
વાગે સોય સમાન પુષ્પ કળીજો ને લેપ અગ્નિ સમો,
સત્તિકટપ થતીજ દેહ વળી આ તો વારકારી મહને,
રે! રે! આ પ્રમદા વિયોગ સમયે સંહાર આણ્યો કને.

આના પીળા ચરણમા બહુમા, પહેલામા ધર્મલુપ્તોપમા
 અને ત્રીજામા વાયલુપ્તોપમા છે. સોય એ, ઉપમાન, પુષ્પકળીએ
 એ ઉપમેય, સમાન એ વાયક અને વાગે એ ધર્મ એમ ઉપમાના
 ચારે અંગ સાથેનું સાદૃશ્ય વર્ણવાયુ તેથી પૂર્ણોપમા દિમાશુ એ
 ઉપમાન સવિતા એ ઉપમેય, અને સમે એ વાયક પણ ઉચ્ચતર
 ધર્મ ન વર્ણવાયો એટલે એ ધર્મલુપ્તોપમા તેમજ ગત્રિ એ ઉપ
 માન, કૃષ્ણ એ ઉપમેય અને થવું એ ધર્મ પણ જેવી એ વાયક ન
 વર્ણવાયો તેથી એ વાયલુપ્તોપમા

દૃષ્ટાન્ત ૪ મુ

* ૨

ચરણામૃતનો નીમ અમારે નિત્ય ઉઠી મઢિર જાશુ,
 રામ નામની જહાજ બતાવશું સંસાર સાગર તરી જાશુ
 રાણાજી અમે ખ્યારા ગોવિંદના ગુણ ગાશુ.

૧૨

ભીરંબાઈ.

આમાં સસાર એ ઉપમાન અને સાગર એ ઉપમેય એમા
 પેડે, જેવો વિગેરે વાયક શબ્દ અને વિશાળત્વ રૂપી ધર્મ એ મે
 વર્ણવવામા ન આવ્યા એટલે એ વાયક ધર્મલુપ્તોપમા થઈ

દૃષ્ટાન્ત ૫ મુ

કે ચોટલો ધરણી માત તણો, અહીં શુ ?
 છુટી જઈ વળી પડ્યો દીસતો નહિં શું ?
 તે વૃદ્ધ હાલ થઈ છે બહુ જાણુ તેથી
 આ ચેત વાળ નદી તુરંત જણાય એથી !

ખખરદાર.

આમાં શ્વેતવાળ એ ઉપમાન, નદી એ ઉપમેય, તુલ્ય એ વાચક
અને જણાવતા રૂપ ધર્મ એમ ઉપમાનાં ચારે અંગ સાથેનું સાદૃશ્ય
વર્ણવાયુ તેથી પૂર્ણોપમા.

દ્રશ્યનં ૬ કું અને ૭ મું.

અમલ કમલ જેવી જીવતી તો જણાયે.
નવલ અમલ જામ્યો જોવી આંખો ગણાયે,
અકલ અકલ થાયે શી મદિરાક્ષિ આગે.
તરલ તરલ દષ્ટિ, કામિને અંગ લાગે !!

પ્રેમાનંદ

આમાં ઉપમાન કમળ અને ઉપમેય જીવતી તેમજ જેવી એ
વાચક પણ સુંદરતાએ ધર્મ નવર્ણવાયો તેથી ધર્મલુપ્તોપમા તેમજ
છેલ્લા ચરણમાં દષ્ટિ એ ઉપમેય અને લાગવા રૂપ ધર્મ વર્ણવાયો
પણ બાણ એ ઉપમાન તેમજ જેવી એ વાચક ન વર્ણવાયો તેથી
એ વાચકોપમાનપ્રતી કહેવાય.

દ્રશ્યનં ૮, ૯ મું.

વાત્સલ્યની ન લેણી. સમોવડી

કલાગારે જીકેલી હતી,

કલાપીની સંકેલેલી કલાસમી

દેહ દેશે નવરંગ સાડી સરસી

નહાનાલાલ

આમાં પહેલાં બે ચરણમાં સુંદરીએ, ઉપમાન નવર્ણવાયુ તેથી
ઉપમાનપ્રતોપમા અને છેલ્લા બે ચરણમાં, સુંદરતા, રૂપ ધર્મ ન
વર્ણવાયો ધર્મલુપ્તોપમા ગણાય.

ઉપમાદોષ દર્શન.

સમજ ધીક્કારવા જોગ, વિનમ્રીય, હીન જોને તુલ
ઉપમેય સાથેના ઉપમાનતા સદૃશ્યને દોષયુક્ત
ગણવામાં આવે છે.

દાખલ

તહે ગર્ધવસમ, ઠીક, ધીમે ધીમે કાર્ય આ
મેટા બોલ સાથ વહી વહીને પુર કર્યું.

આમા હીનોપમારૂપ દોષ વર્ણવાયો એકે એ દોષયુક્ત
ઉપમા ગણાય

૧

(૨) અનન્વયાલકાર-The Comparison Absolute.

વ્યાખ્યા ઉપમેયના ઉપમાર્ત રૂપે ઉપમેયતુજ વર્ણન
અથવા એકજ વસ્તુનું, એ બન્ને રૂપે વર્ણન
તે અનન્વય

દાખલ ૧ હ

રામ સમોપક રામ, કૃષ્ણ સમા શ્રીકૃષ્ણજી
નહિ બીજાના કામ તોલે થાવા તેમની

આમા રામ અને કૃષ્ણ એ ઉપમાન અને ઉપમેય એ બન્ને
રૂપે વર્ણવવામા આવ્યાથી તેથી અનન્વય

(૨) ઉપમાનોપમેયન્તં યદેકસ્યૈવ વસ્તુન ।

છંદાન ૨ બુ

કહ્યું સમોદાતાર કહ્યું થયો ~~જંગમાં~~ ~~તે~~ છે
નહિ બીજો યાનાર ત્રણે સળમાં એ વિના.

આમાં કહ્યુંને ઉપમાને અને ઉપમેય એ બંને રૂપે વર્ણવવામાં
આવ્યાથી અનન્વય.

છંદાન ૩ બુ

લીલમ પ્રતિજ્ઞાકાર, લીલમ સમો 'કો' નહિ થશે
જયજય ગંગા કુમારિ ! પાળી લીલમ પ્રતિજ્ઞા રહે !

આમાં લીલમ એ ઉપમાન તેમજ ઉપમેય એ બંને રૂપે
વર્ણવામાંથી અનન્વય

છંદાન ૪ મુ

સોધી ગયો સહુ પુસ્તક પાનાં
સાહિત્ય સિન્ધુમાં ઘુળ તથો,
વેદવેદાંગ પુરાણ પઢ્યો પણ
એક ન અક્ષર હાથ ચઢ્યો.

માનિનિતા મુખની ઉપમાસમ
સાક્ષર રત્નનો સાર થઈયો,
યાત્રી ઉભો ધરી દર્શણ મુખ શુ
તો મુજ અર્થ અમુક્ય સર્વોત્ક

* આ છંદાન 'વેતન' તરીકે ૧૯૨૨ તા બાંકેમાં 'દર્પણ' એ નામથી
પ્રકાશ પડ્યું હતું.

ઉપમેય એવું જે મુખ તેવું ઉપમાન મુખ સિવાય ખીણુ કાંઈજ નહિ મળવાથી ઉપમેય અને ઉપમાન બન્ને રૂપે મુખતુજ વર્ણન થયું તેથી અનન્વય.

દુષાન્ત પદો મુજબ નીચેના પ્રમાણ આપેલ છે. સમને તિતડિતા રહી સ્થિર લહી ઉપમાન ઘટે સહી; વિસ વસા ત્રિદેશ ન બરાબરી નવલ હંપતી ને નમ્ય સુંદરી.

પ્રેમાનંદ.

આ સંત્યેમામાનું વર્ણન છે અને સંત્યેમામાને કાંઈની ઉપમા આપી શકોતી નથી એટલે સંત્યેમામાનું ઉપમાન સંત્યેમામા સિવાય અન્ય કાંઈ હજી નહિ એમ વળ્યું છે માટે એ પણ અનન્વય.

(૩) ઉપમાનોપમેયાલંકાર—The Reciprocal Comparison.

વ્યાખ્યા: ઉપમાન અને ઉપમેયનું અરસપરસ વર્ણન અથવા તો ઉપમાન તેજ ઉપમેય અને ઉપમેય તેજ ઉપમાન એ રીતનું જે વર્ણન તે ઉપમાનોપમેય અથવા ઉપમેયોપમા.

(૩) પયયિણ દ્વયોસ્તચ્ચેદુપમેયોપમા મતા ।

ઉપમા અને પ્રતીપ એ બેના મેળાપથી આ અલંકાર થાય છે પણ જેવું સાદૃશ્ય આતાથી વર્ણવાય છે તેવું એ બેને છુટા હોવાથી વર્ણવાતું નથી તેમજ આના સાદૃશ્યથી આ બન્ને સમાન કાંઈ નૃતિય પદાર્થ નથી એ વાતની પણ પ્રતીતિ થાય છે.

(૪) પ્રતીપાલંકાર—The Converse.

વ્યાખ્યા. ઉપમાન અને ઉપમેયની પરસ્પર સ્પર્ધાનું
વર્ણન તે પ્રતીપ.

પ્રથમ પ્રતીપ.

વ્યાખ્યા. પ્રસિદ્ધ ઉપમાન અને ઉપમેયને ઉલટાવીને
કરેલું વર્ણન તે પ્રથમ પ્રતીપ

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ ૨ ૭૩

પ્રભાકર પ્રકાશ્યો આ, ત્હારી વકત્રપ્રત્તા સમો,
હસ્તપાદ સમાં બહાલી ખીયાં અંબુજ તોયમાં.

આમા પ્રભાકર એને વકત્રપ્રત્તા તેમજ અંબુજ અને હસ્તપાદ
એના પ્રસિદ્ધ ઉપમાન અને ઉપમેય તેમને ઉલટાવીને વર્ણન કર્યું
તેથી એ પ્રથમ પ્રતીપ

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૩ ૭૪ ૪ ૭૫ ૫ ૭૬

તારા નેત્રસમાન કાનિમય જે તે પત્તા હુબ્બુ જળે
ઢંકાયો શશી તાહુન મુખ સમો વસોદનાં વાળે,
જે આલે તુજ આવ તે પશુ હવે સૌ રાજહસો ગયા,
તારા તુલ્ય વડે વિનોદ પણુ તે દૈવે ન વેઠાય આ !

ભાઈશ કર.

(૪-૧) પ્રતીપમુપમાનવ્યોપમેયત્વપ્રકટનમ્ ।

દૃશ્ય ૨ બુ

અમત્ત યા ન તું શાણા,

દ્વેત પક્ષધી હંસ ! માનસરના.

પુણ્ય જનોની કીર્તિ

ધવલ જણાયે તુંથી જગતપર હા !

આમાં હંસની ધવલતા જે ઉપમાન તેના અનાદરને અર્થે
પુણ્યજનોની કીર્તિની ધવલતા જે ઉપમેય તેના ઉત્કર્ષતું વર્ણન
કર્યું તેથી એ તૃતીય પ્રતીપ.

* * *

દૃશ્ય ૩ બુ

સુરસરાઈ રૂચિર સુલોચના,

અમર ભોધ તને દુઃખ મોચના ?

રસવનાં કમળો અતિ પેખિયાં,

રસ ભર્યાં તણુ'શે દૃગ દેખિયાં.

પ્રેમાનંદ.

આમાં કમળ જે ઉપમાન તેના અનાદરને અર્થે નેત્ર જે ઉપ-
મેય તેનો ઉત્કર્ષ વર્ણવ્યો તેથી એ તૃતીય પ્રતીપ.

ચતુર્થ પ્રતીપ.

વ્યાખ્યા: ઉપમેય સાથે ઉપમાન સરખાવવા યોગ્યેય ન
હોય એવું જે વર્ણન તે ચતુર્થ પ્રતીપ.

(૬-૩) अवर्ण्येनान्यस्योपमाया अनिष्पत्तिश्चक्ष तत् ।

દશાન્ત ૧ ૬

તુજ કટિ સમ સન્નાર ! સિંહકટિના લંકને

ગણુ' હું તો નિસાર વ્યર્થ માહારી કદપના !

આમા સ્ત્રીની કટિ જે ઉપમેય તેની સાથે સિંહકટિ જે ઉપમાન
ને સરખાવવાને યોગ્યેય નથી એમ વર્ણવ્યુ તેથી એ ચતુર્થ પ્રતીપ.

* * *

દશાન્ત ૨ ૧૬

તુજ મુખ કમલ સમુ સુન્દરી

ગણુવું એ મ્હોટી ભૂલ ખરી !

કયાં તુજ મુખ ને કયા એ ચન્દ !

મેળ મેળવે તે મતિમંદ !

૨૫

આમા સ્ત્રીનું મુખ જે ઉપમેય તેની સાથે ચન્દ જે ઉપમાન
ને સરખાવવાને યોગ્ય પણ નથી એકું કથું તેથી એ ચતુર્થ પ્રતીપ.પંચમ પ્રતીપ.વ્યાખ્યા:-ઉપમાનનું જે શું પ્રયોજન ? એવું જે વર્ણન
તે પંચમ પ્રતીપ.

દશાન્ત ૧ ૬

શીઢ ઝેર તું લે તરૂણી,

ભર્યું હજાહજ થકી હૃદય લહારું;

(૪-૫.) પ્રતીપમુપમાનસ્ય કૈમર્થ્યમપિ મન્યતે ।

તે તું પી લે ન ગણી

સાર આમાં ઝેર ન ઠીક ધારૂં.

આમા ઝેર જે ઉપમાન તેનું શું પ્રયોજન ? એમ વર્ણવવામા આવ્યું તેથી પંચમ પ્રતીપ.

કૃષ્ણાન્ત ૨ છ

કોકિલ કુંકુ કુંકુ કરતી,

સખીરી ! તું પણ ફૂજન ફડુ કરતી;

ફૂજ તું સખી ! શે અમઘી

કામ વગરની કોકિલ આ બકતી.

આમા કોયલ જે ઉપમાન તેની શી જરૂર ? અર્થાત્ તેનું નિષ્પ્રયોજન વર્ણવાયુ તેથી પંચમ પ્રતીપ.

* * *

કૃષ્ણાન્ત ૩ છ

વદન હાહાં નિરખ્યું મુંઢરી,

તો પછી શું જોવું ફરીફરી

પેહુ તોયજ પેહો ચન્દ

નીરખી શે યાવુ મતિમન્દ !

(૬) રૂપકાલંકાર-Metaphor

વ્યાખ્યા:-ઉપમાન અને ઉપમેયના અભેદનું વર્ણન તે રૂપક.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છં.

કામિની કાય ભુમીમાં કુચ પર્વત દુર્ગમ
ન બા ત્યાં તું મનઃ પાન્ય! વસે ત્યાં સ્મર તસ્કર.

આમાં કામિની કાય, કુચ અને સ્મર એ ઉપમેય અને ભુમી, પર્વત અને તસ્કર એ ઉપમાન તેમના અભેદનું વર્ણન કરવામાં આપ્યું તેથી એ રૂપક.

દૃષ્ટાન્ત ૨ છં.

મન ભ્રમર ઉર ધર તું,
નારી મુખકમળેથી ફર રહેજે
જવ સ્મર ચન્દ્ર પ્રકાશે,
તવ નહિતર મધુલોભે પકડાશે.

આમાં મન, નારીમુખ, અને સ્મર એ ઉપમેય અને ભ્રમર, કમળ અને ચન્દ્ર એ ઉપમાન તેમના અભેદનું વર્ણન કરવામાં આપ્યું તેથી એ રૂપક.

***

(૬) विषय्य मेदताद्रूप्यरञ्जुन विषयस्य यत् ।
रूपकं तन्निधाधिवयन्यूनत्वानुभयोक्तिभिः ॥

પક્ષે શ્રુતિ એટલે કર્જુનો પાર પામ્યાં છે અર્થાત્ કાન મુધી નેત્રોની અણી લંબાઈ છે 'નેત્ર અણિ અથે શરણુ વિંધ્યાં સોય યથા નિમી-
ડિઆ' એ મુજબ, તેમજ મુક્તામાં પણ કાંઈ બાકી નથી એટલે
યોગી પક્ષે જીવનમાંથી મુક્તતા-મુક્તિ-મગ્નતામાં બાકી નથી તેમજ
નિયોગિનીને મુક્તતા એટલે મૌકિક-મૌકિકતા દ્વારા મગ્નતામાં કાંઈ
બાકી નથી તેને તો મગ્નતાજ છે પણ વિયોગને લીધે કદાચ એકજ
મૌકિક માગ ધારણ કરી રાખી હોય મૌકિક માગાઓની તેને
અપેક્ષાએ નથી.

* * *

દ્વિતીય રસ

સ્મર જરૂરે આતુર તકિડે છે
ઉગારી લેા સંગ સુધાવડે એ
અહો ભિષગત્ન ! કરે પ્રહોરે !
ઉપેન્દ્ર ! વજાત્મક બા ઠરે રે !

કેશવલાલ.

આમાં ઉપમાન ને ભિષગત્ન અને ઉપમેય ને ઉપેન્દ્ર તે બન્નેનો
અભેદ નૂનાધિક્ય પણાએ રહિત એરો વર્ણ્યો તેથી એ અનુભવ
અભેદ રૂપક. આ રાધાની સખીની કૃત્યપ્રતિ ઉકિત છે.

ન્યૂન અભેદ રૂપક.

વ્યાખ્યા:—ન્યૂનતાપૂર્વક અભેદ વર્ણન તે ન્યૂન અભેદ રૂપક.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ

પંચ બાણ વિનાના

ગણ હું ત્હમને સખા ! મનોજ અહો,
સર્વાંગે પરિપૂર્ણ

કુસુમશર વણ નયનશર સજશે !

આમા સખા એ ઉપમેય અને મનોજ એ ઉપમાન એ મનેનો
અભેદ પચમાણના હીનત્વે કરીને ઉપમાનની ન્યૂનતા પૂર્વક વર્ણવે
તેથી એ ન્યૂનઅભેદ

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ જી

તું તો દીપ્ત-તી સુદરી

ચતુર્ભુજવણ દેવી ખરી

અદકો દેખી થતો આનંદ

જેને નવ તે જન મતિમદ

૨.

આમા સુદરી એ ઉપમેય અને દેવી એ ઉપમાન એ બેઉનો
અભેદ ચતુર્ભુજના હીનત્વે કરીને ઉપમાનની ન્યૂનતાપૂર્વક વર્ણવાયો
તેથી એ ન્યૂન અભેદ.

આધિકાભેદ રૂપક.

વ્યાખ્યા:-આધિક્ય સાધનું અભેદ વર્ણન તો આધિકાભેદ
રૂપક.

કુશાન ૧૬.

કૃતાન્ત કાળ સમુ રૂપ ત્યજી પાવક જગતને
પાળે છે, દુઃખ કાપે છે 'રાય' સાથે થતુ હવે.

આમાં રાય જે ઉપમેય અને પાત્રન જે ઉપમાન તે જાનતેના
અમેદ કૃતાન્ત કાળ સમાન રૂપનો ત્યાગ કરી પાળવા અને દુઃખ
કાપવા રૂપ ધર્મે કરીને ઉપમાનની અધિકતા વર્જીવી તેથી તે
આધિકામેદ.

* * *

કુશાન ૨૦.

સમદૃષ્ટિ ધરી શક્તિ ભલી
વિશ્વ રક્ષતી આ સુંદરી
ચલાવતી સંઘગુચે તન્ત્ર
બુએ ન જે જન તે મતિમેદ.

૨.

આમાં સુંદરી જે ઉપમેય અને શક્તિ જે ઉપમાન એ જોડેના
અમેદ વિષમદૃષ્ટિતનો ત્યાગ કરી વિશ્વ રક્ષયતી કંઠિનરડે ઉપમાનની
અધિકતા ચોતનપૂર્વક વર્જીવો તેથી એ આધિકામેદ.

અનુભવ તાદ્રૂપ્ય રૂપક.

વ્યાખ્યા:-ઉપમાનના ઉત્કર્ષકે અપર્કર્ષ રહિત. ઉપમેયનું
અમેદ વર્ણન તે અનુભવ તાદ્રૂપ્ય રૂપક.

દુષાન્ત ૧ હ

ખીલે જોઈ તહાર વદન કમળો હે પ્રિય સખી !
અને જાયે તેથી ગહનતર અન્ધારજ શખી
અમીનો જો કાર્ધ ગરવ મનમા ચન્દ્ર ધરતો
ઝરે તેયે બિમ્બાધર થકી સખી ! ચન્દ્ર તુય હો !

આમા મુખને ચન્દ્રનુ રૂપ આપી જોટલા કાર્ધ ચન્દ્ર વડે થાય
છે તેટલા તેનાથીયે થાય છે એમ વર્ણવ્યુ એટલે ઉપમાનનો ઉત્કર્ષ
કે અપકર્ષ ન વર્ણવતા બનતો અમે વર્ણવ્યો તેથી એ અનુભવ
તાલૂક રૂપક

૬ * ૧

દુષાન્ત ૨ હ

સ્વરૂપ સત્ત્વજી ઉર અબરમા
સ્તન ઘન નિકટે રસે,
નવ નળ શશીને દીપવે હીમીને
લગણે મુગતા મિયે
અવ કામિનીને અહહ વને
રસશુ રમેશ રીઝવે

કેશવલાલ

આમા ઉં પ્રદેશને આકાશનુ રૂપ આપી જોટલી વસ્તુઓ
આકાશમા છે તે બધીયે ત્યા છે એટલે કે 'કુચ ને વનનુ, તે ઉપરના
અગ ને ગગનનુ રૂપ આપુ છે; સ્તનની આજુ પગના નળના કપમા

ઉદય પામતા માળેરા ચક્રનો આરોપ કર્યો છે, તથા મહિમાજાને
 નક્ષત્ર મંડળનું રૂપ આપ્યું છે તેમજ 'અ'બરમા આકાશના આરોપથી
 કુચની હિમ્મતના ગમ્યમાન છે. નખના ડખની રતાશ નવ શશીના
 રૂપકથી સ્પષ્ટિત છે. મોતીની માળા તે સત્તાવીશ મોઝા મોતીની એક
 સેરની નક્ષત્ર માળાજ છે તે ભગજીના રૂપકથી સમગ્રનય છે આમ
 હિપમાનનો ઉત્કર્ષ કે અપકર્ષ ન વર્ણવતા બન્નેનો અભેદ વર્ણવ્યો
 તેથી અનુભવ તાદ્રૂપ્ય રૂપક

દશાન ૩ જી

ચડને ચોળિયો, મુંડને રોળિયો,
 ત્રિશિરા મોઢિયો, શો કરી કોળિયો ?
 નો'ય તે દાનવો દેવિ ! આ માનવો,
 ઇન્દ્ર છે આ નવો નાશ આ માનવો

પ્રેમાનંદ.

આ સ્ત્રીમની વનદેવતા પ્રતિ ઉક્તિ છે એમા કશું છે કે હે દેવી !
 આ ચંડ મુક તેમજ ત્રિશિરા જેવો દાનવ નથી પણ માનવ અને
 તે પણ બારમા રૂદ્ર જેવો છે એટલે નવો રૂદ્ર છે. 'ભગતનો સહાર
 કરવાની શક્તિવાળા અગ્નીઆર રૂદ્ર તો જીના વખતથી જાણેલા છે
 પણ આતો બારમો રૂદ્ર છે.' આમા રૂદ્ર સાચે અભેદપણે ઉત્કર્ષ કે
 અપકર્ષ વર્ણુમા સિવાય વર્ણુન કર્યું તેથી એ અનુભવ તાદ્રૂપ્ય રૂપક.

ન્યૂન તાદ્રૂપ્ય રૂપક.

વ્યાખ્યા:-ઉપમાનના ધર્મના ન્યૂનતા સાહત-ઉપમયનું
અભેદ વર્ણન તે ન્યૂન તાદ્રૂપ્ય રૂપક.

દૃષ્ટાન્ત ૧૬

ચતુર્વદન વિનાના

બ્રહ્મા, વિષ્ણુ બેજ હસ્ત વાળા,

સાલ નેત્ર વિનાના

શિવ સમ સોઢે વ્યાસજી રૂપાળા.

આમાં બાદરાયણ વ્યાસ જે ઉપમેય તેને બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને શિવ એ ત્રણ ઉપમાનનું રૂપ આપી ચતુર્વદનત્વ ચતુર્હસ્તત્વ તેમજ બાલનેત્રત્વના અભાવે-ન્યૂનત્વે કરીને બેઉનો અભેદ વર્ણવ્યો તેથી ન્યૂનતાદ્રૂપ્ય રૂપક.

* * *

અષ્ટભુજા વણુ તું કાલિકા

મુખ ભયંકર વણુ ચંડિકા

દ્વિજીવ્હાવણુ તું નાગણી !

હાયો રે હાયો શંખિણી !

૨.

આમાં શંખિણી જે ઉપમેય તેને કાલિકા, ચંડિકા અને નાગણી એ ત્રણ જે ઉપમાન તેમનું રૂપ આપી અષ્ટભુજત્વ, મુખ ભયંકરત્વ અને દ્વિજીવ્હાત્વના ન્યૂનત્વે કરીને બેઉનો અભેદ વર્ણવ્યો તેથી એ ન્યૂન તાદ્રૂપ્ય રૂપક.

અધિક તાદ્રૂપ્ય રૂપક.

વ્યાખ્યા:-ઉપમાના ધર્મના અધિક્ય સહિત ઉપમેયનું
અલેદ વર્ણન તે અધિક તાદ્રૂપ્ય રૂપક.

દશાન્ત ૧ ૩.

આત્હાડ કીર્તિ તેજ શશી રવિ અઃકાં કેમકે સુર્ય જેવું
એને હું ને ગણું તે પ્રખરપણું એ ધારતું કબ્દ દેવું
ને એ હિમાંશુ કેરી ગણું ઘુતિ સમું તે હિમાંશુ કલંકી,
ને એ નીચેયો હયાદે તુજ સુકીરતિ જાય ના કાંઈ અંકી.

આમાં કીર્તિનું તેજ જે ઉપમેય તેને શશી રવિ જે ઉપમાન
તેનું રૂપ આપી અધિકા સહિત ઉપમાન ઉપમેયનો અલેદ વર્ણવ્યો
તેથી એ અધિક તાદ્રૂપ્ય રૂપક.

***

દશાન્ત ૨ ૭, ૩ ૧૩

પેટ નીચેલ પ્રવાળી થકી
અધર પ્રવાળ તહારો સુંદરી
સોહો અઢકો તુજ મુખચંદ
કલંકી અંદ્રધી વધુ મોહનત.

સમસ્ત વસ્તુ વિષયક સાવયવ રૂપક. +

વ્યાખ્યા :—એક મુખ્ય રૂપકનાં પ્રત્યેક અંગને જુદાં જુદાં રૂપકોથી રૂપિત કરી કરેલું વર્ણ તે સમસ્ત વસ્તુવિષયક સાવયવ રૂપક અથવા સાંગસમસ્ત વસ્તુ વિષયક રૂપક.

દૃશાન્ત ૧ લું.

વ્યાધિરૂપી કાળ પરે ચઢી,
કર ત્રિશુળ વિજળી સમધરી,
તાર તાર ઢેવી અંબિકા !
દુઃખે ડુબ્યો મુજને કરી કૃપા,

આમાં અંબિકા, તેને એકલીને રૂપ ન આપતાં તેનાં વ્યાધ ને ત્રિશુળ ને અંગો તેમને પણ રૂપિત કરવામાં આવ્યાં તેથી એ સાંગ સમસ્ત વસ્તુ વિષયક.

* * *

દૃશાન્ત ૨ શ્લોક

+સમસ્ત વસ્તુવિષય શ્રીતા આરોપિતા ચદા ।

કવ્યપ્રકાશ દશમોદ્ધાસ કારિકા સાનમી.

When all the objects superimposed, are also like the subjects of superimposition, expressed, then there is an Entire Metaphor.

D. T. Chandorkar. I. A.

લક્ષ્મી વ્યાખ્યા વિદ્યુત વડે શાર્ગેન્દ્ર ધતુ યુક્ત
કરુણાંબુદ ! રક્ષો, પીડયો ભવતાપે અતિ હુંબ.

૨.

આમા કરુણાંબુદ ને વિદ્યુત તેને એકવાને રૂપ ન આપતાં તેનાં
લક્ષ્મી અને શાર્ગ ને અગો તેમને પણ રૂપિત કર્યાં તેથી એ
સાંગ સમન્ત વસ્તુ વિષયક.

એક દેશ વિવર્તિ સાવયવ રૂપક *

વ્યાખ્યા:—એક મુખ્ય રૂપકનાં કેટલાંક અંગને જૂદા રૂપ-
કોથી રૂપિત કર્યાં હોય અને કેટલાંક અધ્યાહૂત
હોય એવું ને વર્ણન તે એક દેશ વિવર્તિ
સાવયવ અથવા સાંગ એક દેશ વિવર્તિ.

દશાન્ત ૧ ૫

પારાધિ હરત શા કાળ પંજગેથી ઉડી અને
આનન્દ કુંજમાં હાવાં ભોળુ તે પણ વિચરે.

* ધોતાભાષ્યાંસ તે યસ્મિન્નેકદેશવિવર્તિ તત્ત્વ ।

દાવ્ય પ્રકાશ રસગોગમ કરિગો ૮ મી.

When some of the objects superimposed are
expressed by words, and some are to be under-
stood by the force of the sense of the sentence,
it is **एकदेश विवर्ति** D T. Chandorkar 1. A.

(૩૫)

આમાં કાગતે પંજરનું રૂપ આપ્યું અને આનંદને કુંજનું રૂપ આપ્યું પરંતુ વિચરનાર ને પક્ષી તેનું સજ્જ રહે કથન રચુ ન કરવામાં આવ્યું તેથી એક દેશ વિવર્તિ સાવચર.

***

દુષાન્ત ૨ લ઼

મોક્ષાં ખૂમ ઉછાળતો જલધિ આ ને હાલ દેખાય છે.
પૈસાના અભિમાનિ શેક જનનો તે એક દૃષ્ટાંત છે;
કાળે અદ્ભૂત દ્વેશકાર બનવા કેરા નમૂનોજ છે.
ગંગોને વળી પાણી રૂપ રૂપિયા લેવા તણી એક છે.

જાએ અહીં, દોડે તહીં, બહાલી ! જતી જોતાં સરી,
શુ' પ્રમદવનના હેમ હૃદયે અસરા આ નાચતી !

તેલવાળા હાથમાં પાણીનું ટીપુ પડ્યું હોય અને તે જોમ
આમ તેમ દોડે અને જોતારને આનંદ થાય તેનું આ વર્ણન છે.
એના કર એટલે હાથને કમળનું રૂપ આપી પાછું તેનેજ શ્રીયી
રંગભૂમિ વડે રૂપિત કરવામાં આવ્યું તેમજ જલ શીકરને
દિવ્યમૈમિક વડે રૂપિત કરી પાછું તેનેજ શ્રીયી નર્તકી વડે રૂપિત
કરવામાં આવ્યું તેથી એ રૂપકે રૂપક.

* * *

મુખામુજ ચન્દ્રે સુંદરી
આ શી નવલી લીલા કરી !
બીન્દી બમર કલંક શી જોઈ
મનડું મુરખ ગયું લોભાઈ.

૨.

આમાં મુખને અમુખ વડે રૂપિત કરી પાછું તેનેજ ચન્દ્ર વડે
રૂપિત કરવામાં આવ્યું તેમજ બીન્દીને બમર વડે રૂપિત કરી પાછી
શ્રીયી તેને દલક વડે રૂપિત કરવામાં આવી તેથી એ રૂપકે રૂપક

માલારૂપક.

વ્યાખ્યા: એક ઉમેયને અનેક ઉપમાન વડે રૂપિત કરીને
કરેલું વર્ણન તે માલારૂપક.

દેખાન્ત ૧ છ

ઓદાયે° શીખીના સમો, અમીઝરે હિમાનુ ગુ વકતથી,
યુધિષ્ઠિર સમાન સત્ય વદનો, અર્જુન શો પ્રાક્રમી,
ભીષ્મ પાળી પ્રતિજ્ઞ તેય ભૂલને ઠાતાર તો કર્ણ શો,
એવો હે નૃપ તુ અહો ! જગતમા ના અન્ય દૃષ્ટે દીઠો

આમા નૃપ જે ઉપમેય તેને શીખી, હિમાનુ, યુધિષ્ઠિર,
અર્જુન, ભીષ્મ, કર્ણ વિગેરે અનેક ઉપમાન વડે રૂપિત કરીને
વર્ણવવામા આ તુ તેથી એ માસારૂપક.

* * *

દેખાન્ત ૨ છ

વૃદ્ધોપદેશ શુભ શિક્ષણનો ખખનો,
રત્નો વળી સરલ સાકડથી બન્યાનો,
વૃદ્ધોપદેશ રૂપિ સર્જન સાપડયાથી,
હઠાય તાપ રૂપિ શયની વેદનાથી.

બાઈશ કર.

આના વૃદ્ધોપદેશ જે ઉપમેય તેને શુભ શિક્ષણનો ખખનો,
સરળ રત્નો તથા સર્જન એ ઉપમાન વડે રૂપિત કરીને વર્ણવવામા
આવડેથી માતારૂપક

દેખાન્ત ૩ છ

આકર્ષા-પુરી મોહ-મોહિ હલવી હેતી રચી કૃત્રવી
હુલાવી દગ ગોપાં લચ્ચિત કરી દેતી મહા મોહની,

કરતા વળી દુષ્ટ દાનવતણાં, પૃથોળી ઉચ્ચાટની,
સિંચો રથામળી વાંસળી રસસુધા કાલિંદીના ધાટની.

કેશવલાલ.

આમાં વાંસળી જે ઉપમેય તેને મોદની વિદ્યા અને ઉચ્ચાટની
એટલે નાશ કરવાની શક્તિ એ ઉપમાન વડે રૂપિત કરી અર્જુન
કરવામાં આવ્યું નથી એ માલારૂપક.*

(૬) પરિણામાલંકાર-Commutation

વ્યાખ્યા:—ઉપમાન ઉપમેય સાથે એક રૂપ ધરાવે તેની
'ક્રિયા કરે એવું' જે વર્ણન તે પરિણામાલંકાર.

* આ અને ખીન દહાન્તોમાં દીકામાં ધટાવેલા અલંકાર
સિવાય ખીન અલંકાર પણ રહેલા હોય છે પણ તે ન જણાવતા
જે જે અલંકારના દહાન્ત તરિકે તે કાવ્ય આવ્યું હોય તે તે
અલંકારોનું ધટાવીને વર્ણવવા કવિન ધાર્યા છે. દાખલા તરિકે આ
દહાન્તમાં ઉદ્દેશ, સ્વમાવેશિત તેમજ કારક દીપક એ અલંકારો
મળે છે પણ દહાન્ત માલારૂપકનું ગણ્યુ હોવાથી માલારૂપકનું ધટા-
વીને વર્ણવે એ. આમ કરવાનું કારણ એટલું જ કે શીખનારે
મુંચવાડો ન થાય. અલંકારો બધાથે શીખ્યા પછીથી કયા કાવ્યમ
છો અલંકાર છે એ જાણવું મુશ્કેલ નથી એટલે આ રીત યોગ્ય
છે એમ લાગ્યા સિવાય નહિય રહે.

(૬) પરિણામઃ ક્રિયાર્થશ્ચેદ્વિષયી વિષયાત્મના ।

દુષ્ટાન્ત ૧૬

તાવપાદે લખ્યું જ્યારે પોતાના કરપદથી
જોયું તે માહ્યરી જાને મ્હેં નેત્રામ્બુજ આ ચક્રી.

આમા ઉપમાન જે પદ તેણે ઉપમેય જે કર તેની સાથે મળાને
તેની લખવા રૂપ ક્રિયા કરી તેમજ ઉપમાન જે અમ્બુજ તેણે ઉપ
મેય જે નેત્ર તેની સાથે મળાને તેની જોવા રૂપ ક્રિયા કરી તેથી
પરિણામ.

૫ * ૬

દુષ્ટાન્ત ૨ નું

આ પુષ્પોની સુગંધિ મધુર મધુરજો, આવળી અંગ લેદે,
આ હંસો શબ્દ સાંધી મદન શર સમા ધાવથી છાતી છેદે.
પ્રેમાનંદ.

આમાં ઉપમાન જે શબ્દ તેણે ઉપમેય જે આણુ તેની છેદવા
રૂપ ક્રિયા કરી તેથી એ પણ પરિણામ.

(૭) उल्लेखालंकार-Representation.

વ્યાખ્યા:—તાનાવિધ ધર્મવાળી એક વસ્તુને તેના જુદા
જુદા ધર્મને યોગે અનેક જણ અનેક પ્રકારે
માને એવું જે વર્ણન તે ઉલ્લેખ

(૭) बहुभिर्बहुधैल्लेखादेकस्यैल्लेख इत्यते ।

क्यचिद्भेदाद्गृहीतृणां विषयाणां तथा यच्चिन ।

एकस्यानेकधैल्लेखो यः स उल्लेख इत्यते ॥

સાહિત્ય દર્પણ કારિકા ૧૮૨

ઉદ્યેખના જે સામાન્ય પ્રકાર છે. એક રૂપક સંહિત અને બીજો શુદ્ધ.

દુષ્ટાન્ત ૧૬

શ્રી પ્રદ્ધા, વરુણેન્દ્ર, શિવ, રુમરને શ્રીકૃષ્ણ કે રામને કે માફત અને ગણાધિપ પ્રભુ માયા પરપ્રદાને, કિંવા વાડવ, વિશ્વકર્મા, અનિલ, ત્રાતા જગન્નાથકે જેવો જેઠ ગણુન્ત હંદ્ર, વિભુનું તેણું કરે દર્શન.

૧ આમાં અનેક ધર્મેયુક્ત એવો વિભુ જે એક વસ્તુ તેનાં તેના અનેક ધર્મના યોગે કરીને જૂદા જૂદા માણુમોએ અનેક રીતે દર્શન કર્યા તેથી એ ઉદ્યેખાલકાર. એમા વિભુને અનેક ઉપમાનાથી રૂપિત કરવામા આવ્યાથી એ રૂપક સંહિતનો ઉદ્યેખ કહેવાય.

દુષ્ટાન્ત ૨ જુ

વૃદ્ધાઓએ ગજત્રાતા શ્રીકાન્ત તરુણી સ્ત્રીઓ

બાલાઓએ યથાસ્થિત નિરુપમાજ શ્રીકૃષ્ણને.

આમાં શ્રીકૃષ્ણ જે અનેક ધર્મેયુક્ત એવો એક વસ્તુ તેને તેના જૂદા જૂદા ધર્મના યોગે કરીને વૃદ્ધ સ્ત્રીઓ, તરુણીઓ અને બાલાઓએ જૂદે જૂદે રૂપે જેવા તેથી ઉદ્યેખાલકાર પણ એમા કૃષ્ણને કોઇ ઉપમાનાથી રૂપિત કરવામા ન આવ્યા તેથી એ શુદ્ધ ઉદ્યેખાલકાર ગણાય.

દૃષ્ટાન્ત ૩ જી

આ સંસાર ઝાંઝે શિક્ષણ લેતાં લેવાની કોલેજ છે,
લોકો કેરી વિચિત્ર રીતિ કૃતિઓ લેવા તણા જેલ છે;
સારાસાર તણા પૃથક્કરણને સચો મુવિસ્તીર્ણ છે,
વિદ્યાર્થી વહાણથી જ તરવા નેવો દરીઆવ છે.

ભાઈશંકર.

આમાં સંસાર ને અનેક ધર્મે યુક્ત એક વસ્તુ તેને તેના
જૂઠા જૂઠા ધર્મને યોગે કરીને અનેક શિક્ષણ લેવા રૂપ, લોકોની
વિચિત્ર રીતિઓ, તથા ક્રિયાઓ લેવા રૂપ, સારાસારના પૃથક્કરણરૂપ
અને વિદ્યાર્થી વહાણથીજ તરવા યોગ્યપણા રૂપ વિષયોના ભેદથી
કોલેજ રૂપે, ખેત રૂપે, સંઘા રૂપે અને સમુદ્ર રૂપે વર્ણવવામાં આવી
તથા એ ઉદ્દેશભાલંકાર, અને એ રૂપક સહિત હોવાથી રૂપક સાથેના
ઉદ્દેશભાલંકાર.

દૃષ્ટાન્ત ૪ યુ.

વસંત આ ' પેન્ટર ' છે તફતણો
પ્રપંચી ' ઝોફીસર ' છે અનંગનો,
પ્રવીણ ' ઇન્સ્પેક્ટર 'x ચંદ્રમાતણો
અપૂર્વ છે ' દીયર ' + કોકિલા તણો.

ભાઈશંકર.

x ચિત્રકાર. ÷ કામદાર. x પોલીસનો ઉપરી + શિક્ષક.

આમાં વસંત જે અનેક ધર્મયુક્ત એક વસ્તુ તેને જુદા જુદા ધર્મોને યોગે કરીને ' વૃક્ષોના ચિતરવા રૂપ વિષયમાં ચિતારો છે, કામદેવનો કારબાર ચલાવવાના વિષયમાં પ્રપંચી-કામદાર છે, ચંદ તન્દ્રથી વિરહીઓને પકડવા તથા દમવાના વિષયમાં પોલીસનો ઉપરી છે અને કાઠિયાઓને પંચમનું શિક્ષણ દેવાના વિષયમાં શિક્ષક છે, ' ગ્રેમ વર્ણવી તેથી એ ઉત્સેખાલંકાર; પણ તેમાં કોઈ રૂપક ન હોવાથી શુદ્ધ ઉત્સેખાલંકાર.

(૮) સ્મૃત્પલંકાર-Reminiscence.

વ્યાખ્યા:—એક વસ્તુને જોઈ તેના જેવી અથવા તેની કે તેના જેવીની સાથે સંબંધ ધરાવતી બીજી વસ્તુનું સ્મરણ થાય તે સ્મૃતિ અલંકાર.

દા.નં ૧ છ

હંદુ ગગન પ્રકાશ્યો

જોઈ મુગ્ધને સ્મરણ થયું મુખનું;

પણ એ કાંતિ ક્યાં છે !

હર, હર, શે લાવું મુખ સ્વપ્નું

(૮-૧-૧૦) સ્વાસ્મૃતિ આન્તિમંદેહસ્તદકાલંકૃતિત્રયમ્ ।

સ્મૃતિ આન્તિસંદેહઃ સાદૃશ્યાન્નિવધ્યમાનૈઃ

સ્મૃતિ આન્તિમાગ્નવેદ્ય રૂપે સ્મૃત્યાદિ

પદાર્કિતમલકારત્રયં ભવતિ ।

આમાં ઇન્દુને જોઈ તત્સદૃશ મુખની સ્મૃતિ થઈ તેથી એ
સ્મૃતિ અલંકાર

દૃગ્માન રહ્યું.

ગગડે ઘને ધારા પડે વીજળી ઝળુકે અગ્રમાં,
ચોળાળુએ અન્ધાર છેને છાઈ સઘળે તરૂંઘટા;
ને નગ ઉભો આ સાંભર્યું જાણે મહને વૃદ્ધા જતી,
આ નગ ઉપર જ્ઞાનસ લઈને હસ્તમાં ગ્રહી લાકડી.

અમાં વીજળી, અગ્ર અને તરૂંઘટાને જોઈને તત્સદૃશ કોઈ
વૃદ્ધાના હસ્તમાં લાકડી અને જ્ઞાનસ ગ્રહીને જતા રૂપ અન્ય પરતુતુ
અરણ્ય થયું તેથી એ સ્મૃતિ અલંકાર.

* * *

(૧) ત્રાન્યલકાર-Mistake.

આખ્યા. એક વસ્તુને જોઈ તેના જેવી અથવા તેની સાથે
સંબંધ રાખતી એવી બીજી વસ્તુની ભ્રાંતિ થાય
તે ભ્રાંતિ અલંકાર.

દશાન્ત ૧ છંદ

મકંટ અહીંધર ભ્રાંત, ધરીને ઘસતો દોરડુ;
ઘસે ધરી ઉર ખન્ત હસુ કરી ધડી ધડી જુએ.

આમાં દોરડામાં મકંટને અહિંધના મુખની ભ્રાંતિ થઈ એમ
વર્ણવું તેથી ભ્રાંતિ અલંકાર.

દશાન્ત ૨ છંદ

પલાશ કેરુ પુષ્પ જાણીને શુક ચંચુમાં,
પડે ભ્રમરને શુક, જાગુ ફળ જાણી શ્રેહ.

આમાં શુક ચંચુમાં પલાશ પુષ્પની, અને ભ્રમરમાં જાગુ-
ફળના ફળની ભ્રાંતિ વર્ણવી તેથી ભ્રાંતિ અલંકાર.

* * *

દશાન્ત ૩ છંદ

સૂચક સુરથી પૂરીપૂરી સુરલી
પિયુ તન નામ જ ગાવે,
રજ તુજ પાની ગણી મારગની
ધન હિંતની વધાવે;

(૪૫)

યમુના તીરે ભાગી અધીરે

કુ'લે કુ'જવિહાગી.

કેશવભાવ.

આમા પવનમે લીધે ધૂળ ઉડતા રાધાના આગમનની આતિથી
વર્ષાબ્યા તેથી એ આતિ અવધાર.

દૃશ્ય ૪ યુ

નિશ્ચે મહે' વીજળીને, લધુમતિ સમજે,

શ્રી ગણી મિત્ર મહારા,

મેમાનંદ.

આમા વિજળીને આતિથી શ્રી ગણી એમ વર્ષુ'યુ તેથી એ
આતિ અવધાર.

(૧૦) સન્દેહાલંકાર-Doubt

વ્યાખ્યા -એકને જોઈ જીજ્ઞ વસ્તુ યા, આવે અને ખેમાની
એ કયી એની શકા ઉપજે એવું જે વર્ણન તે
સ દેહાલંકાર.

દૃશ્ય ૧ હુ

તારકે કેરી જોડે દેહ મદિરે આ જડી,

કે પછી મોઘા રતન તેનો નિશ્ચય ના થતો.

આમા નેત્રું તાન્કની જોડ છે કે મોઘાં રત્ન ડે તેનો નિશ્ચય
નથી થતો એવું સંદેહાત્મક વર્ણન કરવામા આવ્યું તેથી જો
સંદેહાસક્તાર.

દુષાન્ત ૨૦૬

પણ ખાલ ! ત્હારી જાય, કિંવા ભજ ભગ એમ કહે,
આ તુજ ઘટિકાયંત્ર રહુમજ પડે નવ કું મહુને.

આમા વટિકાત્મક 'પદ ખન ત્હારી જાય' અથવા 'ભજ
ભગ' એમ્ને ભગવાનને ભજ એ બેમાનુ શુ કહે છે તેનો નિશ્ચય
ન થયો તેથી જો સંદેહાસક્તાર.

* * *

દુષાન્ત ૩ ૦૬

ઉભો સ્પર્શિનિધિ કિરણ પ્રગટયાં, કળા ચર્મ પ્રકાશ,
જ્યોતે જ્યોતથી સ્પર્શ પ્રગટયોગ્યું જોધી શંભયો આકાશ ?
કામિનીનો પરિમળ પહેકે, કળા શોભે લજ્જ,
શકે ધરાધર વાસ લેવા મહુડયો અંદન પૃથ્વ

પ્રેમાનંદ

કૃષ્ણ ૪ યુ

વેલી કે અલગેલી,
હેલી મળી વને જુઓ વેલી.
હિરજ કુસુમ અંકુરિત.
અળળા કે એ શકે હશે વેલી !

પ્રેમાનંદ.

હંસી એટલે સખી અને મેળી એટલે મળીને જુઓ કે એ તે
વેલી છે કે સ્ત્રી છે ? તેમજ પેમાં અ કુચિત એટલે રસાટા કાપી અ કુ
વાળા હિરજ એટલે સ્તન છે કે કેસ ? રૂપી અ કુરવાળા કુન છે ? એમ
સદેહાત્મક વર્ણન કર્યું તેથી સદેહાવંકાર.

દશાન ૫ યુ.

નાયે નાયે નવાંગી ગગન તડિત એ,
શુદ્ધ શૃંગાર સાર્યા;
શંકા છે સ્વલ્પ એમાં વચન ગર મને,
વિલુને કેમ માયા ?

પ્રેમાનંદ.

આમા એ નવાંગી નથી પણ વિજળી છે એમ કહી પાશુ શુદ્ધ
શૃંગાર સાર્યા છે એટલે અને વિજળી હોય તો એટલે નદિ માટે
વિજળી નદિ હોય એમ કહી સ્ત્રી છે કે વીજળી એ સમગ્રજી નથી
એમ સદેહાત્મક વર્ણન કર્યું તેથી સદેહાવંકાર.

(૧૧) અપહ્રસ્ત્યલકાર-Concealment.

વ્યાખ્યા: અન્ય પદાર્થના આરોપ માટે કોઈ પદાર્થનો
ધર્મ નિષેધ કરી કરેલું વર્ણન તે અપહ્રુતિ
અલંકાર. અપહ્રુતિ અલંકારના અન્ય ભેદોથી
વિશુદ્ધ હોવાથી આને સાધારણ્યતઃ શુદ્ધાપહ્રુ
તિજ કહે છે.

દશાન્ત ૧ હ

આ નો તારક નહોત, કિન્તુ પ્રિય મળી એ બધાં.

હેમ હૃદયનાં રત્ન, સુરભીભાને કાંકડે.

આમા રત્નનો આરોપ કરવા માટે તારકના તારત્વ ધર્મનો
નિષેધ વર્ણવવામા આવે તેથી એ શુદ્ધાપહ્રુતિ,

સે જ ને

હેતવપન્હુતિ.

વ્યાખ્ય : શુદ્ધાપન્હુતિ એ યુક્તિપૂર્વક-હેતુપૂર્વક હોય તો
તે હેતવપન્હુતિ

દાખલા ૧ હ

નહિ નહિ આતો, ચન્દ્ર. કલક કે' તેમાં નથી;
તેમ દિવાકર નહોય, અમો ભરુ' એમાં વળી.
સુધાતણે આગાર, ચન્દ્ર સુધા ખાલી થતાં,
લેનો તે આ તુજ, ખરે સહચરી ! મુખડુ.

આ મુખર્તા વર્ણનમાં અકનંક હોવાથી ચન્દ્રત્વનો અને અમો
હેવાથી દિવાકરત્વનો હેતુપૂર્વક નિષેધ વર્ણવ્યો તેથી એ હેતવપન્હુતિ.

* * *

દાખલા ૨ હ

શત થોલા મંદર તણી લાગી શરીને ભાલ,
મંથન સમયે, મુખ ફેરે શશક હરિણ ભ્રમજાળ.

૨

આમા ચન્દ્રમા જે કલક છે તે વાસ્તવિક રીતે કલક નથી
પણ એ તો મથન સમયે મંદરાચળની કેટલીક શીવાઓ પડી ગઈ
હતી તે શરીને વાગી હતી તેના હથ ડા. રહી ગયો છે તે છે

(૧૧-૨) સ પથ યુક્તિપૂર્વશ્ચેદુચ્યતે હેતવપન્હુતિ ।

પણ મુખાંઓ તો તેને દરશુ છે, સમયુ છે એમ દહે છે એ માત્ર
ભ્રમભાગ છે, એ રીતે ચન્દ્રમાં કલંકત્વનો હેતુપૂર્વક નિષેધ વર્ણવ્યો
તેથી એ હેતુપન્નુતિ.

પર્યસ્તાપન્નુતિ.

ગાઝ્યા:—એક વસ્તુમાં રહેલા ધર્મનો અન્ય વસ્તુમાં
આરોપ કરવા સાફ કરેલું નિષેધ વર્ણન તે
પર્યસ્તાપન્નુતિ.

દુષાન્ત ૧ છ

માનસ સરના હંસ, બૂલ્યો, કમગ એ નહિ શુભિ,
મહિ મધન સમ પેખ, કરકમગ આ છે રૂડ.

આમા કમગત્વનો કગ્ને વિષે અરોપ કરવાનો માટે કમગમા
તેનો નિષેધ કરવામા આવ્યો તેથી એ પર્યસ્તાપન્નુતિ.

***

દુષાન્ત ૨ જી

નથી હળાહળ વિષ, વિષ રમા,
જાત જણાય એ જાતે ભૂલ્યા;
વિષ પોં મુખે જાગે ત્રિપુરાર,
રમા અડયે ઉઘે મોરાર.

૨.

(૧૧-૨) અન્યત્ર તત્પારોપાર્થઃ પર્યસ્તાપન્નુતિસ્તુ સઃ ।

આમાં વિષનનો રૂમા ને વિષે આરોપ કરવાને માટે વિષમાં તેનો નિષેધ-વિષ એ વિષ નથી કારણ કે વિષ પીને તો ત્રિપુનાર ને શંકર સુખે મોજ કરે છે. (એર પીનારને ઘેન-નિદ્રા આવે તેવું કાઠંજ શંકરને નથી ચતુ) સ્થ વિષ તો રૂમાજ છે કારણ કે તેને અડવાથીજ મોરાર ને હરિ તેને ઘેન આવે છે-નિદ્રા આવે છે-એ રીતે વર્ણવેો તેથી એ પર્યસ્તાપન્દુતિ.

બ્રાંતાપન્દુતિ.

વ્યાખ્યા:—પ્રકૃત વસ્તુમાં થયેલો સંદેહ ટાળવા ચથાર્થ અર્થ આપી કરેલું વર્ણન તે બ્રાંતાપન્દુતિ.

અંશાન્ત ૧ છ

હે કુસુમશર ! નવપીડ આ તો, નથી જતા સુખ કેશ છે. નથી આ ગરલ કસ્તુરી પણ નહિ ચન્દ્રસેખા કુસુમ એ, નથી ચોળી મહે' કે' ભસ્મ શરીરે વિરહની એ ધાલતા હું તો વિરહીણી ! વાળ ત્હારાં શિવ બ્રાન્તે શર છુટ્યાં

આ વિરહીણીની ઉક્તિ છે, હે કુસુમશર ! શિવની બન્ધિયા તું કાં મ્હને પીડે છે ? ત્હારાં બાણ છોડ્યાં છે તે પાજાં વાગી લે-પાજાં ખેંચી લે, કારણ કે હું કાંઈ શિવ નથી. મ્હારે માથે ગાધેલી જટા નથી પણ શીરના વાળનો અભોડો છે. ગમે ગમેનો નિસવાચ

(૧૧-૪) બ્રાંતાપન્દુતિરન્યસ્ય શક્ત્યાં બ્રાંતિચારણે ।

નથી પણ કરતુરી લેપન કર્યું છે તે છે, વળી માથે કાંઈ ચન્દ્રચંદ્રા
 નથી પણ પુષ્પ છે તેમજ મ્હારે શરીરે કાંઈ ભસ્મ ચોળેલી નથી
 પણ વિરહજનિત ધવલતા છે-શીઘ્રાશ-પાહરતા છે આમ કદિત
 આતિતુ નિવારણ કરી યથાર્થ અર્થતુ કથન કર્યું તેથી એ બ્રાતાપહતિ *

દૃષ્ટાન્ત ૨૬૬

હું જાકે જ્યાં ત્યાં આવતી, વળી જે મહુને હતી દોરતી
શું વૃદ્ધા આપ ત્રિયા ગઈ નહિ જાણુ, મહારી લાકડી x

આમા પ્રકૃતિગુણે લાકડી તેને વિશે વત યાં સાંભળનારને
જ્ઞાતિ થઈ કે શું આપતી ત્રિયા ? તેનું મથાર્થ વસ્તુ જે લાકડી તે
કહી સમાધાન થયું તેથી-આત્માપન્ડિતિ.

***

દશાન ૪ થુ

કપ્પે ગાત્ર વિવર્ણતા વળી ધરે રોમાવાળી નીકળે
ઠાયા તે અકડાઈ જાય અતિશે આંખોથી આંસુ પડે
શું કેઈ નરને વિદ્યોત્તી ઉપજ્યા સાત્તિકભાવો લહેને
નારે આ રૂતુના પ્રભાવથી થઈ એવી અવસ્થા મને

ભાઈશંકર.

આમા કોઈ નરને જોઈ લહેને સાત્તિક ભાવો ઉપજ્યા કે શું ?
એ શંકાનુ મથાર્થિત વાત કહી નિવરણુ ક્રમવામા આપ્યું તેથી એ
આત્માપન્ડિતિ.

1

મુસુન્દરી સુબોધના આગસ્ટ ૧૯૧૬ ના અકમાં મહારા તખ્તનુસથી
બહાર પડ્યું હતું તેમજ રા. છગતવાલ હુ. પંડ્યાએ દુરિયમનક વાર્તા
ગામા એક સંસ્કૃત શ્લોકનો ભાવાર્થ જણાવતા કુરનોટમાં આપ્યું છે.

છેકાપન્હુતિ.

બ્યાખ્યા: ખીખની શંકાથી સત્ય પદાર્થ યુક્તિ પુરુસર
છુપાવી કરેલું વર્ણન તે છેકાપન્હુતિ.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હુ

વસ્ત્રો કરે વિશ્લેષ સખી ! રોમાંચ સ્તનપર અસુપરે
ને કર્ણમાં આઠઠાદકારકે શાન્તસ્વર પડ્યા પડે,
પરિવૃત્ત નાસા ગધથી—

‘કો નાગરિક મળ્યો ઝલી ?’

ના ના વસન્તસમીરની આ ધૂર્તતા સધળી ગળી.*

આમા સખીને પેતાની નાગરિક સાયના વિહારની વાત દરતા
વચમાજ અન્ય સ્ત્રીએ એ વાત સાંભળી પૂછ્યું કે ‘શું નાગરિક મળ્યો ?’
તેનું સત્ય પદાર્થ જે નાગરિક તેના ગોપન અર્થે યુક્તિપુરુસર
લક્ષણોના સામે કરીને ‘વસન્ત સમીરની ધૂર્તતા’ એમ જણાવ્યું
તેથી એ છેકાપન્હુતિ.

દૃષ્ટાન્ત ૨ હુ

ગાળી આખી નિલાવરી પ્રિયસખા ! આનંદ લીધો રીઝી,
સખી પાસ સુવાસ હ’ કૃશ થતાં તેને પ્રભાતે ત્યજી,
‘શું’ કો માનવતી પ્રિયાની કરી આ નાથે દશા ભોગની ?’
ના ના ન્હોય પ્રિયા, સખા ! કહી તને તે તો કુસુમાવળી x

(૧૧-૬) છેકાપન્હુતિરન્યસ્ય શંકાતસ્તથ્યનિન્દાવે ।

‘સાહિત્ય’ ડીસેમ્બર ૧૯૨૧ માં પ્રકટ થયું.

x ‘સાહિત્ય’ ડીસેમ્બર ૧૯૨૦ માં પ્રકટ થયું.

આમા મિત્રને પોતાના વિવાસની વાત કરતાં વચમાંજ પીગએ
 ‘શું કો માનવતી પ્રિયા ?’ એમ પુછ્યું તેનો સત્ય પદાર્થ જે
 માનવતી પ્રિયા તેનું ગોપન કરીને, યુક્તિ પુરઃસર. લક્ષણોના સામ્યે
 કરીને ‘ના, ના, કુસુમાવળી’ એમ જવાબ આપ્યો તેથી એ છેકાપન્દુતિ.

દૃશ્ય ૩ છુ.

આવે ભારી છટાથી મનમુદ્દ બનતું વેશ શો રમ્ય ભાસે,
 ફેરે અંગે મુગંધિ શીકર નવલાં સ્નેહનાં સિંચતીએ;
 આવે જોને નમંતી ખીનપયધરથી ! ઉર ને પ્રાણુ બીજ્યાં
 ‘ભાળી નારી નવોદા ?’ નહિ નહિ કહી આ તો સખે ! રમ્યવર્ષા --

આમાં પણ મિત્ર પ્રતિ પોતાની પ્રિયતમાને આવતી જોઇ
 ઉપજેલા વિચારનું તેમજ ચચેલી સ્પીતિનું વર્ણન કરતાં પીગએ
 વચમાંજ ‘ભાળી નારી નવોદા ?’ એ પ્રશ્ન પૂછ્યો એટલે તેનો
 નવોદા જે સત્ય પદાર્થ તેનું યુક્તિ પુરઃસર ગોપન કરી લક્ષણોના
 સામ્યે કરીને ‘નારે, વર્ષા’ એમ જવાબ આપ્યો તેથી એ છેકાપન્દુતિ

આમાં સખીને પેનાના , વિલાસનું વૃતાંત અન્ય સ્ત્રીએ ' શું પ્રિયતમ ? ' એ પૂછના સત્ય પદાર્થ જે પ્રિયતમ તેનું યુક્તિ પુરસ્કર ગોપન કરી કર્ગોના સામ્યે કરીને ' હેમન્ત રત્નના વાપરા ' એમ જણાવ્યું તેથી એ છેકાપન્હુતિ.

* * *

દેશાન્ત ૪ મું.

દેવિ ! કરજ ને કન્યા કલંકિત સદા બાણ;

યથાર્થ વદવું મહારે, ગમે તેમ તમે ગવંચું !

પ્રેમોન્નદ.

આમાં શ્રીકૃષ્ણ અને શ્રીદામો વાત કરે છે તેમાં કૃષ્ણ બોલતા હતા કે ' કરજ ને કન્યા કરગરે મળે નહિ ' પણ ' કરજ ને કન્યા ' એટલું બોલનાં બોલનાંમાં તો દેવિ રૂક્મિણી પધારે છે અને ' કરજ ને કન્યા શું ? પુર કરો કે ' કરગરે મળે નહિ ' ત્યારે શ્રીકૃષ્ણ સત્ય વાત જે ' કરજને કન્યા કરગરે મળે નહિ ' તેનું યુક્તિથી ગોપન કરી ' કલંકિત સદા બાણ ' એમ વર્ણવે છે તેથી એ છેકાપન્હુતિ.

કૈતવાપન્હુતિ.

વ્યાખ્યા:—વ્યાજાદિ પદથી કોઈ વસ્તુના ધર્મ નિયેધનું વર્ણન તે કૈતવાપન્હુતિ.

દેશાન્ત ૧ મું.

જુટે છે કામનાં બાણ, કાન્તા દુઃખાત ને મિથે,
અને લાગે ભરાયો તે પ્રિય મિત્ર ! અતિ રીસે.

(૧૧-૬) કૈતવાપન્હુતિવ્યંકી વ્યાજાદેતિન્હુતે: પદે: ।

આમા 'મિથે' એ શબ્દે કરીને કરીને કાન્તાના કટાક્ષ ન ધર્મનો
નિષેધ વર્ણવ્યો તેથી એ કૈતવાપન્નુતિ

* * *

ક્રૃષ્ણાન ૨ ભુ

વનમા તપન થકી પીડયા, તરૂં માગે સૌ વાર,
નિજ દવાગિ શિખા મિથે પ્રસારી જીવ્હા સાર.

૨.

આમા 'મિથે' એ શબ્દે કરીને દવાગિ શિખાના દાવાનધત
ધર્મનો નિષેધ વર્ણવ્યો તેથી એ કૈતવાપન્નુતિ.

(૧૨) ઉત્પ્રેક્ષાલક્ષણ-The Poetical Fancy.

વ્યાખ્યા -વસ્તુ, હેતુ અને ફલ રૂપે જે સંભાવના તે
ઉત્પ્રેક્ષા તેના ત્રણ પ્રકાર છે વસ્તુત્પ્રેક્ષા કે
સ્વરૂપોત્પ્રેક્ષા, હેતુત્પ્રેક્ષા અને ફલોત્પ્રેક્ષા એ
ઠરેકના બપમે ભેદ છે પહેલાના ઉક્ત અને
અનુક્ત અને બીજા બેના સિદ્ધ અને અસિદ્ધ
તેમજ (ઉત્પ્રેક્ષા, ઉત્પ્રેક્ષાવાચક શબ્દોના અભાવે
પણ હોય તો) ગમ્યોત્પ્રેક્ષા.

સ્વરૂપોત્પ્રેક્ષા કે વસ્તુત્પ્રેક્ષા

વ્યાખ્યા:-કેઈ વસ્તુમા કેઈ પણ નિમિત્તે સંભાવના કરી
ઠરેલુ રૂપ વર્ણન તે સ્વરૂપોત્પ્રેક્ષા કે વસ્તુત્પ્રેક્ષા.

‘બાણીને ક્ષય રોગિ વારસપણું’ હીધું ન રતનાકરે,
 ને જે છે પરણ્યો સતાવિશ વળી નારી જતાં આખરે,
 તે જૂએ મરતો શશી કર કરી લાંબા ભિખે છે ખરે,
 ઘેર ઘેર નિશા વિખે ફરી ફરી લજ્જા થતાં વાસરે,

ભાઈશંકર.

આમા રન્દ્રમાના ઘેર ઘેર લાગા કર દેખાય છે-સર્વ રથળે
 કિરણો પ્રસરે છે એ ભિખિયે કરીને તેના ખગોલકમણુમા બીખ માગના
 માટે ફરવા નીકળવની સમાવના કરી પણ ખગોલકમણુનું યથારિથત
 વર્ણન ન કરવામાં આવ્યાથી તેમજ વિષય જે ખગોલકમણુ તેનું ગ્રહણ
 પણ ન કરવામાં આવ્યાથી એ અનુક્રાવિષય રનરપોપ્રેક્ષા દહેવાય.

અમારો જ્ઞાત ધણુ જોગથી તેમજ અમારા સાથે ચાલે કે એ
નિમિત્ત વડે તેમા મહાનાનળ-કામદેવના અગ્નિની ધમણની સમાવના
કરી વિગ્ઢાવસ્થાનુ યથાસ્થિત વર્ણન કર્યું તેથી એ પદ ઉત્તરવિધા
સ્વરૂપોત્પેક્ષા

અનુક્રાવિષયા સ્વરૂપોત્પેક્ષા

વ્યાખ્યા — કોઈ વસ્તુમા કે ઇ પણ નિમિત્તે સમાવના કરી
કરેલુ સાધારણ (યથાસ્થિત નહિ એવું) વર્ણન
તે અનુક્રાવિષયા સ્વરૂપોત્પેક્ષા

૨૫૧ નં ૧૭

હિંગે સુન્દરીને સંસી આ,
અનુલેપે છે અમીચવિત કરથી
નિજ તરંગ સુઅંગે
શીલુ સંસુ ચન્દન ધમતો જેહ નીધિ

આમા સમુદ્ર કહે શીલુ ચન્દનના એકકા થવા કે તેમજ દિશ
ઓને ધન્ય કરવા રૂપ નિમિત્તોએ કરાને શીલુ ચન્દનના પ્રેમલુ અ
કિરણોના નમાગણમા ધમવાની અને અત્રેપરાની સમાવના કરી
પણ શીલુ ચન્દનનું પ્રેમલુ તથા કિરણ કે નમારણુ યથાસ્થિત ન વર્ણ
વામાંથી એ અનુક્રાવિષયા સ્વરૂપોત્પેક્ષા

; ૧૮૧ ૨૭

જાણીને ક્ષય રોગિ વારસપણું હીધું ન રતનાકરે,
 ને જે છે પરણ્યો સતાવિશ વળી નારી જતાં આખરે,
 તે ભૂખે મરતો યશી કર કરી લાંબા બિગે છે ખરે,
 ઘેર ઘેર નિશા વિગે ફરી ફરી લજ્જા થતાં વાસરે,

ભાઈશંકર.

આમા સુન્દરમાના ઘેર ઘેર લાખા કર દેખાય છે—સર્વ રથજે
 રણે પ્રસરે છે એ નિમિત્તે કરીને તેના ખગોલકમણુમા બીખ માગવા
 ૥ટે ફરવા નીકળવ ની સમાવના કરી પણ ખગોલકમણુનું મથારિયત
 હું ન કરવામાં આવ્યાથી તેમજ વિષય જે ખગોલકમણુ તેનું ગ્રહણ
 હું ન કરવામાં આવ્યાથી એ અનુકાવિષયા સ્વરૂપોદ્દેશા દેવાય.

દશાન્ત ૧ ૩

મેલીથી રંગ્યા શી.

મહિમયન શી હથેલી આ તહારી.

કામળ રંજત શું થઈ એ.

પુષ્પગુન્ધનનો શ્રમ કરવાથી.

આમા મહિમયન જેવી કાથેગા સ્વાભાવિકજ રંજત છે તેનો કાંઈ પુષ્પગુન્ધન એ હેતુ નથી જા તો હેતુ હોય એવી સંભાવના કરી તેથી એ હેતુપ્રેક્ષા પણ પુષ્પગુન્ધનથીએ રંજિતમા આવે ખરી એટલે એ નૈર્ગિકપણને યોગે કરીને એ સિદ્ધવિષયા હેતુપ્રેક્ષા.

***

દશાન્ત ૨ ૭

લક્ષ્મીજના કુચલું કુંકુમ અંક લેતે.

લાગેલું ઉર હરિને રતિ કેલિએ તે

પ્રસ્વેદથી પ્રસરી આંતર રાગ જાણે

દર્શત પહાર અર્પો પરસૌખ્ય સૌને.

કેશવલાલ

આમા વિપદાનું ઉર સ્વાભાવિકજ રંજત છે તેમા વળી અંક એટલે આલિંગન કરતી વખતે લક્ષ્મીજના કુચ ઉપર ગર્વિલ ઉડમ લાગવાયાં વધુ રંજત થયું હોય તેનો કાંઈ આતસરાગ દર્શાવવાનો હેતુ નથી જા હેતુ હોય એવી સંભાવના કરી તેથી એ હેતુપ્રેક્ષા પણ આતસરાગથી એ ઉરે રંજિતમા આવે ખરી, એટલે એ નૈર્ગિકપણને યોગે કરીને એ સિદ્ધ વિષયા હેતુપ્રેક્ષા.

આમા નીજાનરૂપે યમુના હુળધરને વળગી રહી છે તેનો કાષ્ઠ
ભયવિવ્હળતા એ હેતુ નથી જા તે હેતુ હોય એવી સભાવના કરી
તેથી તેમજ એ હેતુ કલ્પનિક હોવાથી એ અસિદ્ધ વિષયાહેતુપ્રેક્ષા
દૃષ્ટાન્ત ૩ જી

જાગે ત્યાથી, કનખલ જહાં શૈલરાજેથી આવી.
ઠહે છે ગગા, સગરસુતના ન્વર્ગના માર્ગ જેવી,
જાણે કાઢે હમી ફીણે વડે, ગૌરીની ખૂં ચઢેલી,
વિચિહ્નસ્તે ધરી શશીપ્રભા શબુના કેશ જાલી

કિલાભાઈ.

આમા ગગાના ફીણ સ્વભાવના રૂપે છે તે કાઠ ગૌરીની
ચઢેની પ્રમરને હસી કાઢવા માટે જેન થયા નથી, છતાં તેમા હસી
કાઢવા રૂપ હેતુની સભાવના કરવામાં આવી તેથી અને એ હેતુ
કલ્પનિક હોવાથી એ અસિદ્ધ વિષયાહેતુપ્રેક્ષા 'શબુની જટા જેવા
બરફના શિખરમાંથી ગગાનો પ્રવાહ નીચે પડે છે ત્યાં ફીણ સિનાય
ખીણુ કાષ્ઠ પણ દેખાતુ નથી આથી ગગા જાણે ફીણ રૂપી ધનલ
હાસ્યથી, શબુના પોતાના ઉપરના અસત પ્રેમથી, પોતાની સખતની
ગૌરીની ચઢેની પ્રમરને જાણે હસી કાઢની હોય અને તરંગ રૂપી
હાથથી શબુનો જટામાના અદ્રને પકડી, ગૌરીને હાથમાં
કગવતી હોય તેવી દેખાય છે. જગીરંથ ગજાએ ગગાને પૃથ્વી પર
આણી ત્યારે ગગાના ઘોષનો માર પૃથ્વી ઝીલી નહિ શકે એવા
ભયથી શકે તેને પોતાની જટામા ઝીલી લઈ ત્યાંથી પૃથ્વીપર વહેતી
કરી એ પુગણુ કયા મહુ પ્રસિદ્ધ છે'

દ્વિતીયપ્રેક્ષા

વ્યાખ્યા.—ફળ ન હોવા છતાં ફળ હેય એવી સંભાવના
કરી કરેલું વર્ણન તે દ્વિતીયપ્રેક્ષા.

દશાન્ત ૧ છુ

જે જે તમ કપી ચોર છુપેલો ગૃહમાં કંઈ,
કર મારે કરી રીસ રક્ત ભાતુ થઈ તેહને

આમા સૂર્યનાં કિન્નરો સ્વભાવતઃ લાગા છે તેને તમ એટલે
અધકાર રૂપી ચોરને માગ્યા સાર લાગા કર્યા ન હોવા છતાં મારના
રૂપ ફળની તેમા સંભાવના કરી તેથી તેમજ કિન્નરોથી અધકાર
રનો નાશ થાય છે એ નૈસર્ગિકત્વને યેગે કરીને એ સિદ્ધ વિષય
દ્વિતીયપ્રેક્ષા.

અસિદ્ધ વિષયા ક્ષેત્રપ્રેક્ષા.

વ્યાખ્યા: કુળની સંભાવનામાં કાલ્પનિકત્વ હોય તો
અસિદ્ધ વિષયા ક્ષેત્રપ્રેક્ષા.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હુ

વહો મન્યન કાળેય છુપાવ્યાં નીધિએ દીસે,
રત્નો તે લેધ લેવાને લાંબા કર કરે રીસે.

આમાં ચન્દ્ર દિરજો સ્વભાવતઃ લાંબાં છે તે કાંઈ રત્નો લેધ
લેવા સાર લાગ્યા નથી કર્યાં, છતાં તેમાં રત્ન લેધ લેવા રૂપ કુળની
સંભાવના કરવામાં આવી તેથી તેમજ રત્ન લેવા રૂપ કુળ કાલ્પનિક
હોવાથી એ અસિદ્ધ વિષયા ક્ષેત્રપ્રેક્ષા.

***

દૃષ્ટાન્ત ૨ બુ, ૩ બુ

એવે કુમારો ભજતાં કરી જે કલાંક
લાગેલ, તે ફિટવવા કરતો મયંક,
કાલિંદીપાન કરવા અરથે પ્રક.શ્યો
પ્રાચી મુખે કુટિલ ચંદન ચાંદલા શો.

કેશવલાલ.

તેમજ એ ફળ કાર્પનિક હોવાથી અસિદ્ધ વિષયા ફોતોત્રેક્ષા. તેમજ અન્દ્ર પૃથિવી પરિક્રમણ કરે છે તે કાઠ પાપ રૂપ કલંક મટાડવા માટે નથી છતાં તેમાં પાપરૂપ કલંક ને ક્ષુદ્રરૂપિની પાતી, તારા સાયના નિષિદ્ધ સંબંધથી તેના કપાળે લાગુ થયું છે તે મટાડવા રૂપ ફળની સંભાવના કરવામાં આવી તેથી તેમજ એ ફળ કાર્પનિક હોવાથી એ અસિદ્ધ વિષયા ફોતોત્રેક્ષા.

દશાન્ત ૪ યુ.

નિહાળતાં નેને તવ નવલકુંજે ચિયુજન.
અપાંગો ઓળંગી શ્રવણપુટ વીધંત વધીને,
રસીલી રાધાનાં મહનમદ્દેશાં નયન બે.
પ્રમોદાશ્રુ રૂપે શ્રમજળ તણાં મિંદુ જ ઝરે.

દ્રશ્ય ૧ છ

છે અંગમાં પ્રિય વિયોગ તણાજ પન્હિ,
સરક્ષવા શશીમુખી નિજકાન્ત તેથી;
જે છે હૃદય, વહવા દઈ અધુવાર-
ધારાથી ઉછી અભિસિંચતી હૃદપ્રદેશ.

આમા 'જણે' ઇત્યાદિ ઉત્પ્રેક્ષા વાચક શબ્દનો અભાવ હોવા છતા કામિનીના આસુ જે વિગદજનિત છે તે કાષ્ટ વિયોગના પન્હિથી હૃદયે રહેવા પતિના-હૃદયમા સ્વદન સ્વરૂપે વાત કેરી રહેવા સ્વામીનાયના સરક્ષણાર્થે નથી જતા તેમા સરક્ષણની સભાનના કરવામા આવી, તેથી એ ગમ્યોત્પ્રેક્ષા.

* * *

દ્રશ્ય ૨ છ

અણુગણ મહનતણા ગણું બાણથી
રક્ષા સારું તમારી,
સજળ કમળદળ કવચ વિપુલ ઉર
વિધુર રહે વિસ્તારી
નાથ ! સનાથ બિચારી.

કેશવલાલ.

આમા 'જણે' ઇત્યાદિ ઉત્પ્રેક્ષા વાચક શબ્દનો અભાવ હોવા છતા સજળ કમળ દળ જે મહાના અગણિત બાણથી કામિનીની

રક્ષા કરવા માટે નથી જતા તેમા સગ્દશ્યુની સભાના કરામા આવી નેથી એ ગમ્યે તે જા.

(૧૩) અતિશયોક્ત્યલ્પાર-Hyperbole.

રૂપકાતિશયોક્તિ.

વ્યાખ્યા:-વિષય એટલે ઉપમેયનું સ્થોળ પણ ઉદ્દેષ્યન
કયાં સિવાય કેવળ વિષયી એટલે ઉપમાનથી જ
વિષયનું કરેલું વર્ણન તે રૂપકાતિશયોક્તિ

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ

સુંદર વાપી ગગન સુહાય
સુવર્ણ સીડી તે પર ત્યાંય,
ધન્દ્રનીલ જડીઆ તે માંહ્ય
તે પર ગેવદ્વય દેખાય.

ગેવો ચન્દનથી મધમધે
દિવ્ય લોભ એ નવત્રી દીસે,
તે પર અમીનીધિ સુંદર સ્થોય,
ધન્યભાગ્ય ! જન જે એ જોય ને

આમા નામિ, ત્રિવેની, રોમાવનિ તન અને મુખ એ ઉપમેયનું
નામ પણ ન લેતા વાપી, સીડી, ધન્દ્રનીન, ઘૈન અને અમીનીધિ એ
ઉપમાન વડે અસંભવિત એવું વર્ણન કર્યું તેથી એ રૂપકાતિશયોક્તિ

(૧૩-૧) રૂપકાતિશયોક્તિ સ્યાન્નિમોર્યાધિવત્તાનત. ।

આ નારીના કટિથી ડહરું પ્રેશનું વર્ણન છે વાપી રૂપ
નામિને ગણવામા આવી છે કારણકે ઉડી નામિ એ અંબીઓની
કામપ્રિયતા સૂચવે છે તેમજ એક ધ્વનિના યોગે વિતમ આ લયનું

દશાન્ત ૨ ભુ

વૃદ્ધાતણા વનમા ઉગીએ એક હેમની વહરી,
વર્ણન ઝડ શુ તેહતુ મમ બુદ્ધિ સ્પર્શી નવ શકી,
તે લચતી લતિમા ઉપર સ્મરના મનહરણુ જે શ્રીફળો,
સુદર ફળ્યા, તે શ્રીફળ પર વળી કમળ કો ખીલ્યુ અહો,
નવ કમળ રૂપ નિરૂપિત થતુ વળી હૃદયપણુ મહાદ્ર દ્રવે
તે મનહરણુ શુચિકમળ ઉપરે રમ્યમનહર શુક છે
સુન્દર, સુરગી તેમ તે પર બાલ બળજન નેડલી
શી દિવ્ય લતિકા આ લચી ના નેડી કાંઈ જગે જડી x

છે નામિ ગામોર્યાત્ મલ્લનાતિરેક તેમજ સ્તિગ્ધકેશી વિશા
લાક્ષી નિમ્નનામિ સુમધ્યમા । સુમુખી સુપ્રમા નારી તા
કમ્યા વરયત્ લુપ્ત ॥ પ્રિયીને સુસ્થની સીડી ગણી તેમા
બાવેની રોમાલસિને સીપીમા જડેના વનનીન મણિઓનુ રૂપ આપુ
છે સ્તનને શૈનતુ રૂપ આપ્યુ છે સ્તનયુગલમનર્ધ શ્રીફલ શ્રી
ચિહ્નમિ । ઉન્નેત સ્તન એ પણ ઉત્તમ શ્રી લક્ષણ છે સ્તન ઉપર
ચન્દન ગર્ચવાતો પહેના રિવાજ હોતો તે મુગળ ચન્દનથી ગેત્ર
મવમની રહ્યા છે એમ વર્ણ્યુ છે અને ડેવો મુખો અમીતીધિ-
અમૃતના સાગરરૂપ થય તુ રૂપ આપુ છે તે પણ અધર અમીના
સાગરરૂપ મુખ દેખાયો સાર્થ છે

x આ પણ મુદરીના ઉર્ધ્વ પ્રદેશનુ વર્ણન છે સ્તનને શ્રીફ
ળોનુ મુખને મગનુ નસિકાને શુન્નુ અને નેત્રોને બાન બળજની
નેડીનુ રૂપ આ તુ છે તે તેમના જૂઠા જૂઠા ધર્મોએ કરીને સાર્થ છે

આમા કામિની, સ્તન, મુખ નાસિકા તેમજ નેત્રાદિ ઉપમેયનું નામ ન લેતા હેમની વસ્ત્રી, શીરૂળ, કમળાદિ ઉપમાન વડેજ અસં ભવિત એવું વર્ણન કરવામા આવ્યું તેથી એ રૂપકાતિશયોક્તિ.

+

દુષ્ટાન્ત ૩ બું

પ્રિય વયસ્ય ! ટોતુકે આ પેખ,
તિક્ષ્ણ શરો નીકળતાં દેખ
બે નીલોત્પલથી આ વાર
વાગે તેના વાળ્યા ખાર ! *

૨.

આમા કટાક્ષ અને નેત્ર જે ઉપમેય તેનું નામ પણ ન લેતા શર અને નીલોત્પલ એ ઉપમાનથી અમ ભવિત એવું વર્ણન કરવામા આવ્યું તેથી એ રૂપકાતિશયોક્તિ

સાપન્હવ રૂપકાતિશયોક્તિ.

વ્યાખ્યા. અપન્હુતિ યુક્ત રૂપકાતિશયોક્તિ તે સાપન્હવ રૂપકાતિશયોક્તિ

* આમા કટાક્ષને બાણનું અને આખને નીલોત્પલ જે કમળ તેનું રૂપ આપ્યું છે તે પણ તેમના જૂઠા જૂઠા ધર્મોએ કરીને સાર્ય છે.

દૃશાન્ત ૧ છ.

છે તુજ ચક્ષુમાં સુન્દરી,
મૂર્તિમન્ત ચંચળતા બરી,
ખંજન તેને વદતા સર્વ
વધશે તારો તેથી ગર્વ.

આમાં ખંજનમાં જે છે તે ચંચળતા નથી એ અપન્હવ યુક્ત
તેમજ હાડી જે ઉપમેય તેનું નામ લેતાં મૂર્તિમન્ત ચંચળતા જે
ઉપમાન તે વડેજ વર્ણન કરવામાં આવ્યું તેથી એ સાપન્હવ રૂપ-
કાતિશયોક્તિ.

* * *

દૃશાન્ત ૨ બ્હ.

તારી સહચારિણીની
વાણી માંહે સુધા વસેલ સખા !
આન્ત. થઈ તું તેથી
ચન્દ્ર ગણતા વકત્ર તેહ બલા.

આમાં ચન્દ્રમાં જે છે તે અમૃત નથી એ અપન્હવ યુક્ત
તેમજ મીઠાશ જે ઉપમેય તેનું નામ મધ્ય ન લેતાં સુધા એટલે
અમૃત જે ઉપમાન. તે વડેજ વર્ણન કરવામાં આવ્યું તેથી એ
સાપન્હવ રૂપકાતિશયોક્તિ.

લેદકાતિશયોક્તિ.

વ્યાખ્યા:-કોઈ એક લોક પ્રસિદ્ધ વસ્તુ કરતાં અન્ય વસ્તુ
અધિક ન હોવા છતાં તેનું લોકોત્તરત્વે કરેલું
વર્ણન તે લેદકાતિશયોક્તિ.

(૧૩-૨) યજ્ઞવલ્ક્યુતિગર્ભસ્ત્વં સૈવ સાપન્હવા મતા ।

દૃષ્ટાન્ત ૧ હું.

ભક્ત કવિ ભૂખણની

ભક્તિ કવિતા ન્યારીજ આ જગમાં,

તુલ્ય તેહ નહિ થાશે

નહિ કે જકશે જોડી ભૂતજમાં.

આમા કવિ ભૂખણદાસની કવિતા તથા ભક્તિરૂપ વસ્તુ
લોકપ્રસિદ્ધ એવા નરસિંહ મહેતા આદિ કવિઓની કવિતા તથા
ભક્તિરૂપ વસ્તુ કરતા અધિક ન હોવા છતાં તેતુ લોકોત્તરવે વર્ણન
કરવામા આવ્યુ તેથી એ ભેદકાલિયોક્તિ.

૪ * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ હું.

આ પુણ્યશાળિ નરની, સમતા જુદી છે,

નિર્લોભતા, નિપુણતા પણ આ જુદી છે,

છોડાય કેણુ થકી કેવળ નીતિ ધારી

આવો અચત્નથી થતો નિજ લાભ ભારી.

ભાઈશંકર.

આમાં નાયકની સમતા, નિર્લોભતા તે નિપુણતા લોક પ્રસિદ્ધ
સમતા આદિથી અભિન્ન છે તેપણુ તેઓના અભિન્નપણાતું વર્ણન
કયું છે તેથી એ ભેદકાલિયોક્તિ.

(૧૩-૨) ભેદકાલિયોક્તિસ્તુ તસ્યૈવાન્યત્વવર્ણનમ્ ।

સમ્યન્ધાતિશયોક્તિ.

વ્યાખ્યા:—જ્યાં યોગ ન હોય ત્યાં યોગ કહીને, અસ-
મ્યન્ધે સમ્યન્ધ કહીને કરેલું વર્ણન તે
સમ્યન્ધાતિશયોક્તિ.

દૃષ્ટાન્ત ૧૬.

સન્તોષમાં રૂહેતાં બધાં આ ચકરાક ધરી ઉરે
ચિચાર કે દાતૃત્વથી આ કણું સધળું આપશે
ને ખૂટતાં તે હેમઅદ્રિનું દાન પણ દેશે વળી
કે જેથી પછી સંતાપ સૂય ન, વિરહ દુઃખ બધે ટળી

આમાં મક્કાકોને સૂર્યનો અસ્ત કરનાર સુવર્ણના એક પર્વતનો
પણ કણના સુવર્ણ દાનમાં ધીમે ધીમે નાશ થઈ જશે એ સંભાવ
નાથી ક્યેકા સંતોષનો સમ્યન્ધ ન હતાં પણ સમ્યન્ધ વર્ણવ્યો તેથી
એ સમ્યન્ધાતિશયોક્તિ.

દૃષ્ટાન્ત ૨ છં.

કેશે કેસર માલિકાજ ધરતાં જે ખેદ પામે સદા,
જે ગાનેાચ રૂઝાં વિલેપન તણાં દુઃખો કરે ન હામા;
દિવાની પણ બ્યોત નિજ બવને જે ના શકતી સહી,
તે આ દારૂણ અગ્નિ વિરહ તણા શી રીત રૂહેશે સહી

(૧૨-૪) સમ્યન્ધાતિશયોક્તિ: સ્વાદયોગે યોગકલ્પનમ્

આમા ખોલસરીની માળા ધરવાથી, રૂઝા રિલેપનથી તેમજ દિવાની જ્યોતિથી ખેદ અને દુઃખ થનાનો અયોગ છતાં પણ યોગ વર્ણવ્યો તેથી એ સમ્બન્ધાતિશયોક્તિ

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૩ ૯૬

વસ તે માધુરી મુખતણિ શશીને નયનની
દીધી છે પદ્મોને, પરભૂત * કુલોને સ્વરતણી,
દીધું એવી રીતે છીનવિ મુગ સર્વસ્વ પરને
હવે આ ખાકી છે ફક્ત અમુ દેવા પવનને.

લાઈશ કર.

આમા મુખની માધુરી આદિનો ચ દ્રાદિકને સમ્બન્ધ નથી
છતાં સમ્બન્ધ વર્ણવ્યો છે તેથી એ સમ્બન્ધાતિશયોક્તિ

અસમ્બન્ધાતિશયોક્તિ

વ્યાખ્યા.—યોગ હોય છતાં અયોગ, સમ્બન્ધ હોય છતાં
અસમ્બન્ધ કલ્પીને કરેલું વર્ણન તે અસમ્બન્ધ-
ન્ધાતિશયોક્તિ.

દૃષ્ટાન્ત ૧ ૯૭

અતઃત્રી જગ ગુણ રૂપ તુ હાતાર મહાન છે,
તે થકી હેરાજેન્દ્ર ! કચવૃક્ષતણ મહે દીધુ.

* પરભૂત એટલે કાદિન.

આમા નિન્ન ગમે તેવો મોગ દાતાર હેય પણ તેથી
દષ્ટતરને માનવુ નહિ એમ કરતુ નથી એટલે કલ્પતરને માનવાનો
સમ્બન્ધ હોના છતા અસમ્બન્ધ નર્પુરનામા આ મો તેથી એ
અસમ્બન્ધાતિશયોક્તિ

અ ક ક

૫૫૧ ૨૪૬

ખાહુ રૂપી સુન્દર બે લતાને
શા થડકતા આ અદકા ફળો બે
સ્તનો રૂપી, ના અવકાશ રહેજે
દ્વિખાહુ મધ્યે અમને જણાયે

૨

આમા રતનો થડક એટલે અવકાશ તો ચાવજ છતા અવકાશ
નથી એમ નર્ણયુ-અમાશનો યોગ છતા અરોગ નર્ણયો તેથી એ
અસમ્બન્ધાતિશયોક્તિ

અક્રમાતિશયોક્તિ.

વ્યાખ્યા સેતુ અને કાય' બન્નેનુ એકી વખતે એક
કાલત્વે કરેલુ વર્ણન તે અક્રમાતિશયોક્તિ

૫૫૧ ૧ ૬

વીર અર્જુને પ્રહાસ્ય મુનીયુ કણ' પણ ડગીઓ નહિ,
તે સ્થામુ ત્યા હિવ્યાસ છોડ્યુ અસદ્વ્ય સેટ્યા તહીં,

(૧૨-૨) યાગડવ્યયાગ સર ધાતિશર્વાકિરિતીર્યતે ।

પ્રહ્લાદ કમ્યે કર્ણ કમ્યે દેખીયે ત્યા અર્જુને,
અસ્તે ક્ષમા છાડી અને કર્ણેય છાડી તે સમે.

આમા પ્રહ્લાદ મુકતુ, કમ્યુ અને ક્ષમા છાડવી, એ ત્રણ
હેતુ તેમતુ અને દિવ્યાસ્ત્ર છોડવુ, કમ્યુ અને ક્ષમા છાડવી એ ત્રણ
કાર્ય તેમતુ એક કાલતે વર્ણુન કર્યુ તથી એ અક્રમાતિશયોક્તિ.

* *

દુષાન્ત ૨ છં

જે સાપડી સુયશ સાથ મને સમૃદ્ધિ
જ્ઞાનેનિ સાગ મણિ જે પદવીનિ વૃદ્ધિ
નિર્દોષ આ મુજતણી વણિ જીદગી જે
છાયા રૂપદેવજ રૂપી સુરવૃક્ષની તે

ભાઈશ કર

આમા પદવીની વૃદ્ધિ રૂપ હેતુ અને જ્ઞાનની વૃદ્ધિ રૂપ કાર્ય
એ મનેતુ એક કાલતે મજા રૂપ વર્ણુન કર્યુ તથી એ
અક્રમાતિશયોક્તિ

ચપલાતિશયોક્તિ

વ્યાખ્યા-હેતુનુ ભાન થતાજ કાર્યની ઉત્પત્તિ થાય એણું
જે વર્ણુન તે ચપલાતિશયોક્તિ

(૧૧-૬) અક્રમાતિશયોક્તિ સ્વાત્સદૃશ્ય હેતુકાર્યયો ।

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ

જાતા જાણી પતિ સ્થલાન્તરે,
 ખેરી મુન્દરી મુદ્રિકા કરે,
 દાખવવા પતિને કૃષ્ણાંગને,
 કે વિરહે પડશેજ અંગ એ.

આમા પતિના સ્થલાન્તરરૂપ હેતુના જ્ઞાન માત્રે કરીને અંગોનું
 કૃષ્ણ ચદ્મ જવારૂપ તેમજ મુદ્રિકા એટલે વીંટીનું કકણની જગાએ
 બરોમર ખેસતા આવવારૂપ કાર્યની ઉત્પત્તિ વર્ણવવામા આવ્યાથી
 એ સપ્તાતિશયોક્તિ.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ છ

પુત્રને વનવાસ એવું દ્વતને મુખ સૂણતાં,
 કુન્તા તણું મુખ એકદમ ક્રીકકું અને પીળું થયું;
 સુકાઈ ગાત્ર ગયું વળી, હીલા થયાં અંગો બધાં,
 'ર હાય' કુન્તા બોલી કે ધરણી ઢગ્યુ તેનું અસુ.
 ર.

આમા પાડવોના વનવાસ જવારૂપ હેતુના જ્ઞાન માત્ર વડેજ
 માનનું શોકાત્ર મારવારૂપ અને અંગોનાં હીના થવારૂપ, કાર્યની ઉત્પત્તિ
 પર્ણથી તેથી એ સપ્તાતિશયોક્તિ.

(૧૩-૭) ચપલાતિશયોક્તિસ્તુ કાર્યહેતુમસક્તિઞ્ચ ।

અત્યંતાતિશયોક્તિ.

વ્યાખ્યા:—હેતુ પહેલાં કાર્યની ઉત્પત્તિ થઇ એવું જે વર્ણન તે અત્યંતાતિશયોક્તિ.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છું.

હિ હૌન ખંધુ ! દયાળ ! કૃષ્ણા એ ન સ્મર્યા જરી
પુર્યો વસ્ત્ર તલકાળ, રટતી મુખ ધકી એ પછી.

આમાં કૃષ્ણા એટલે દ્રૌપદીએ કૃષ્ણને સ્મરવા રૂપ હેતુ કરતા વસ્ત્ર પુરવા રૂપ કાર્યની ઉત્પત્તિ પ્રથમ વર્ણવવામાં આવી તેથી એ અત્યંતાતિશયોક્તિ.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ છું.

ભુમ્મર પારવિના મળિયા, યશ ગાય ઘણા મન આશ વધારી.
દાન સુમાન સમાન ગણી કરી, દે મતિમાન મુકીર્તિ પ્રસારી,
માંત્રિક માનિનિ ! તે ચક્રિ મેં નવ, પાંડવ અસ્રથી દૃષ્ટિનિવારી,
વે'મ પડ્યો નૃપના મનમાં અતિ, તે ભુલભામિની છેજ અમારી.

પ્રેમાનંદ.

આમાં દાન આપવા રૂપ હેતુ કરતા કીર્તિ પ્રસરવા રૂપ કાર્યની ઉત્પત્તિ પ્રથમ વર્ણવી તેથી એ અત્યંતાતિશયોક્તિ. પ્રેમાનંદના

(૧૩-૮) અત્યંતાતિશયોક્તિસ્તુ પૌર્વાપર્યવ્યતિક્રમે ।

પાંચાળી પ્રસન્નાખ્યાનના ટીકાકારો અને અપભ્રંશીયોક્તિનું દર્શક મણે છે પણ તે મતભેદથી હશે એમ લાગે છે. આમાં આપેલી વ્યાખ્યાઓ મુજબ તે અત્યંત અત્યથોક્તિનુજ દર્શાવ કરે છે.

(૧૪) તુલ્યયોગિતાલંકાર-Equal Pairing.

પ્રથમ તુલ્યયોગિતા.

વ્યાખ્યા:-અનેક વર્ણનીય વસ્તુના અથવા અનેક અવર્ણનીય વસ્તુઓના ધર્મના ઐક્યનું વર્ણન તે પ્રથમ તુલ્યયોગિતા.

દૃશાન્ત ૧ હ

પત્રો ને ચક્રાકો ને વિરહીણી સ્ત્રીઓ સખા !
કરમાયે અરે! હાવાં હુતિ ભાસ્કરની જતાં.

આમા સૂર્યાન યનાં પ્રસ્તુત એવાં કમળો, ચક્રાકો અને વિરહીણી સ્ત્રીઓના મુખ તેમના સકાચ ધરા રૂપ એક ક્રિયાગત ધર્મના આશ્રયનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું તેથી એ પ્રથમ તુલ્યયોગિતા.

દૃશાન્ત ૨ બ

તુજ સુકોમળ અંગ ભોધ માલતી ચન્દ્ર ને
રમ્યા કોમળ મંદ, કઠોરતા ધરી સૌ ભયોં.

આમાં પ્રિયતાનું અંગવર્ણન કરતાં અપ્રસ્તુત એવાં જે માધતી
ચંદ્ર અને રૂખા એટલે કેળ તેમનામાં રહેલો દોરતા રૂપ એક ચુલુ-
ગત ધર્મ વર્ણવ્યો તેથી એ પ્રથમ તુલ્યયોગિતા.

* * *

—દૃષ્ટાન્ત ૩ નું.

પ્યારિ લાગે રસે સારી પેઠે ભરી,
લોકને શેરડી ને વળી સુંદરી
સીત પાણી તથા ચંદ્રશાળા અને
વાસ દેશાંતરે નાગમે કાચને

ભાઈશંકર.

આમાં હેમંત રૂપનું વર્ણન કરતાં શેરડી અને સુંદરી એ બન્ને
પ્રસ્તુત પદાર્થોના સારી લાગવા રૂપ એક ધર્મમાં અન્વય કર્યો અને
સીત પાણી, ચંદ્રશાળા એટલે અમાથી અને દેશાંતરવાસ એ ત્રણે
પ્રસ્તુત પદાર્થોના ન ગમવા રૂપ એક ધર્મમાં અન્વય કર્યો તેથી એ
પ્રથમ તુલ્યયોગિતા.

દ્વિતીય તુલ્યયોગિતા.

વ્યાખ્યા:—હિત અને અહિત વૃત્તિના સામ્યનું વર્ણન તે
દ્વિતીય તુલ્યયોગિતા.

(૧૪-૧) વર્ણનામિતરેપાં, ધર્મધર્મયં તુલ્યયોગિતા ।

અનંત ૧ હ

મિત્રને શનુ જન્મેને પરાભૂતિX તુ દે વળી.

મિત્રને ઉચ્ચ સપત્તિ પરાભવ અરિપ્રતિ

આમા મિત્રને દિત કરનાર અને શનુને અહિત કરનાર તે જન્મે પરાભૂતિ રૂપ એકજ વસ્તુ આપવાનું-દિત અને અહિને દિતિય સરખાપાડુ રાખવાનું તર્જન કર્યાથી એ દ્વિતીય તુલ્યયોગિતા.

અનંત ૨ હ

કાપે, જાળે, પાચ, પોષે કે તુ ઉછેરશે

તોયે ચન્દન વૃક્ષ, સુગન્ધ તુજને આપશે

આમા કાપનાર અને જાળનાર જે અહિત કરનાર અને પાનાર તથા પોષનાર જે દિત કરનાર તે જન્મે પ્રદે સુગન્ધ આપવા રૂપ સમરૂતિનું વર્ણન કરવામા આન્યુ તેથી એ દ્વિતીય તુલ્યયોગિતા

૧ * ૧

કુટાનંત ૩ હ

ચેળી ઉઢારપાડુ ઝેડિલ પૂણું ભાવે

તારો હસુદી થઈ કીરતિ તુજ આવે,

X

X

X

X

(૧૬-૨) દિતાહિતે વૃત્તિતોલ્યમયરા તુલ્યયોગિતા ।

X પરાભૂતિ એ શબ્દ એવ્યુક્ત હોઈ તેના બે અર્થ થાય છે

૧ ૧૬૪૯ સપત્તિ અને ૨ પરાભવ.

કેા કર્મતે કરવતે તુજને વિદારે,
કાચે કુહાડી થકી હાડી દૂડા પ્રહારે
છે કેટલીક જન બાત કૃતાર્ન એવી.
તોએ રહે સુજનતા તું સદાય એવી.

છોટાલાલ.

આના કીર્તિ ગાનાર જે દિત કરનાર અને કર્મતે કે કુહાડે કાપ
નાર જે અદિત કરનાર તે મન્ને પ્રાપ્તે સુજનતારૂપ સમરતિનું વર્ણન
કરવામા અગ્રુ તેથી એ દ્વિતીય તુલ્યયોગિતા

તૃતીય તુલ્યયોગિતા.

વ્યાખ્યા: શુભે કરીને ઉત્કૃષ્ટ એવી અનેક વસ્તુઓ સાથે
કેાઈ અસમાનને સમાન કરી 'કરેલુ વર્ણન તે
તૃતીય તુલ્યયોગિતા.

દશાન્ત ૨ મું.

યમ, પ્રયેતા, શક ને કુબેર જેવાં આપ;
લોકપાળ શેષો કહા, રાજવી પુણ્ય પ્રતાપ.

૨.

આમાં રાજવી ને પ્રસ્તુત વસ્તુ તેને લોકપાલત્વે કરીને યમ, પ્રયેતા એટલે વરુણ, શક એટલે ઈન્દ્ર અને કુબેર સાથે અસમાન હોવા છતાં સમાન રૂપે વર્ણવવામાં આવ્યાથી તૃતીય પુરુષોગિતા.

(૧૬) દીપકાલંકાર-The Illuminator.

વ્યાખ્યા: વર્ણ્ય અને અવર્ણ્યના ધર્મૈક્યત્વ : વર્ણન-
દીપકાલંકાર:

દશાન્ત ૧ મું.

માળી રીઝે વર્ણયછી, ધોળી રીઝે નોંધ ધૂપ

શેઠ રીઝે વાસાળધી, ચોળી રીઝે નોંધ ચૂપ.

આમાં વર્ણનીય એટલે પ્રસ્તુત ને યોગી અને અવર્ણનીય એટલે અપ્રસ્તુત ને માળી, ધોળી અને શેઠ તેમને સર્વેને રીક્ષવવા : દિવાગત ધર્મના ઐક્યત્વ વર્ણન કરવામાં આવ્યું તેથી એ દીપક.

(૧૬) यदन्ति वर्णयिष्यन्ति धर्मैक्यं दीपकं बुधा

દુષાન્ત ૨ બુ

મણિપાસા વાળો સમરવિજયી ધાયલ થયો,
મદે ક્ષીણે હાથી શરદ સરિતા સ્રોત દુખળો;
શશી દ્વિતીયાનો સુરતમૃદિતા ણાલવનિતા
સુહાએ દાતાઓ વિલવ નિર્ગળ્યો તેજ રીતના.

આમાં પ્રસ્તુત જે દાન આપવાથી વૈભવગૃહિત થયેલા દાતાઓ
અને અપ્રસ્તુત જે સરાણે ચડેલો પાસાવાળો મણિ, ઘનાયેલો પશુ
રણમાં જીતી આવેલો ચોધો, મદ ઝગાથી ક્ષીણ થયેલો હાથી, શરદ
રત્નમાં જેનો પટ ઓઢો ચલ ગયેલ છે એરી નદી, બીજનો કલા રોપ-
ચંદ્ર તેમજ રતિકેલિમા મર્દન પામેલી નવયૌવના એ સર્વેના સુહાવા
-સોભવારૂપ ધર્મના ઐક્યનુ વર્ણન કરવામાં આવ્યું તેથી એ દીપક.

* * *

દુષાન્ત ૩

વિક્રાન્તાન વનથકી, રૂડા રૂપથી કોકિલોને,
શ્રીમંતોને વિનયથી, વહા પુરછથી હુજ્જનોને;
દાતાઓને અમરપદથી, બુદ્ધિથી કેશરીને
રાખ્યા જેણે રહિત ધિઃક છે તે વિધીની મતીને.

(૧૬) આવૃત્તિ દીપકાલંકાર-Ihe Illuminator With
Repetition.

વ્યાખ્યા: દીપકની પુનરાવૃત્તિએ કરીને ત્રણ પ્રકારના
આવૃત્તિ દીપક અલંકાર થાય છે. શબ્દાવૃત્તિ
દીપક, અર્થાવૃત્તિ દીપક અને શબ્દ-અર્થાવૃત્તિ દીપક

શબ્દાવૃત્તિ દીપક.

વ્યાખ્યા: એકનો એક શબ્દ (ક્રિયાપદ) સિદ્ધ સિદ્ધ અર્થમ
એ કે તેથી વધુવાર આવે તે શબ્દાવૃત્તિ દીપક

દશાન્ત ૧ છ

વર્ષે છે મેઘમાલા ને વર્ષે છે રાત્રિયે સખી !

ને જહેની દુઃખના ઓધ પડે છે હું પરે વળી.

આમાં વર્ષે છે એટલે પડે છે વર્ષણ થાય છે અને વર્ષે
એટલે વસે છે અરુણ વરસ નેવી છે એમ વર્ષે છે એ શબ્દ
વાર આવનાથી શબ્દાવૃત્તિ દીપક.

* * *

દશાન્ત ૨ છ

ખરે છે પત્રને પુનઃ ખરે છેજ સુખોધ આ,
વૃક્ષથી વકત્રથી તેમ ખરે છે નજ તારલા.

૨.

(૧૬) ત્રિવિધ દીપકાલંકારો ભવેદાવૃત્તિદીપકમ્ ।

આમાં ખરે છે એટલે પડે છે અને ખરે છે એટલે નીકળે છે તેમજ ખરે છે એટલે નાશ થાય છે એમ ખરે છે શબ્દ વચુવાળ આવ્યો તેથી એ શબ્દાવૃત્તિ દીપક.

અર્થાવૃત્તિ દીપક.

વ્યાખ્યા:—એકના એક અર્થનાં એ અથવા તેથી વધુ જૂદા શબ્દો (ક્રિયાપદો) એ અથવા તેથી વધુ વાર આવે તો અર્થાવૃત્તિ દીપક.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છુ.

તું સંસારોદ્ધિમાંદ્ય

એક જાણુએ પરોક્ષજ થાતી;

ત્યમ બીજી જાણુએ

ગૂઢ તરંગો મહીં સખી ! જઉં આથી.

આમાં પરોક્ષ થયું અને જયું એ જનનેના અર્થ એકજ હોવાથી અર્થાવૃત્તિ દીપક.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ છુ.

મંદકિનીના કુમુદો વિલાયે,

આકાશના તારલોંઆ મિચાયે;

તે સંદ્રિકાની ઝરણી લહેના !
તોયે ખીલે વનગૃત શી ઝલે આ !

હરિલાલ

આમાં વિલાયે અને ગિયાયે એ બેકતો એકજ અર્થ હોવાથી
અર્થાવૃત્તિ દીપક.

શબ્દાર્થાવૃત્તિ દીપક અથવા ઉત્સયાવૃત્તિ દીપક.

વ્યાખ્યા. એકના એક શબ્દો (ક્રિયાપદો) એકના એકજ
અર્થમાં બે અથવા તેથી વધુ વખત આવે તે
શબ્દાર્થાવૃત્તિ દીપક.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ.

માઘા મયુરો વરસાદ આળ્યે,
માઘા વળી ચાતક તુપ્ત સોયે.

આમાં માઘા એ શબ્દ અને મત યુ એ અર્થ બન્નેની
આવૃત્તિ સ્વાથી શબ્દાર્થાવૃત્તિ દીપક.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ હ.

વસન્તે ને વસન્તેજ ખોલે છે ખોલ કેહિલા;
આત્મામાં એમ ખોલે છે વસન્તે આપની લીલા.

પિતાશુ ! પત્રને પુખ્તે એજ આવી વસન્ત આ,
 ટોકે છે કોકિલા એવાં, ટોકે છે સ્મરણો, અહા !
 આંખાની ડાળ મો'રીને આત્મા એ મુજ મો'રિયો,
 ગાય છે સાધુને સંતો હરિની રસ હોરીઓ.

—હાનાલાલ.

આમા ખોલે છે, ટોકે છે, મો'રી એ રખડો બખ્ખેવાર આ-
 આથી તેમજ તેમના અર્થ એકજ થયાથી સખ્ખર્થાવૃત્તિ દીપક.

(૧૭) પ્રતિષ્ઠૂપમાલંકાર—The Typical Comparison.
 વ્યાખ્યા: ઉપમાન અને ઉપમેય વાક્યોના એક ધર્મનું સિદ્ધ
 સિદ્ધ શબ્દોથી કરેલું વર્ણન તે પ્રતિષ્ઠૂપમા.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ

અંજની સુતને જાણુ સાગર ઓળંગ્યા તણી;
 વિદ્રમજનને જ્ઞાન, તેમ કવિનાં દુઃખનું.

આમાં ' સાગર ઓળંગવાનાં દુઃખની જાણુ અંજનીસુત એટલે
 હુતુમાનજીને છે ' એ ઉપમાન વાક્ય અને ' કવિનાં દુઃખનું જ્ઞાન

(૧૭) ધાવયયોરેકસામાન્યે પ્રતિષ્ઠૂપમા મતા ।

તેમજ પ્રતિષ્ઠૂપમા સાસ્યાદ્ધાવયયોર્ગમ્ય સામ્યયો ।

एकापिधर्मः सामान्यो यदि निर्दिश्यते पृथक्॥

સા ૫. ૧૦ કા. ૬૮૪

વિહંગમનોતે છે ' એ ઉપમેય વાક્ય તે બેડનો જાણ હોવા ૩૫ એ
ધર્મ ' જાણ છે ' અને ' જાણ છે ' એ બે બિન્ન શબ્દો વડે કહેવામાં
આવ્યો તેથી એ પ્રતિવસ્તુપમા.

દુષાન્ત ૨ શ્લુ

સુધાથી શરી શોભે છે, રાજે છે શૂર આપથી,
શોભે આ જાણીને તેમ, ખીના આપ પ્રતાપની.

આમાં ' ચંદ્ર અમૃતથી શોભે છે ' એ ઉપમાન વાક્ય અને
' શૂર આપથી રાજે છે ' એ ઉપમેય વાક્ય તે બેડનોતે શોભવા ૩૫
ધર્મ ' શોભે છે ' અને ' રાજે છે ' એટલે બિન્ન શબ્દોએ કરીને
વર્ણવવામાં આવ્યો તેથી પ્રતિવસ્તુપમા.

***

દુષાન્ત ૩ શ્લુ

ગિરિના ગંગા શોક્ય, હુશે હરદોજે લડતી,
ધંદુ અગ્નિની જ્યોત પરસ્પર નિશ્ચિ વહતી,
વાધ વૃષભને વેર મોર મણિધરને મારે,
સિંહ હાથીનું શિર તોડવા તુરત વિચારે,
શિવ સેવક દાનવ દેવ બહુ, મારામારી કરી મરે,
ઘરમાં એવો કલ્પ્યો ઘણો સહન થયો નહિ શંકરે

દશાન્ત ૮ થુ

મૂંગેા મીઠાઇ ખાતાં સમજિ સમજિને રાજી રાજી બને છે,
એવી રીતે વિવેકી નિરખિણું નિજતા તત્ત્વ હૃદયે કુલે છે,
ચોતાની પ્રહતાના અતુલવ બળથી સચ્ચિદાનંદ ભાવે,
સર્વેને એક જાણી ઇતરથિ ન હરે, કોઇને ના હરાવે.

ભાઈશંકર.

આમા ઉપમાનમૂલ પહેલા ચરણનો ' ગજ નજ બને છે ' એ
સમાનધર્મ અને બીજા ચરણ રૂપ ઉપમેય વચ્ચનો ' હૃદયે કુલે છે '
એ સમાન ધર્મ, એકજ છતા જુદા જુદા પદોથી દર્શા છે તેથી
પ્રતિવરતૂપમા

•

સૂર ! દરથી શુચિ વચન તુજ, કોઠિલ સમો તું સાત છે
હે પૂજ્ય ગુરુ પ્રિય હે સખા ! વન્દન તહનેજ દલાર છે x

આમાં પહેલાં એ ચરણ ઉપમાન વાક્યના છે અને ત્રીજાં
ચરણ ઉપમેય વાક્યનું છે તેના દ્વંદ્વકર સ્વરો કર્ણે પકવારૂપ અને
વચન સૂચના રૂપ જે જૂદા જૂદા ધર્મો તેમનો ઉદ્દેશ્યાદેવે કરીને
મિત્રપ્રતિમિત્ર ભાવ વર્ણુઓ તેથી એ દૃશ્યન્ત.

* * *

દૃશ્યન્ત ૨ શ્લોક

સાપના પાદ તે સાપ જાણે સદા

આપની આપદા આપ જાણે તદા

શેવની શક્તિને શેવ જાણે કદા

દેવની શક્તિને દેવ જાણે સદા !

પ્રેમાનંદ.

આમાં પહેલાં ચરણ ચરણો ઉપમાન વાક્યના છે જાણુવારૂપ જે
જૂદા જૂદા ધર્મો તેમનો મિત્રપ્રતિમિત્ર ભાવ વર્ણુઓ તેથી એ દૃશ્ય-
ન્ત. આ ત્રીજાં ચરણી 'દેવની શક્તિને દેવ' એના સમર્થનમાં ઉક્તિ છે.

(૧૯) નિદર્શનાલંકાર-Illustration.

વાક્યાર્થવૃત્તિનિદર્શના.

વ્યાખ્યા: સદૃશ એવા વાક્યાર્થના ઐક્યા રાપતું વર્ણન તે વાક્યાર્થવૃત્તિ નિદર્શના.

દૃષાન્ત ૧ છ.

મુખ ! તુને ઉપદેશ દેવો એ જહેરા કને,
જઈને કુંકવો શંખ, અંધ અરિસાના સમુ,

આમાં મુખને ઉપદેશ દેવો એ ઉપમેય વાક્યાર્થની સાથે જહેરા આગળ શંખ કુંકવો એ ઉપમાન વાક્યનો 'એ' એ શબ્દે કરીને ઐક્યા-રાપ વર્ણવ્યો તેથી એ વાક્યાર્થવૃત્તિ નિદર્શના.

* * *

દૃષાન્ત ૨ છ.

જે શ્રીખના સૂર્યનિ, ઉજ્યુતા છે,
તે ધૃષ્ટના વાક્યનિ કૂરતા છે;
જલાશયોનો કૃશભાવ જે છે
હરિદ્રનો દુર્ગંધ ભાવ એ છે.

ભાષ્યશંકર.

આમાં પૂર્વાર્થના શ્રીખના સૂર્યની ઉજ્યુતા હોવારૂપ વાક્યાર્થ અને ધૃષ્ટ પુરુષના વાક્યની કૂરતા હોવારૂપ વાક્યાર્થ, કે જેઓ

(૧૯-૧) વાક્યાર્થયો: સદૃશયોરેકયાદોષો નિદર્શના.

સદશ છે તેઓના ઐક્યનો 'જે' અને 'તે' શબ્દોથી આરોપ કર્યો છે, તેમજ ઉત્તરાદ્ધમાં જવાસયોનો કૃષ્ણમાવ યવારૂપ વાક્યાર્થ અને દરદ્રિ લોકોનો દુર્જીવ બાવ યવારૂપ વાક્યાર્થ કે જેઓ સદશ છે તેઓના ઐક્યનો 'જે' અને 'એ' શબ્દોથી આરોપ કર્યો છે તેથી વાક્યાર્થવૃત્તિ નિદર્શના.

દુષ્ટાન્ત ૩ જી.

ધોળોજ ખેડેરી સુધળો શુભવેવ બાતી,
સ્વામીની પાસ નદીઓ હરખે ભરાતી;
જે છે હિમાલય ગિરિતણિ પુત્રિકાઓ,
તે છે ભયોરની જતી અભિસારિકાઓ.

ભાઈશંકર.

આમાં પ્રથમના ત્રણ ચરણનો વાક્યાર્થ અને ચોથા ચરણનો વાક્યાર્થ કે જે સદશ છે, તેઓનો 'જે' અને 'તે' એ શબ્દોથી ઐક્યારોપ કર્યો તેથી એ વાક્યાર્થવૃત્તિ નિદર્શના.

પદાર્થવૃત્તિ નિદર્શના.

વ્યાખ્યા: પરસ્પર સદશ એવા પદાર્થના ઐક્યારોપ; વર્ણન ને પદાર્થવૃત્તિ નિદર્શના.

(૧૧-૨) પદાર્થવૃત્તિમયેકે વદન્ત્યતાં નિદર્શનામ્ ।

દશાન્ત ૧ છ

વિયોગે જોડનારીની ને ગણડસ્થળ પાણિડમા,
જણાયે તે ખજૂરીની મજરી ગર્ભ રેણુમા.

આમા ઉપમેય એવી જોડ દેવની જીના ગણડસ્થળની શિક્ષામા
વપમાન ને ખજૂરીની મજરી એટલે માનરના ગર્ભમાની રેણુ
એટલે રજ તેના પાકુરતા ૩૫ પાર્થનો આરોપ કરો તેથી એ
પ્રાર્થવૃત્તિ નિર્દર્શના

*

દશાન્ત ૨ છ

નિશ્ચે, એની રડી રડી હથે આખ જૂઝ ગયેલી,
ક્રીષ્ણ લૂખા અધર અરૂણા ઉજ્જ નિ શ્વાસ નાખી,
હાથે ટેકયું મુખ જરિજરિ કેશમાથી જણાવુ,
મેઘે છયુ કલુપિત દીસે બિબ શુ ચંદ્રમાન.

કિલાભાઈ.

અરજી-રાતાચોળ એ ડ શીઠ -ઝાખા યદ નય છે અને હાથનો ટેકો
 કદ જત નમતુ રાખેલુ તથા બારે અને છુગ હોવાથી લટકતા કેય
 માંથી એલુ મુખ લગાર લગાર દેખાત છે તેથી જાણે દાખા રમતા
 મેલથી છવાયેલુ તદા ઝાખા સાવડાસાડુ લગાર લગાર જણાઈ
 ચડતુ મિથ હોય તેલુ લાગશે હાથ પર માથુ મુકી બેસતુ એ
 સોઠાફૂલ સ્ત્રીઓનો સ્વભાવ છે ' આમા ઉપમેય જે મુખ અને કેય
 તેમા ઉપમાન જે ચન્દ્ર અને મેઘ તેમના નાવમયરૂપ પદાર્થનો
 આરોપ કરે તેથી પદર્થવૃત્તિ નિદર્શના

સદસદર્થ નિદર્શના

વ્યાખ્યા -ક્રિયાવડે સદસદમોધતુ ઉદ્દમોધન થાય એવુ જે
 વર્ણુન તે સદસદર્થ નિદર્શના

સદર્થ નિદર્શના

વ્યાખ્યા -ક્રિયાવડે સદર્થનો ગોઘ કરવામા આવ્યો હોય
 તો સદર્થ નિદર્શના

કવિતા ૧ લુ

સ પત્તિ તલુ ફળ લે

બાધુજનપર અતુનહ કરીને,

એમ જણાવા શશીએ

ઉદય થતા દય દીધી શ્રી કુમુદને,

આમા કુમુદને શ્રી એટલે શોભા આપના રૂપ શાલી એટલે
ચંદ્રની ક્રિયાવડે લોકોને બધુજન ઉપર અનુગ્રહ કરના રૂપ સદર્શનો
બોધ કરવામા આવ્યો તેથી એ સદર્શ નિદર્શના

***

દશાન્ત ૨ બુ

પ્રતાપ તણી કરી વૃદ્ધિ અને
પછી કરોથી જનને હમે
થાય તેહ અપ્રિય રાવને,
ગ્રીભ લાગુ એ ફેલે લોકને

૨.

આમા ગ્રીભશુનો સૂર્ય પોતાની ક્રિયાવડે સર્વેને સદાયરક્ષુને
બોધ આપે છે એમ વર્ણુયુ તેથી એ સદર્શ નિદર્શના

અસદર્શ નિદર્શના.

વ્યાખ્યા-અસદર્શ બોધ કરવામાં આવ્યો હોય તો અસ-
દર્શ નિદર્શના

દશાન્ત ૧ બુ

ભૂટ જરી મતિ ધાતાં
ઉચ્ચ શૃંગથી પડે ઉધુ નીચે;

(૧૧-૩) અપરા વોધન પ્રાહુઃ ક્રિયયાડ સત્સદર્શયોઃ ।

એમ કહેતો ગંગા-

તણે ઘોધ ત્યાં નીચે જતો જોજો.

આમા ગંગાના પ્રવાહની નીચે જવારૂં ક્રિયા વડે ' મતિ
જરાક ભૂષ્ટ થતા-વિપરીત થના લઘુ જનો ઉચ્ચપદેથી નીચે
પડાના ' એમ અસદર્થનો ઘોષ કર્યો તથા એ અસદર્થ નિદર્શના.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ જુ

ઘર્ષણ પામી પરસ્પર

તેના અગ્નિથી વેણુઓ બળતા,

મૂરખ સાતીઓને

જણાય છે દાખલો થઈ પડતા.

લાઈશંકર.

આમા ' વાનડાઓ પરસ્પર ઘર્ષણ પામી બળી જવા રૂપ
પોતાની ક્રિયાથી મૂખ સાતીઓને ' તમે પણ પરસ્પર લડી લડી
નષ્ટ થઈ જશો ' એમ જણાવ્યું તથા એ અસદર્થ નિદર્શના.

(૨૦) વ્યતિરેકાલંકાર-Contrast

વ્યાખ્યા:-ઉપમાન કરતાં ઉપમેયનો કેઈ અસાધારણ
અથવા ધર્મવડે ઉત્કર્ષ, અપકર્ષ, અથવા સમાન લાવ દર્શાવી
કરેલું વર્ણન તે વ્યતિરેક.

(૨૦) વ્યતિરેકો વિશેષબ્રહ્મુપમાનોપમેયયો.

ઉત્કર્ષ વ્યતિરેક.

યાખ્યા:-ઉત્કર્ષ ભાવ વર્ણવ્યો હોય તો ઉત્કર્ષ વ્યતિરેક.

દાન ૧ હ.

હિમ અદ્રિના યૃંગ સમાન ઉન્નત છે ગુરુ !

તહમે વિરાજો રાજ ! કિન્તુ હૃદ કેમળ અતિ.

આમાં ઉપમાન જે હિમાલયના યૃંગ તેના કરતા ઉપમેય જે
! તેને વિષે હૃદની કેમળતા રૂપ અસાધારણ અન્ય ધર્મે કરીને
કર્ષ વર્ણવ્યો તેથી એ ઉત્કર્ષ વ્યતિરેક.

* * *

દાન ૨ હ

રમણીયી રમણીય અને

કુલમાળથી મંજુલ આ જે

શ્રી જયદેવની વાણી રચિકેને

કંઠ રમે રસ સાજે !

ઘેલી ! રહી અહીં શું ?

દેશવલાસ

આમાં ઉપમાન જે રમણી અને કુલમાળ તેના કરતા ઉપમેય જે
યદેવ દેવિની વાણી તેને વિષે રમણીયતા રૂપ અને મંજુલતા રૂપ
સાધારણ અન્ય ધર્મોએ કરીને ઉત્કર્ષ વર્ણવ્યો તેથી એ ઉત્કર્ષ
વ્યતિરેક.

અપકર્ષ વ્યતિરેક.

વ્યાખ્યા.-અપકર્ષભાવ વર્ણવ્યો હોય તો અપકર્ષ વ્યતિરેક

દેખાવ ૧ હ.

તું રકત નૂન પદ્મવેદી તેમ હું પ્રિયા ગુણે
હું રકત-પ્રિયાસક્ત હું શિલ્પીમુખે જ્યમ તુ કને ભ
મુજાસ પણ તેવી રીતે શિલ્પીમુખે સ્મરના આપનાં
આવે, અને પગલે લહે ત્યમ એ મહેનેયે પજવતાં,

કાન્તા ચરણ આઘાત વળી સંતોષકારક તુજને
ત્યમ ધારજે તું અશોક ! એ લાગત રે ! એવો મહેને
પત્રેથી બેઠ મુદિત થતા એવી રીતે સરખા ઘણા,
પણ તું અશોક સશોક હું છે ફેર એજ રહેલ હા !

આમા અશોક જે ઉપમાન તેના કરતા હુ-વિરહીજન ને
હુપમેય તેનો સંગોકાર કરીને અપકર્ષ વર્ણવ્યો તેથી એ અપકર્ષ
વ્યતિરેક.

× આ સ રકત શ્લોક તુ આપાન્તર હોય તેમ કાઠક વિસ્તાર
કરવો પડ્યો છે, કારણકે ચાર ચરણમાં માત્ર સમાયતા નીચે પ્રમાણે
ભાષાતરમાં દિલ્લખતા આવયા સભવ છે,

તું રકત નૂન પદ્મવેદી તેમ હું પ્રિયા ગુણે,
શિલ્પીમુખે જમે ઘૂમ પાસ, સ્મરણ તુ મુદત તેવા મુજ કને,
કાન્તા ચરણ આઘાત પ્રિય જ્યમ છે લહે મુજને તથા
છે ફેર માત્ર અશોક તુ હું સશોક બાપ ! વીધિ ધડયા !

દશાન્ત ૨ જી

સંયોગ તેમજ વિયોગ સમાન છેક
 છે મોહની ગતથી તોપણ બેઠ એ;

કહેવાય છે કે-પાદાઘાત કરે જવારે, હર્ષથી લિન મુ-દરી;

અગ્રેક શલનો ત્યારે વધારી પર્ણ વટી.

તેમજ ' કવિઓ એમ માને છે કે, અશોક, બકુલ, આદિ
 વૃક્ષોને પદ્મિની સ્ત્રીના પગના સ્પર્શથી અથવા તેમના મુખના મધના
 કોમળાથી મોસમ વગર પુષ્પિત નવો શન આવે છે આને તે તે
 વૃક્ષોના દોહદ કહેવામાં આવે છે. પુષ્પની ઉત્પત્તિ થાને માટે મૂલ
 'મૂલ વૃક્ષોને કયા કયા દોહદ જોઈએ તે મહિનાય નીચેના શ્લોકમાં
 આપે છે,

ત્રીણાં સ્પર્શાત્ પ્રિયમુર્ચિક્ષ્મતિ ચકુલઃ સીધુગદૂપસેકાન્

પાદાઘાતાદશોકસ્તિલકકુરવકો ચીક્ષ્ણાલિંગનાભ્યામ્ ।

મદારો નર્મવાક્યાન્પટુમૃદુહમનાચપકો વક્ત્રાતાત્

જૂતો ગોતાન્નમેરુવિક્ષ્મતિ ચ પુરો નર્તનાત્ કર્ણિકાર ॥

ત્રીઓના સ્પર્શથી પ્રિયમુચ્ચતા પુષ્પિત થાય છે. બકુલ મધના
 કોમળાથી, પગની લાતથી અશોક, તિલક, દણિ નાખવાથી, કુરવક
 આલિંગન આપવાથી, મદાર નર્મ વાક્યથી, ચપો પટુનાયુક્ત મૃદુ-
 હાસ્યથી, આમો કુંકમારવાથી, નમેરૂ ગાનાથી, તેમજ કર્ણિકાર
 નર્તન કરવાથી પુષ્પિત થાય છે. ગમે તે મોસમમાં વર્ણન કરેલા
 સર્વ જાતના પુષ્પને માટે, તે સમયે તે પુષ્પ ખીલતા હશે કે કેમ ?
 એ શકા કોઈ કરે તો તેનો જવાબ દેવાની સરકૃત કરિઓએ સુદર
 ખારી રાખેલી છે.

(૧૦૨)

લાગેલિ અંદર વિયોગ વિષે દિસે છે
સ યોગમાં તરૂણિ બહારજ તે રહે છે.

ભાઈશંકર.

અ મા વિયોગ અને સ યોગ એ જન્મેના મોહ કરવા રૂપ ધર્મ
તે સમાન છે, પણ 'વિયોગમાં નો પ્રિયા અંદર લાગેલી રહે છે તે
સ યોગમાં બહારજ રહે છે એમ ટલી સ યોગમાં બહાર રહેના રૂપ
ધર્મ કરીને અપકર્ષ વર્ણવ્યો તેથી એ અપકર્ષ વ્યતિરેક.

સમાન વ્યતિરેક

બ્યાખ્યાન-સમાનભાવ વર્ણવ્યો હોય તો સમાન વ્યતિરેક.

કોશી ૧ હ

બાધી મૂઠ, સ્વભાવ મલિન કોપ ગૂઢે રહ્યાં,
આ બે કૃપણ કૃપાણ ભેદ માત્ર આકારનો.

આના ઉપમેય અને ઉપમાનમાં આકાર ભેદ જણાવ્યો પા
મેનાથી એટલે ઉત્કર્ષ કે અપકર્ષ ન વર્ણવ્યો તેથી એ સમા
વ્યતિરેક. આકાર એટલે દેખાવનો અથવા ક્રૂર 'આકાર' - ધાનનો
જ ભેદ છે નહિતો ખીણ બધી રીતે કૃપણ એટલે કળુસ અને કૃપા
એટલે તરવાર બે સરખા છે એટલે કે બેઉની મૂઠ બાધેલી છે ૨
બાધણ નિન છે અને કોપ ગૂઢે - તીવ્રતામાં અથવા 'ખબતનાની
ઓરડીમાં રહે છે.

દશાન્ત ૨ છ

પેખ પેખ ડોલુક મુંદરી
કાય અને પેલો કય વળી
ચળકે ચળકે બન્ને ચળકાય,
ભેદ આકાર તણોજ જણાય.

૨.

આમા પણ આકાર ભેદ કયન કર્યો પણ ઉપમા ૧ ને કાય
અને ઉપમેય ને કય એટલે વાળ તેનો ઉત્કર્ષ કે અપર્ક ન વર્ણવ્યો
તથા એ સમાન વ્યતિરેક.

(૨૧) सहोक्त्यलंकार-Connected Discription

व्याख्या: जनमनरंजन सहभावतुं वर्णन ते सहोक्ति
सहोक्ति छमेशां अतिशयोक्ति भूतक होवी नेछमे.

દશાન્ત ૧ છ

પુત્રવત્સલ માતાઓ ભણે પુત્ર યક્રી રહે,
હરમા હર તોયે તે જાણી સર્વ બીના શહે.
બાળના શબ્દને ગન્ધ હશે માત દિગન્તમા,
તોયે વાયુની સાથે તે જઈ આનન્દ આપતા x

(૨૧) सहोक्ति, सहभावश्चेद्भासते जनरञ्जन ।

x બળકથા માતા ગમે તોટસી હર હોવા વળા તેના હૃદયમા

આમા બાળના શબ્દ અને ગદ્ય અને વાયુ એમનો ચમત્કારિક
સહભાવ વર્ણવ્યો તેથી એ સહોક્તિ

દશાન્ત ૨ બુ

ટમટમ થતા ફેરા પડે વિરહી હું, હું ફર અતિ રહી,
ને મધુર તાણવ નૃત્ય થાતા, સૂણુ તે પણુ ફરથી,
તેમા અનિલ સહિત તહારી ગદ્ય અમુની આવતી,
અલિરહિત યુગ્યપરાગથી એ દિવ્ય ઉચ્ચ લાગતી

આમા પણ અમુની ગદ્ય અને અનિલ એ બન્નેનો ચમત્કારિક
સહભાવ વર્ણવ્યો તેથી એ સહોક્તિ

***

જેના માતની અતિ નિક અને અમર સામણી થઈ આવી તે દ્વારા
તેના રહવાની, તેને ખાતર પડે છે દરેક માતાને પ્રમુખે આ શકિત
બહેની નથી હોતી 'ગઈ રરજે' બહી અમમા, અમમાને અમતા
એ' એ જેના માટે કહેવામા આવ્યું હતું તેનો એ અતિમ ઉપદેશ
હોતો નીચેની પૂર્વ વાત ઉપરથી સહજ ખુલાસો થશે

ઉપરોક્ત સાતિમા બાલુ એક દિ સુજ અકમા,

માતા એ વચ્ચે ધોનાને ગઈ તી સખી સગમા,

ગેરે આવી મહેને તમા પૂજ્ય પછી થઈ કે 'બાલુ વચ્ચે ઉઠે' તો ?
બપો એનો થયેલો પણ ફરી થઈ એ કલાન્તને શાન્ત ઉઠ્યો ?,
'જણ્યુ સાર્થા' ? પૂજ્ય મહે તવ મુખથઈ એ બોલતી માત વાણી
મહારી માતા હતી તે ગુરુધર્મ પછીથી બોધી આ વાત શાણી

દૃષ્ટાન્ત ૩ જી

સંજીવનીમાં સગામાં વળી ગુરૂજનમાં પ્રીતિ હોતી નથી જે,
સન્મિત્રોમાં રહે છે સકળ સમજીને સાથ વિશ્વાસની તે,
આથી વિદ્વજનોને યદુપતિની અને પાર્થની પ્રીતિ કેરી,
વેદ વ્યાસે રચેલી મધુરતર કથા સાંભરે છે ઘણી,
ભાઈશ કર.

આમા પ્રીતિનો અને વિશ્વાસનો અમલકારિક સહજ વ વર્ણવ્યો
તેથી એ સહોક્તિ.

(૨૨) વિનોક્તયલકાર-The Speech of absence

વ્યાખ્યા -પ્રસ્તુત એટલે વર્ણનીય વસ્તુને કોઈ વસ્તુ વિના
(વિના એ શબ્દે અથવા શબ્દ સિવાય) હીન અથવા રમ્ય
કહી કરેલું વર્ણન તે વિનોક્ત.

દૃષ્ટાન્ત ૧ જી

વિદ્યા અતિશય મેળવી તપથી રીઝ્યા શ્રીપતિ,
ને શીરપરે ચારેય હસ્તો છે રમા કેળવણી.

(૨૨) વિનોક્તિશ્ચેદવિનાકિચિત્પ્રસ્તુત દ્વીનમુનુચ્યતે ।
પ્રથમ અને દ્વિતીય દૃષ્ટાન્ત આના ઉદાહરણ ૩૫ છે- તેમજ
તત્ત્વેત્તિકિચિદ્વિના રમ્ય વિનોક્તિ સાપિ કથ્યતે ।
ત્રીતીય દૃષ્ટાન્ત આના ઉદાહરણ ૩૫ છે.

ભૂત્યો ઘણા, સુખો ઘણાં પરિજન અને મિત્રો ઘણાં
સમૃદ્ધિ સહુ નવ કામની નવ કામની આરૂ વિના.

આમા અતિશય નિદા મેળવી, તપ કરી વિધ્નુ તે રીઝવ્યા,
લક્ષ્મીની પણ મહદ્ કૃપા મેળવી તેમજ જાઝા સેનકા નાનાવિધ સુખો
મમતા રાખનારા સગાઓ અને મિત્રો વિગેરે ભાતભાતની, સમૃદ્ધિ મેળવી
તે સમજાણે નવ કામની એટલે નવોડા પત્ની, સિવાય નવ કામની
એટલે કામ વગરની છે એમ ' વિના ' શબ્દ સહિત હીનત્વ વર્ણવ
વામા આવ્યું તેથી વિનોક્ત

દુષાન્ત ૨ શ્લુ

છે હેમહમ્યો પુલિનપરને હેમ વળુકા પણ રૂડી,
કુસુદ પદ ખીલે અને શુચિ તરૂ ઘટાઓ પણ લચી,
જેતું કંઈ પયપાન નીલકંઠે અને શ્રીપણ વરી --
કાસાર આ એવુ જ સખીરી ! એક હંસ જતા અહીં

આમા વર્ણનીય જે કાસાર એટલે સરોવર તેતુ હંસ જતા
' વિના ' એ ગજાભાવે હીનત્વ જણાવ્યું તેથી વિનોક્ત

દુષાન્ત ૩ શ્લુ

રાજ્ય તુજ શોભે સભા

ખળવિણ સુદર આજ,

* નીલકંઠ એટલે મહાદેવ અને મયુર તેમજ શ્રી એટલે લક્ષ્મી
અને શોભા.

(૧૦૭)

વત્યો અતિ આનંદ, છે

હૃષીન્વિત સમાજ.

આમાં ખજા વિના શોભે છે એમ ' વિના ' શબ્દ સહિત
રમ્યત્વ વર્ણવ્યું તેથી એ પણ વિનોદિત.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૪ મુ.

ચંદ્ર વિના જેવી જામનીરે

દીપ વિના જેમ ધામ,

ત્યમ વિભીષણુ આંધવ વિના

દીસે ઉજ્જડ લંકા ગામ વીરા.

ખળીઆ સાથે બાથ વીરા

કાં દુષ્યા શ્રી રઘુનાથ વીરા.

પ્રેમાનંદ.

આમાં ' વિના ' એ શબ્દ સહિત વર્ણનીય જે લંકા તેનું
વિભીષણુ વિના હીનત્વ વર્ણવવામાં આવ્યું તેથી એ વિનોદિત.

દૃષ્ટાન્ત ૫ મુ.

ભલે ધર્યા હોય બધા શરીરમાં,

ફરા અલંકાર કુટાર્ધ ચિતમાં,

મુખે અલંકાર ન એક બે હશે,

કદાપિ શોભા અરી તે ન પામશે.

ભ.ઈશંકર.

આમાં ' વિના ' એ શબ્દાભાવે પણ સર્જનીય ને શોભા તેનું મુખે અલંકાર ન હોવાથી હીનત્વ વર્ણવ્યુ તેથી એ વિતોક્તિ.

(૨૩) સમાસોક્ત્યલંકાર—The Model Metaphor.

વ્યાખ્યા:—સમાન એવાં કાર્ય, લિંગ કે શ્લેષયુક્ત વચન વડે પ્રસ્તુત એટલે વર્ણનીયમાં અન્ય વસ્તુના વ્યવહારનો સમારોપ કરી કરેલું વર્ણન તે સમાસોક્તિ.

કાર્યપોષિત.

દશાન ૧ ગુ.

સુવાસનો હૃદય લોભ ધરાવનારા,
શબ્દે મધુર સહનાં દિલ જોવનારા,
આ ચુમતા લલિત કોમલ મંજરીને
તું જાલજાલ સખી ! આઉટતા અલિને.

આમાં સુવાસનો લોભ ધરાવનાર, મધુર શબ્દે મન દરવા રૂપ અને ચુમન કરનાર સમાન કાર્યોએ કરીને વર્ણનીય ને બ્રમર તેને વિશે અપ્રસ્તુત એવા કોઈ વિદ્યાસ્તી જનના વ્યવહારનો સમારોપ કર્યો તેથી એ કાર્યપોષિત સમાસોક્તિ.

(૨૪) સમાસોક્તિ: પરિસ્ફૂર્તિ: પ્રસ્તુતે પ્રસ્તુતસ્ય ચેત્ત્વ.

દૃષ્ટાન્ત ૨ જી

અહો વસન્ત સમીર તું,
 કેનક કલશ શા સ્તનના પરિકરને
 પરાં કરી આત્રિગે
 બળાતકારથી ધન્ય ધન્ય તુજને

આમા બળાતકારથી આસિંગત કરવારૂપ સમાન કાર્ય કરીને
 વર્ણનીય જે વસન્ત સમીર તેમા કોઇ ધૂર્તકામીના વ્યવહારનો સમા
 રોપ કર્યો તેથી એ કાર્યપોષિત સમાસોક્તિ

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૩ જી

નિરમળ જળ અરપીને,
 મેઘ શુશોભિત જીઓ કરે અખિધ.
 ક્ષારપાણુ ધારીને
 ગિળટપાણુ હે ઉદારતા લખિધ.

પ્રેમાનંદ,

આમા શુશોભિત કરવારૂપ અને ઉદારતારૂપ સમાન કાર્ય
 કરીને પ્રસ્તુત જે અખિધ તેમા કોઇ સજ્જન પુરુષના વાવહારનો
 સમારોપ કર્યો તેથી એ કાર્યપોષિત સમાસોક્તિ.

લિંગપોષિત સમાસોક્તિ,

દ્રશ્યંત ૧ હુ

ખેસે આવી ઉઠે અને ચુમે વળી હરખાય;
લોગી લતાનો લુંગ આ ખુશી થતો ઉડી જાય.

આમા પુલ્લિંગ અને સ્ત્રીલિંગ વડે લુંગ અને લતામા અપ્રસ્તુત એના જે નાયક અને નાયિકા તેમના વ્યવહારનો સમારોપ વર્ણવ્યો તેથી એ લિંગપોષિત સમાસોક્તિ.

દ્રશ્યંત ૨ હુ

શકે કો પારને પામી પ્રેમીના દીલને મખા !
સૂર્ય આ જો ગયો ચેલો કરી સંકેત વ્યોમમાં.
સન્ધ્યાને પદ્મવી નેત્ર તણીથી રહુમળવ્યુ કે,
પછીથી આવજો વહાલી ! આનન્દે રગભૂવને, ॥

આમા સૂર્ય એ પુલ્લિંગ અને સન્ધ્યા એ સ્ત્રીલિંગ હોવાથી લિંગે કરીને તેમનામા નાયક નાયિકાના વ્યવહારનો સમારોપ કર્યો તેથી એ લિંગપોષિત સમાસોક્તિ.

* * *

*પ્રેમીઓ નેત્રથી વાત કરી શકે છે.

મમનેત્રથી ચાલી રંગ તુમની તુમનેત્ર નિત્ય થતા ઢળાખા,
સૂરી આવીય રહેજ મહી સખીરી ! પછી નેત્ર રહુમળ જરા બનીયા,

દૃષ્ટાન્ત ૩ છંદ.

માધવી મું લઈ સાંધ રસાળે,
મુકુલ પુલક દરસાવે,
જગ નિર્લજ્જ જાણી બાળેરાં,
ઠેરુ છૂંસે મહી ! હાવે;

નટવર મહાર ભર રતુરાજે
ખેલે રતી રેલી રતુ ઘેલી અલખેલી સંગ આજે.
કેશવલાલ.

આમાં પુરુષિંગ ઓલિંગાવે કરીને રસાળ માધવી એટલે
આંખા અને મોગરાની વેનમાં અપ્રસ્તુત એવાં નાયક નાયિકાના
વ્યવહારનો સમારોપ વર્ણવ્યો તેથી એ લિંગપોષિત સમાસોક્તિ.

સ્થેપપોષિત.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છંદ.

જો આ પોઢી કુમુદિની.
મુખપર કર મુકીને • શરી ઉઠાડે,
બહાલ અતિ ધરી હૃદયે
મુખપર કરીને રીઝાવતો! જો એ. x

આમાં કર એ સ્થેપ વડે પ્રસ્તુત જે ચંદ્ર અને કુમુદિની તેમાં
નાયક નાયિકાના વ્યવહારનો સમારોપ વર્ણવ્યો તેથી એ સ્થેપપોષિત
સમાસોક્તિ.

* * *

x Stolen kisses are sweet.

દૃશ્યન્ત ૨ છંદ

મધુપસંગ મધુથી તર ડાલે
 જોતસરી ખીલંતી,
 ટવળે ત્યમ ત્યમ ટમટમી મહિલા
 વિરહનળથી જળંતી,
 નટવર મહાવર ભર રૂતુરાજે
 જેલે રતિરેલી રૂતુધેલી અલખેલી સગ આજે.
 કેશવલાલ.

આમા મધુપ અને મધુ એ સ્તેપ વડે પ્રસ્તુત જે પ્રમર અને
 ફૂલનો રસ તેમા મહિના અને મધુપાન કરનારના વ્યવહારનો સમા-
 રોપ કર્યો તેથી શ્લેષોપોષિત સમાસોક્તિ

દૃશ્યન્ત ૩ છંદ

ભારે લાથા ભરિ શરવડે આ ઝતુ પુમ દે છે.
 ભૂજો બોલી બિરૂદ બમાણી શાય વૃદ્ધિ કરે છે,
 પુષ્પોનાં છે રજ કરતણા રવેદને ટાળવાને
 શાને રાખે રમર ઢીલ હવે અકેવર્તી થવાને.
 ભાઈશંકર.

આમા વસ્ત્રાદિ શ્લેષ વડે પ્રસ્તુત એવા રમર દર્શાવમા અન-
 સ્તુત એવા મધુ રાગના અકેવર્તી થવાના વ્યવહારનો સમારોપ
 વર્ણવ્યો તેથી શ્લેષોપોષિત સમાસોક્તિ.

(૨૪) પરિકરાલંકાર-Insinuator.

વ્યાખ્યા:—અભિપ્રાય વિશેષણે યુક્ત એવું જે વર્ણન તે પરિકર.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હુ.

ગરુડાકૂટ ગોવિંદ ! કબૂત્રોચન હે વિભુ !

સત્વરે આવીને મહાર્ કબૂત્ર સર્વ હરો પ્રભુ !

આમાં ગોવિંદનું ‘ગરુડાકૂટ’ અને વિભુનું ‘કબૂત્રોચન’ એ વિશેષણો શીઘ્ર આવવાના તથા કટ કાપવાના સામર્થ્યરૂપ અભિપ્રાય તેણેકરીને યુક્ત હોવાથી એ પરિકર.

દૃશ્યંત ૩ છંદો.

બોલ્ય કરી, મુજ પ્રાણ !
 મધુરકંઠીં ઓ મુજ વીણા !
 દે મુને જીવતકાન,
 અમૃતસુર જગવી જ ઝીણા,
 બોલ્ય કરી મુજ પ્રાણ !
 નરસિંહરાવ.

આમાં વીણાનું મધુરકંઠીં એ વિશેષણ અમૃતસુર જગવવા
 રૂપ સામર્થ્યરૂપ અભિપ્રાયે યુક્ત હોવાથી પરિકર.

દૃશ્યંત ૪ છંદો.

રે દક્ષિણનિલ ! અદક્ષિણ તૂં જાને કોં ?
 દે દેહડી દહીંજ, અગ્નિસખા ! સખા થા;
 ને મુજને પણ અતંગ ! અતંગ કીજે,
 આ પ્રાણ પંચશર ! પંચશરે હરીજે.
 કેશવલાલ.

આમાં દક્ષિણનિલ પવનનું અગ્નિસખા એ વિશેષણ દેહ
 દહવારૂપ સામર્થ્યરૂપ અભિપ્રાયે યુક્ત હોવાથી એ પરિકર.

દૃશ્યંત ૫ છંદો.

ધીન્ના સુગન્ધી અનિલે વહી વાર વારે.
 આકાશનો વિમલ વાળી પ્રદેશ કીધો;

ને તેજના રજતમેઘ ઢળી ઢળીને
રૂપેરી ત્હાં લલિતલોલ ધરે ઉગાવી.

નહાનાલાલ

આમાં મેંનું રજત એ વિશેષજી ઉભેની ધરે કરવારૂપ સામર્થ્ય-
રૂપ અભિપ્રાસાગુ હોવાથી પરિસ્થિત.

અનુ. ૬ હું

ત્હેને જરાક અડકી ઘુતિ અંગુલીથી,
વિશે ઉઠવી મહતેજ તણા તરંગો,
આનંદકન્દ નિજ નેન કમાન માંડી,
અન્દ્રી-સખીગણુ વિશે વદી વેણુ આ ત્હાં.

નહાનાલાલ.

આમાં અંગુલિનું ઘુતિ એ વિશેષજી તેજના તરંગો ઉડાવારૂપ
સમર્થ્ય મહિત હોઈ અભિપ્રાયયુક્ત છે તેથી એ પરિસ્થિત.

(૨૬) પરિકરાંકુરાલંકાર—The Passing Insinuator.

વ્યાખ્યા:—વિશેષ અભિપ્રાયે યુક્ત એવું જે વર્ણન તે
પરિકરાંકુર.

(૨૬) સામિપ્રાયે વિશેષ્યે તુ મધેત્પરિકરાંકુરઃ ।

દૃશ્ય ૧ હ

તુજથુલુ કથવાને યોગ્ય ધારૂ કૃષ્ણીન્દ્ર
 નૃપ' વળી લખવાને યોગ્ય છે કાર્ત્તવીર્ય !
 શચીશ નિરખવાને કયા હું કયાં કીર્તિ ત્હારી,
 નહિ નહિ નહિ એમાં હામ પડોએ ન મ્હારી.

આમા કવિ ગળતે કહે છે કે ત્હારી કીર્તિનું વર્ણન મ્હારાથી
 થઈ શકે એમ નથી કારણકે તે હેવાને કૃષ્ણીન્દ્ર એટલે શેષ જેને
 હનર છન છે તે, લખવાને હનર, હાયવાળો કાર્ત્તવીર્ય એટલે
 સહઆર્જુન અને જોવાને હનર ચક્ષુનાળો ઇન્દ્ર એજ સામર્થ્યવાન
 છે. આમા ત્રણે વિશેષણો સહજ મુખ, હસ્ત અને ત્ર્યમ્બક રૂપ અભિ-
 માણે યુક્ત છે તેથી એ પરિકરાકર

૪ ૨

દૃશ્ય ૨ બુ

એવે સહજે શ્રી રસ સહજે,
 નખમણિ નયા ઝગમગે,
 ચરણકમળ તે અરથે અળતે,
 શ્રીપતિ મોહિત દુગે

અવ કામિનીને અહહ વને

રસ શૂ રસેશ રીઝવે

કેશવલાલ

આમા 'શ્રીપતિ, અરગે, ચરણકમળ નિગેરે પદ સાન્નિપાત
 હોવાથી પરિકરાકર.'

૬૫૧ ૩ છ

હે ભયભંજન, હે જનરંજન, હે અરિગંજન મંજન મોટા,
આશ્રમમાં શ્રમ ના મૃગમારણ, હે સુખકારણ કચન લોટા;
આ મૃગયા સુગયાવત શી ધરી. માનસ માણસમાં નવ જોટા,
ધન્ય ધની કુડકુળમણિ નર, ભૂસુરગોપ્રતિપાળ ન જોટા.
પ્રેમાનંદ.

આ ભયમટ્ટનું સ્તોત્રમયિતિ વચન છે કે, હે ભયભાગનાર, જન-
રંજન, યનુવિદારક પરમપવિત્ર ' જે સુરસુપાત્ર જેવા નિર્મળ હોય
તે પોતાના સુખને દારણે આશ્રમમાં મૃગમારણ શ્રમ ના લે-આશ્રમના
મૃગને મારે નહિ અર્થાત તમે એવા છો માટે તમે પણ માગશો
નહિ ત્યારે શું ક્ષત્રિય કુલોચિત મૃગયાને તમે નહો છો ? તે વિષે
કહે છે કે માણસમાં જેના જોટા નથી એવા હે સ્તોત્ર' તમે માનસ
(મનમાં) જે આ મૃગયા ધરી છે તે સુદર મયાનન જેવી છે. હે કુડ
કુળમણિ નર ! તમને ધન્ય છે. બ્રાહ્મણ અને ગાયત્રી પાસન કર-
નાર છો તે જોટા નથી; અર્થાત તમે અમારું રક્ષણ કરો છો માટે
મેં બ્રાહ્મણ પ્રતિપાળ છો, એ વાત યથાર્થ છે 'ભૂસુર ગોપ્રતિપાળ'
સંબોધન સાબિત્રાય છે માટે પરિકરકુંડલ અલંકાર.'

(૨૬) પ્રલેવાલકાર-Paronomasia or Coalescence

વ્યાખ્યા:—નાના પ્રકારના અર્થના બોધ થાય એવી જે
શબ્દ રચના તે પ્રલેપ.

(૨૬) નાનાર્થસમય: પ્રલેપો વર્ણ્યાવર્ણ્યોમયાશ્રિત ।

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ

હુખી હું છું કાંકે અરે નૃપમણિ ! દીપ્તશિખ કરી અને,
મુજ બન્ધુ તે આસકત જાનીઓ ધુમ્રલેખામાં અરે;
જ્યોતિલેખામાં વળી, મુજબૃહ તજબૃહ છે મહને,
નિર્લેપ માયાથી કયો પશુ ચાહુ હજી હું તેહને.

આમાં દીપ્તશિખ, ધુમ્રલેખા, જ્યોતિલેખા એ પદો પ્રથમ
હોવાથી આખા દૃષ્ટાન્તના જે અર્થ થતા હોવાથી શ્લોક.

દીપ્તશિખને બોલનાર આલેખનો બાધ ગણતા અર્થ ખુલ્લો
છે. પીગે અર્થ દીપ્તશિખ એટલે અગ્નિહોત્રનો અગ્નિ તે ધુમ્રલેખા
અને જ્યોતિલેખામાં લીન થઈ ગયો એટલે ધુમાડાનાં થઈ સગળી
હોલનાં થયે કારણ કે તેને આલેખ રાખવાનું મહારી પાસે કાંઈ પણ
સાધન નહિ હતું. આમ થતાં મહારે પણ ધર તજવું પડ્યું અથવા
તો અગ્નિહોત્રના અગ્નિએ ધુમાડો અને જ્વાળાથી મહાર ધર બાળી
દીધું અને મહને માયાથી નિર્લેપ કયો, એ અર્થ.

દૃશ્ય ૩ જી

રમ્યા કરની નૃત્ય દેવી સુદિત થઈ અર્જુન જુએ,
ને નીલકણ્ઠ પછે પીએ પય શ્રી બધે સ્થળ વિહરે,
વળી સ્ત્રીભ મહિપાસુર પણ દેખુ અરે આ સ્થળ ક્રેયુ
વૈકુણ્ઠ કે કૈલાસ, પૃથ્વી, સ્વર્ગ વા ધાર હું શુ ? *

રમ્યા, અર્જુન, નીનમ્પર પય, શ્રી, સ્ત્રીભ, મહિ
પાસુર એ સર્વે પદોના એ અર્થ થતા હોવાથી આમા અગો અગે ગ્ગે
અલકાર છે રમ્યા-અખેસ રમ્યા અને કેગ. અર્જુન-ધનુર્ધર
અર્જુન અથવા અર્જુન નામનુ વક્ષ. નીલકણ્ઠ-હજાહન પીવાથી
અને ગૌરીએ હાથ દઈ અટકાવ્યાથી જેને ગળે ઝેર આદની હતું છે
એવા નીલારંગના કળંકાગી મહાદેવ અને મયુર પય-પુષ્પ અને પાણી
શ્રી-લક્ષ્મીજી અને શેખા, સ્ત્રીભ-ગંગાકુમાર શ્રી સ્ત્રીભ પિતામહ
અથવા સત્યનન અને બચકર (નિશેપણ) મહિપાસુર-એ નામનો
અસુર અને પાડો.

ગામની બાગોળે આવેલા કાંડે સુદર મગીચાવળા તળાવનુ
આ વર્ણન છે પણ સ્વેપના યોગે એ રસિકોના હૃદયને લાગુ
આવેલાલકારક થઈ પડતુ છે.

દૃશ્ય ૪ જી

તારાપતિ કુમુદિની પીલતો જણાયે,
પાદે, વળી દુઃખ દિવ્યતિ પ્રતિ દીએ તે,

---

* નાદિત્ય ' મેગેજર ૧૮૨૧ ના અકમા પેટ્રે એ શીર થી
આ દૃશ્ય પ્રકટ થયુ હતુ

(૧૨૦)

ને શેષ કલેશ કરતોજ વિયોગીઓને
છે એ નિશાચર ઘટેજ બધુંય એને.

આમા નિશાચર પના રાત્રિએ ફરનાર અને ચોર એમ દ્વયર્થ
હોવાથી આખા દૃષ્ટાન્તનો અર્થ ફરી નવ છે તેથી સ્ત્રોપ.

દૃષ્ટાન્ત ૫ મુ

વનિતાઓ વિદ્વાનની

બરોબરી બહુ વાર;

પદ પ્રમાણ વાક્યે કરે

ચતુરાં ચતુરાં સાર. *

આમા પદ પ્રમાણ અને વાક્યતા વ્યાકરણ અને પાત્ર-ચરણ,
ન્યાયસાહ અને અગત્ય કદ અને મીમાંસા અને બોલવું તે એમ
બધાંને અર્થ થતાં હોવાથી આખા દૃષ્ટાન્તના બે અર્થ થતાં હોવાથી
સ્ત્રોપ

***

દૃષ્ટાન્ત ૬ મુ

રાતાં ભૂતાં નિરખી અડધા તંતુ ફૂટયા કદ'ઓ,
ભીને કાંઠે, પ્રથમ ફુટતિ કેળની ખાઈ હું'ખો;
સિંચાયેલી જળથી ભૂમિને વાસ લેતાં વનોમાં,
સારજોનાં યુધ્ધ ઘન ! બધો માર્ગ દેખાડશે ત્યાં.

કિલાભાઈ,

‘નાહિતર’ એપ્રિલ ૧૮૨૧ના અકમા આ દૃષ્ટાન્ત ‘એક તુલના’
એ શીર્ષકથી પ્રકટ થયું હતું

આમાં સારંગ પદ અનેકાર્થ ધ્રુવત હોઈ છેલ્લા ચરણના અનેકાર્થ થતા હોવાથી શ્લેષ, ‘અહીં સારંગ શબ્દના ચાર અર્થ છે— ભમરાં, હરિણ, ચાતક અને હરતી ખીલેલા કદબ તરફ ભમતા ભમરાઓ—તવી કેળાની ડુંગો ખાતા હનિજો અને ભૂમિનો નાસ લેતા હાથીઓ અને બોલના ચાતકો તારા માર્ગને સૂચવશે.’

‘પડી છું’ પાય પ્રભુ, કર ધરિયે,
મહેર વિનાજ તમારી,
ઢેઢ હે હરિ હા ! હિમકર પલ્લુ’
એવું રહી ઉચ્ચારી.

નાથ ! સનાથ જિયારી.

કેશવલાલ.

આમાં હરિ એ પદ દ્વયર્થ હોવાથી આખી કડીના બે અર્થ નીચે મુજબ થતા હોવાથી શ્લેષ. “રાધાતુ ઉપરથી કહેવું એમ છે કે ‘અહો કામદેવ ! તમારી અરમુખાએ શીતળ ચંદ્ર પલ્લુ મને બાળે છે. બાકી જેના ઉપર તમારી મહેર હોય તેને પિયૂનો વિરહજ કયાથી ? માટે તમારે પણ પડી વિનવું છું કે પ્રભુ’ તમે મારો હાથ રહાઓ, મહારી વહારે ચઢો, ને હરિને પલ્લુ મારી પેડે વિહંગ મનાવી મારી પાસે લાવો’ અતર્ગત અભિપ્રાય એવો છે કે ‘હરિ’ તમારી અવ-કૃપાએ શીતળ ચંદ્ર પલ્લુ મને બાળે છે. બાકી જેના ઉપર તમારી મહેર હોય તેને કુખ કેવું ? માટે હે પ્રભુ’ તમારે પણ પડી વિનવું છું, કે તમે આવીને મારો હાથ રહાઓ, મને તમારી કરો !”

(૨૭) અપ્રસ્તુતપ્રદર્શકાર-Indirect Description.

વ્યાખ્યા:-અપ્રસ્તુત વૃતાંતના વર્ણન વડે પ્રસ્તુત વૃતાંતની પ્રતીતિ થાય એવું જે વર્ણન તે અપ્રસ્તુતપ્રદર્શકાર. તેના પાંચ પ્રકાર છે. ૧, સાદૃશ્યનિબન્ધના, ૨, સામાન્યનિબન્ધના, ૩, વિશેષનિબન્ધના ૪, કારણનિબન્ધના અને ૫ કાર્યનિબન્ધના,

સાદૃશ્ય નિબન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રદર્શકાર.

વ્યાખ્યા-સમાનરૂપ ધર્મે કરીને પ્રતીતિ થાય તો સાદૃશ્યનિબન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રદર્શકાર.

દૃશ્ય-૧૬

નવ તિરસ્કર જુદાં ! તું

આલે આપ્યો આ ડાહ્યર યોગ્ય અહીં,

ધુણાશર - ન્યાય થકી,

સહજ મળ્યો તે નવ પરિત્યજ આલી !

આમા અપ્રસ્તુત જે જુદાં તેને બ્રમરતી અવગણના ન કરવા રૂપ વૃતાંતે કરીને પ્રસ્તુત એવી જે કન્યકા તેને સહેજે મળેલા-કુલીન પ્રિયની અવગણના ન કરવા રૂપ વૃતાંતની પ્રતીતિ, અવગણના ન કરવા રૂપ સમાન ધર્મે થઈ તેથી સાદૃશ્ય નિબન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રદર્શકાર.

(૨૭) અપ્રસ્તુતપ્રદર્શકાર ક્યાત્સા યજ્ઞ પ્રસ્તુતાથયા ।

* ધુણાશર ન્યાય આત્મીય ધુણાશર એક વતનો ઇવરો જે દાહ્યાની ડાહ્ય કાતરે છે તે વખતે આત્મીય કાતરે કાલ વખત કમાઈ વધ છે તે

દૃષ્ટાન્ત ૨ શુ

ધન્યવાદ લહેનેજ પક્ષી માહી ચકોર હે !

ચન્દ્ર વિના તું કયાંય યાગ્યા કો દી નવ કરે.

આમા અપ્રસ્તુત જે ચકોર તેની ચન્દ્ર વિના ખીલ કાઢ માસે માયના ન કરેતા રૂપ જતાને કનીને પ્રસ્તુત એવો જે કુનીવ પુરૂષ તેની હુદ્ર માણસો માસે ન માગરાઈય જતાતની પ્રતીતિ, માનના ન કરવા રૂપ સમાન ધર્મે થઈ તેથી સારૂખ નિગન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રશસા.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૩ શુ

માથાં પરસ્પરથિ જોડિ ઉભા કરેલા,

જે વાંસ હોય ત્રણ, ખતથી ગોઠવેલા,

તેમાંથી એક ખસી જાય કદાપિ મિત્ર !

તો જે ઉભા રહિ શકે નહિ, એ ન ચિત્ર

ભાઈશકર.

આમા નાસના અપ્રસ્તુત જતાતલુ ક્યન આપણે ત્રણ જણ નાન્યના સંગરૂપ હોઈ આપણામાથી જો એક જણ ખસી જશે તો ખીલ જેનો જે ટકાવ નહિ થાય એ પ્રસ્તુતાર્થમા પર્વસાન પામે છે અને ખસી ન જતા રૂપ સમાન ધર્મે જતાતની પ્રતીતિ થઈ તેથી એ સારૂખ નિગન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રશસા

સામાન્ય નિબન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

વ્યાખ્યા:—સામાન્ય ધર્મે કરીને પ્રતીતિ ધાય તો સામાન્ય
નિબન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

દશાન ૧ હ

કરી શત્રુ બળવાન, ઉદાસીન થઇ બેસશે,
ચીરે અગ્નિ લઇ બાળ, બૂલી દારૂપર તે સૂએ

આમા બળવાન શત્રુ સાથે પેર કરી વીલે ગ્રહોડે બેસતું એ
વિગેરે સામાન્ય અપ્રસ્તુત પૃત્વે કરીને બળવાન એવા જે શ્રી રામચંદ્ર
સાથે સીતાવું દરજ્જા કરી પેર કરી રાવણે ઉદાસીન થઇ બેસતું એ
અનુચિત છે એ પ્રસ્તુત પૃતાત પી પ્રતીતિ થવાથી સામાન્ય નિબન્ધના
અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

* * *

દશાન ૨ હ

જેથી બધું સ્વહિત સિદ્ધ થયેલ જોય,
જેમા વળી શુભ ભવિષ્યની આશ હોય,
તે રોનેલીને પણ સ્વતંત્ર રહી કહે જે,
સાચીજ વાત, નર વંદન ચોગ્ય છે તે.

ભાઈશંકર.

સામાન્ય વાત કરીને તે ઉપરથી
‘નુ રિત’ થયેલું છે અને જેમા
છે ૨૦૦

નહિ દમાતાં તથા કરી ખુશામત નહિ કરતાં રતિલાલ પોતે સ્વતંત્ર રહીને સાચીજ વાત કરે છે, માટે રતિલાલ સર્વ લોકોએ પ્રણામ કરવા યોગ્ય અતિ પવિત્ર છે' એ પ્રસ્તુત વિશેષ વાતનું જ્ઞાન આપ્યું છે તેથી સામાન્ય નિબંધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા."

વિશેષ નિબંધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

વ્યાખ્યા:—વિશેષ ધર્મે કરીને પ્રતીતિ થાય તો વિશેષ નિબંધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ

ખેળાખાં મૃગ બેસાડયે થયો તે મૃગલાંછન,
કિંતુ ટોણું તસાડયે આ ગણાયેલા મૃગાધિપ.

આ શ્રીકૃષ્ણ પ્રતિ જાણિબદ્ધનું વાક્ય છે કે:-મૃગને ખેળાખાં બેસાડવાથી તે મૃગલાંછન કહેવાયો, અને સિદ્ધે તેને બગાડવાથી-ક્રોધ દાખવવાથી તે મૃગાધિપ કહેવાયો એ અપ્રસ્તુત વૃત્તાંત વડે કુરમાણસ ને કીર્તિ વરે છે અને બહાલસોયા-મૃદુલદયરાજાને લાંછન લાગે તે એવા વૃત્તાંતની પ્રતીતિ થઈ તેથી એ વિશેષ નિબંધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

જ ન જ

દૃષ્ટાન્ત ૨ છ.

કૌમુદીમાં ફરે સૌએ ફહેતાં અમૃતવર્ષિણી,
તનુશીની પ્રભા એ છે કિંતુ એ દુઃખદાયિની

આમા મુદતને લઈ કૈમુદી અમૃતવર્ષિણી કહેવાય છે અને તેનો સૌ લાભ લે છે જ્યારે એ કૈમુદીની મૂળભૂત જે સૂર્યપ્રભા તે ક્રિયત્વને લઈને દુઃખદાયિની થાય છે એ અપ્રસ્તુત વૃત્તાંતની વર્ણન કરીને મૂળે કરડી એવી રાજસત્તાના કોઈ મુદ્દલદ્વવાળા અધિકારીના કીર્તિકર એવા વૃત્તાંતની પ્રતીતિ થઈ તેથી એ વિશેષ નિગન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા

કારણ નિગન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

વ્યાખ્યા:—કારણ ધર્મે કરીને જે પ્રતીતિ થાય તો કારણ નિગન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

દશાન્ત ૧ છં

તુજ અધરને ગાટ, અમૃત નીધિથી કહાડીયું,
એ શોઠે ખાસાટ, આબ્યો આ ઉદધિ મહીં.

આમા દેવ દાનવોએ સાગર મંથન કરી અમૃત કહાડી લેરાશ્વ દાગ્ધુ એવું જે અપ્રસ્તુત વૃત્તાંતનું વર્ણન લેનાથી કાર્યરૂપ જે 'તારા અધર' એ પ્રમુખ વૃત્તાંતની પ્રતીતિ થરાથી કારણ નિગન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

* * *

દશાન્ત ૨ છં

સાર ધંદુમણડલનો હરી,
દમયન્તી મુખ તે સૌ ભરી;

લાંછનવાળો ડીધો ચન્દ,
એ સ્કમજે નહિ તે મતિમન્દ.

૨.

આમા ઈમણુનનો સાર કાઢી વેવારૂપ કારણ એવું જે
અપ્રસ્તુત વૃતાતત્તુ વર્ણન તેનાથી કાર્યરૂપ જે હમચતીના મુખમણ્ડલના
યોગેગર સૌકર્યરૂપ પ્રસ્તુત વૃતાતત્તી પ્રતીતિ થનાથી કારણ નિગન્ધના
અપ્રસ્તુતપ્રશંસા

કાર્યનિગન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

વ્યાખ્યા:—કાર્યધર્મે કરીને જે પ્રતીતિ થાય તો કાર્યનિ
ગન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

દિવાન ૧ હુ

પ્રિયતમ ! તહમારા ચરણના નખની ઝીણી કણિકા મળી,
તમ પાદ પ્રક્ષાલન સમે જળમા નીધિમા તે બહી,
ગંગાથકી, તેથી કરી મચન સમે નવનીત શો,
હે કૃષ્ણ બહાલમ્ ! તેહ કેરો ચન્દ્ર સુરણણને જડયો.

આમા અપ્રસ્તુત એવી ગંગાના પ્રવાહમા તણાઈને નીધિમા
ગયેલી ચરણનખની ઝીણી ઝીણી કણિકાઓના કાર્યરૂપ જે ચન્દ્ર
તેના વૃતાતે કરીને નખકાતિના ઉત્કર્ષરૂપ પ્રસ્તુત વૃતાતત્તી પ્રતીતિ
અથ તેથી કાર્યનિગન્ધના અપ્રસ્તુતપ્રશંસા.

દશાન્ત ૨ છંદ

ગતિ જોઈ કામિની તાહરી,
 ગુમાન હ સ તાહુ ગયુ ગણી,
 પરભૂત મૌન સુણી સ લાપ,
 જુએ ન મૂખ તે આપો આપ

૨

આમા અનસ્તુત એવા હ સના ગુમાન ગગવાના અતે પરભૂત-
 કોઠિલના મૌન રહેવાના કાર્યરૂપ વૃતાતે કરીને ગતિ તથા સ લાપ-
 બાણના ઉત્કર્ષરૂપ અસ્તુત વૃતાતની પ્રતીતિ ચઢ તેથી કાર્ય નિમગ્નના
 અનસ્તુત નક્કી

(૨૮) પ્રસ્તુતાકુરાલકાર—The Passing Allusion

વ્યાખ્યા—એક પ્રસ્તુતાર્થમા અન્ય પ્રસ્તુતાર્થનું ઘોતન
 થાય તે પ્રસ્તુતાકુર

દશાન્ત ૧ છંદ

વસ તે વાસનો લોભી, કાલાવાલા કરે અલિ,
 મલયાનિલ ઝોમુદી આવી ઉઘાડતા કળી.

(૨૮) પ્રસ્તુતેન પ્રસ્તુતસ્ય ઘોતને પ્રસ્તુતાકુર ।

આમા વસત કુટુમ્બા ભ્રમર, લતા, દક્ષિણાનિન અને કૌમુદીનો
જતાત જે પ્રસ્તુત છે તેમા પ્રસ્તુત એરા જે નાયક નાયિકાના જતા
તતુ ઘોતન કર્યું તેથી પ્રસ્તુતાકર

દશાન્ત ૨ છંદ

***

જાતપાત એ નવ જીવે, જીવે ન કામ કુકામ,
યત્ર તત્ર તુડી પડે, ચઢાતઢા ઘનશ્યામ,

સુવિતાનારાયણ

‘એમા વનરિહાર કરના નાયક નાયિકા નીકળેલા છે, તેરામા
ધન ધેરાઈ આની છુન્દ પડેના લાગ્યા તે સમયની નાયમાની ઉમ્મિત
છે, ઘનશ્યામ એટલે કાજો મેધ તેના સ્વભાવ વર્ણનરૂપ અર્થ પ્રસ્તુત
છે, તે વડે સગી એરા નાયકને પણ ધન સરખો અનિવેજી રાખાવ
ન રાખવાના ઉપદેશરૂપ જે વિવક્ષિત એવો અન્ય પ્રસ્તુતાર્થ તેતુ
પણુ ઘોતન કરવામાં આવ્યુ તેથી પ્રસ્તુતાકરણકાર જન્યુવો.’

(૨૧) પર્યાયોક્તાલ્કાર-Periphrasis

પ્રથમ પર્યાયોક્તા.

વ્યાખ્યા: વર્ણનીયતુ ચમત્કારજનક રૂપાતરે કરીને કરેલુ
વર્ણન તે પ્રથમ પર્યાયે ક્રત

દશાન્ત ૧ છંદ

ધન્યધીર સૌમિત્ર ! સુલોચના સુખનો રવિ
કયો અસ્ત રણધીર, પ્રહસ્યારો વન્દુ ત્હને

(૨૧-૧) પર્યાયોક્ત તુ ગમ્યસ્ય ઘવો ભગ્યન્તરાભયમ ।

આમા ' છડજીતનેઃ વધ કર્યો ' એ વર્ણન કરવા ચોખ્ખું વૃત્તા-
તનુ ' સુરેચના સુખના રવિનો અસ્ત કર્યો ' એમ અમતારજનક
રખાવે કરીને કયન હતું તેથી એ પ્રથમ પર્યાયોક્ત.

* * *

દૃશાન્ત ૨ છંદ

કમાડ લીડી સઘડી જગાવી,
પ્રસંગ ખ્યારા જનના જમાવી;
મરે તણા ગર્ભ વિધે રહેજે,
શિશિરનો ગર્ભ મટાડી દે તે.

જાણશંકર.

આમાં ' કમાડ લીડવા આદિ ક્રિયાઓ ગે કરીને જે માણસ
પરના ગર્ભમાં રહે તેને ટાઢ કથી પીડા કરી શકે નહિ, એટલુજ જે
નિવૃત્તિ છે તેને તેના કરતાં પણ અતિ રમણીયતાવાળા શિશિરનો ગર્ભ
મટાડી દે તે એ વાક્યરૂપ પ્રકારાન્તરથી હતું ' તેથી એ પ્રથમ પર્યાયોક્ત.

દૃશાન્ત ૩ છંદ

અદ્રિ દેરું શિખર પવને શું ઉડે, એમ ધારી,
જેવાતો તું ચકિત બનતી મુગ્ધ સિદ્ધાંતનાથી,
ઉડી વ્યોમે સરસ નિચુલ સ્થાનથી, ઉત્તરે, આ,
દિન્નાગોના સ્થળ કરતણે ગર્ભ ઉતારતો જા.

કિલાશાધ.

એમ કહેવાય છે કે નિયુત્ત અને દિહનાગ નામના કાલિદાસના ભવયરક કવિઓ હતા. નિયુત્તને કાલિદાસ માટે સારો સદ્માન નો તે કાલિદાસને દિહનાગ માટે પ્રતિસ્પર્ધિત્વથી સદ્માન ન હતો એમ મહિષનાથ નામનો મેઘદૂતનો પ્રખ્યાત ટિકાકાર કહે છે. આ અર્થ બરાબર હોય તો ‘દિહનાગને હરાવવો’ એ વર્ણનીયત્વ ‘રથુત્ત કરતણો ગર્વ ઉતારવો’ એમ ચમત્કારગતક રૂપાંતરે કરીને કથન કર્યું તેથીએ પ્રથમ પર્યાયોક્ત. બીજો અર્થ હેતાં દિહનાગ એટલે દિશ ને પાળનાર હસ્તિઓ તેમને ‘હરાવતો જા’ એ વર્ણનીયત્વ ‘રથુત્ત કરતણો ગર્વ ઉતારતો જા’ એમ ચમત્કારગતક રૂપાંતરે કરીને કથન કર્યું તેથી પણ પ્રથમ પર્યાયોક્ત.

દ્વિતીય પર્યાયોક્ત.

વ્યાખ્યા:—કોઈ મીઠે કરીને પોતાના કે ખીજના ઈષ્ટ કાર્યના સાધનત્વ વર્ણન તે દ્વિતીય પર્યાયોક્ત.

પરોષ્ટ સાધનરૂપ દ્વિતીય પર્યાયોક્ત.

વ્યાખ્યા:—ખીજનું ઈષ્ટસાધન વર્ણવાય ત્યાં પરોષ્ટ સાધનરૂપ દ્વિતીય પર્યાયોક્ત.

સ. દશન ૧ હ.

એસ કાંતિ! પ્રિય સમીરી! અમે જઇએ હૃદયમાં,
પ્રિય કાંત! એસો આપ પણ ધ્યુ સ્મૃત્ય અધુના કાર્ય બાંધ

ચાલો લલિતા ફાઈમાએ કહ્યું તે કરીએ અશ્રી,
નહિ તો પછી ઠપકો મળે ! હુ ભાય પાછી પ્રિયમ્મખી *

આમા કાન્તિ અને કાન્તને બેસાડી ફાઈમાએ બતાવેલું મમ
કરવાનું મિષ કહાડી બહાર જઈ તેમના ઇષ્ટનું સાધન કર્યું તેથી
એ પરેષ્ટ સાધનરૂપ દ્વિતીય પર્યાયોક્ત

***

પ્રાન્ત ૨ જી

ચુજ જેવી ભૂવકણી હશે,
કોણ બીજી આ દુનિયા વિશે,
ભૂચી હુ ફેરવવી રાટલી,
બેસો બેચ કરો ગોઠવી

૨

પોતાની સખીના પ્રિય રમણનું સન્માન કરી તેને સખી સાથે
મળના દેવાનો વખત આપના માં રાટલી ફેરવવાનું બૂની, એવું બહાનું
કહાડી બહાર જઈ તેમનું ઇષ્ટ સાધ્યું તેથી એ પરેષ્ટ સાધનરૂપ
દ્વિતીય પર્યાયોક્ત

સ્વેષ્ટ સાધનરૂપ દ્વિતીય પર્યાયોક્ત

વ્ય પચા - પોતાનું ઇષ્ટસાધન વર્ણવાય ત્યાં સ્વેષ્ટ સાધન
રૂપ દ્વિતીય પર્યાયોક્ત.

(૨૧-૨) પર્યાયોક્ત તદવ્યાહુર્યદ્વ્યાજેનેષ્ટ સાધનમ્ ।

* મહાશ કાન્તિ જ્ઞેન નામ પુસ્તકમાથી એક પ્રસંગ

(૩૦) વ્યાજ્ઞસ્તુત્યલંકાર—Artful Praise.

વ્યાખ્યા:-નિંદા અથવા સ્તુતિથી સ્તુતિ અથવા નિંદાનું
વર્ણન તે વ્યાજ્ઞસ્તુતિ.*

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ

ગાલે કાઝળ કાલિમા દીસતી આ રોમાંચ અંગે દીસે,
અર્થુ અન્દન કુચ ઉપર અલી ! કાંઈ ન દેખાય તે,
પેલા ધૂત પ્રતિ ગઈ ન તું અલી, એવું મહેને તો દીસે
કાંકે સ્નાતક તું થયેલ ગઈ તું ધારૂં અલી, વાપિએ.

આમાં સખીને પ્રિયતમ પ્રતિ સંદેશો દઇ પાઠવેલી તે પોતેજ
તેની સાથે વિહાર કરી આવી તેથી તેને ઉપારો કપડો ન આપતાં
'તું તેના બણી ગઈજ નહિ હોય પણ કુવે નાહી આવી હશે તું
જમ્ય તો કામ કરીનેજ આવે.' એ આદિ વાક્યોથી ઉપરથી સ્તુતિ
પણ અંતર્બોધેથી 'તું' તેની સાથે વિહાર કરી આવી છે કારણ કે
અંગે રોમાંચ દેખાય છે, ગાલે કાઝળની કાળાશ આખે આંજેલુ
કાઝળ પસંદનાથી આવી છે. કુચ ઉપર ચર્ચેલુ અન્દન જણાતુ નથી,
તેથી એ વાત ખુલ્લી દેખાય છે. આ તે શું સારૂ કહેવાય કે ?
આ ઉપરથી એ વ્યાજ્ઞસ્તુતિ.

દૃષ્ટાન્ત ૨ હ

હે કર્ણાકર ! કેવે!

ન્યાય તહારો કરેલ આ ન્યારો,

(૩૦) ઉક્તિવ્યાજ્ઞસ્તુતિર્નિન્દાસ્તુતિભ્યાં સ્તુતિનિન્દયોઃ ।

* ગઈ કાલેમા વ્યાજ્ઞસ્તુતિ ધણીજ જનમન રજનારી છે

પ્રાતઃસમે તુઝ નિંદા

કરનારાનો કાપે દુઃખ મારો.

આમા પ્રભુને તારો કેવો અવળો ન્યાય છે કે નિંદા કરનારાને
તુ દુઃખ કાપે છે એમ કહ્યું છે. આજ નિંદા લાગતાં જતાં સ્તુતિ
હોવાથી બાજસ્તુતિ.

દૃષ્ટાન્ત ૩ જી

શિથિલ વિથિલ આલો, દુર્બળે અન આલો !

વચન તુઝ તુટનતાં, નેત્રના સ્થીર દહેતા,

તતુ થરથરતુ કા ? અગ રોમાય શા આ ?

પરહિત કરનારી ! શું જરે તું અકાર્ધ ! x

રાસરાણી રાધિકાએ મોકલેલી દ્વિતી સ્વયં શ્રીકૃષ્ણ સાથે રમી
આવે છે તેને રાધિકા પૂછે છે કે ત્હને આ શું થયું ? પરહિત
કરતા ત્હને જરૂર પ્રાપ્ત થયો કે શું ? બહામ્થી ખાયા દાખી પૂછે
છે પણ અદરબાનેથી સખ્ત કપકો તથા નિંદા હોવાથી બાજસ્તુતિ

આમાં પણ રાસેશ્વરી વૃષભાનુહારીએ પાકવેલી ફૂલી સ્વયં
 વનમળી સયે વિહાર કરી આવે છે તેને વૃષભાનુહારી સ્તુતિ
 પૂર્વક કહે છે કે તું તો ડાહી છે તને કહેલું ત્હેં બધુંય કયું છે,
 તને દુઃખી બોધે મહારૂં હૈયું બળે છે. ખરેખર ! શ્રમ કર્યા વગર કામ
 કાર્યની સિદ્ધિ થતી નથી, પણ અંદરખાનેથી એમ કહે છે કે ને ને
 મહારે કરવાનું હતું તે તે ત્હેંજ મહારે બદલેજ કરી લીધું છે ! ખરેખર !
 તું ખરહિતના સુંદર પથે ચાલનારી તો સરસ છે ! શ્રમે મ્હાય બોધ
 મદને શોક એટલેજ શામ છે કે મ્હેં ત્હને તે કયાં કામ સોંપ્યું ?
 આપ મુલા વિના સ્વર્ગે ન જવાય એ ખરું છે. શ્રમ વિના ધર્મા-
 ચીની સંમિદ્ધિ નજ સંપાદન કરી શકાય ! એમ સ્તુતિમાં નિંદા
 હોવાથી વ્યાખ્યાનગુતિ.

છાન્દ પ. ૬.

પૂર્વથી પશ્ચિમે જેનાં છાયાં કીર્તિતણું વન,
 ધન્ય છે આપને એવા ધન્ય વૈદ્યાખનનદન,
 પૂર્વથી પશ્ચિમે જેની કીર્તિ આ જગમાં ભરી,
 ધન્ય છે તુજને એવી ધન્ય કાર્તિકમુદરી.

આમાં ઉપરથી સ્તુતિ છે પણ અંતર્બાણેથી એક શબ્દાર્થે
 કરીને નિંદા હોવાથી વ્યાખ્યાનગુતિ વૈદ્યાખનનદન એટલે ગધેડા અને-
 કાર્તિકમુદરી એટલે કારી * એવા અર્થ મદને એક-ચાત્રીએ
 ન્દાનપણમાં કલાથી એક બળતે મરકરી રૂપે આ પદો કહેવું તેથી તે
 દર્શાવીત થશે હવે પણ અર્થ જણાયે તે હાઈ આત્મામાંજ પરિબ્રુમેલ.

***

* કાર્તિક માસમાં વિષાખ તેથી કદાચ કાર્તિકમુદરી નામ
 યુગ દશે

દશાન્ત ૭ મુ

માહો માહે કહે સુંદરી,
મહેતો દીઠે દીઠા હરી.
જુઓ સાથ કેવો કુટડો,
એને પરમેશ્વર તૂંડો;
કુંવરવહુનુ બાગ્યું હુઃખ,
એવું કહીને મરડે સુખ.

પ્રેમાનંદ.

આમાં બહારથી સ્તુતિ-વખાલુ કરી અદરખાતેથી નિંદાપૂરંક
નામરીએ વાકઃ ઉચ્ચાર્યો હોવાથી બચસ્તુતિ.

દશાન્ત ૮ મુ

બ્રહ્માએ શું વિચારી સહુ ધન ખરચી દિવ્ય સૌન્દર્ય કેરું,
વેડી બાઝી બ્યથાને, તરૂણીં નિરમી આ, સ્થાન કીધું વડેરૂ,
સ્વચ્છન્દે આવનારી સહુ જનહૃદયે આપી છે મ્હોટી ચિંતા
કિન્તુ પેદા કર્યો ના અનુગુણ બરતા છે વિધિએય હંતા.

૨.

દશાન્ત ૨ જી

આ કે કિલા, ને અલિઓ ન જોલો,
તથા લતાઓ નહિ પુષ્પ જોલો,
જોલોજ કિવા વજિ ખૂમ જોલો,
તેથીજ જાશે મુખ દુઃખ રોજો

ભાઈશ કર.

આમા પોતે કહેનાનો પાઠગથી નિચારને લીધે 'કિવા' ૫૬
પ્રતિષેધ કર્યો તેથી પ્રથમ આક્ષેપ.

દ્વિતીય આક્ષેપ.

બ્યાખ્યા કોઈ વિશેષ અર્થના સૂચનાથે નિષેધાભાસનું
વર્ણન તે દ્વિતીય આક્ષેપ.

દશાન્ત ૧ હી

અમેા દ્વતીના, તત તાપ તેનો,
યથો છ કાલાનલનાજ જેવો.

આમા દ્વતી હોવા છતાં દ્વતી નથી એમ નિષેધ કરવામા
નિષેધાભાસ છે વિશેષ અર્થ સૂચન તેથી એમ થાય કે કે સમટન
કાલોચિત કૈતવનચનનો ત્યાગ કરીને યથાર્થપરો કહું છું કે એના જવરે
કાલાનલ જેવું રૂપ પકડ્યું છે

***

(૩૨-૨) નિષેધાભાસમાક્ષેપ બુધા કેવલ મન્યતે।

દશાન્ત ૨ છુ

ન નૃપેન્દ્ર ! અમે કાંઈ, રાજસન્દેશહારક.
અશત્રુ છો ગણો છો ને વસુધૈવકુટુંબકમ્ ।

૨.

આમાં સદેશહારક છતાં સદેશવારક નથી એમ કહેવામાં
નિષેધાભાસ છે સધિ કાવોચિત કૈતવ વચનનો ત્યાગ કરી અમે
વયાર્થપણે કહીએ છીએ કે આપ વગનપાલક હોઇ સર્વે રાજાઓને
જૂસભાવે સરક્ષવા એ થોડા છે એમ વિશેષ અર્થનું સૂચન થાય છે.
એટલે દ્વિતીય આક્ષેપ.

તૃતીય આક્ષેપ.

વ્યાખ્યા:—વિધિ વ્યક્ત કરીને અને નિષેધને તિરોહિત
કરીને કહેલું વર્ણન તે તૃતીય આક્ષેપ.

દશાન્ત ૧ છુ

છોડી નેહ પ્રવાસી થયા,
સખી ! તું શીઠ કરે બકવા ?
એને દેતાં ઠપકો અહીં !
લજ્જા ઉર ઉપજતી ભલી.

આમાં એવા સ્નેહલાગી પ્રવાસીને ઉપાલ્પન દેતાયે શ્લોકે
લજ્જા આવે છે, એવાં વચન ઉપરથી પ્રિય પ્રવાસનો નિષેધ યુક્ત રીતે
કર્પો તેથી તૃતીય આક્ષેપ.

(૩૨-૩) આક્ષેપોડ્વયો વિધૌ વ્યક્તે નિષેધે ચ તિરોહિતે ।

દુઃખાન્તા ૩૯૭

પા'ડે મોરો થનથન કરે સૂર ઉચુ લઇને,
આળા ડાળે કરની ટઉકા ખુમ કોએલડી તે,
દાહરો તે સરવર વિષે બોલતા ફૂંટતા ને,
પીએ તોએ પથપથ કરે આકળા ચાતકા તે.

નર્મદાશંકર.

આમા પાણીનો તરસો હોય તે પથપથ એટલે પાણી પાણી
કરી ખૂમ મારે છતા ચાતકો પાણી પીએ છે અને ખૂમ મારે છે
તેથી વિરોધાભાસ થાય છે, પણ ચાતકો ગમે તેટલું પાણી પીએ
જતા તેમની તરસ છીપતી નથી કારણ કે તેને ગળે કાણુ હોવાથી
સમગ્ર પાણી બહાર નાકળી જાય છે. જે વરસાદના મિન્દુ.એ
કાણુમા પડે તેજ તે પી શકતો હોવાથી તેની તરસ યરાયર ન
છીપે એ સ્વાભાવિક છે. આમ હોવાથી એ વિરોધાભાસ.

(૩૬) વિભાષનાલકાર-Peculiar Causation.

પ્રથમ વિભાવના.

વ્યાખ્યા કારણ વિના કાર્યની ઉત્પત્તિનું વર્ણન તે પ્રથમ
વિભાવના.

(૩૬-૧) વિભાવના વિનાપિ સ્વાત્કારણ કાર્યજન્મ ચેત્ ।

દુષાન્ત ૧ છુ

અચ્ચાં વિના ચન્દન ચતુરા વરણુ અપક અંગ છે.
વણુદશનુ બિખ્યાધર પ્રવાળી અમ કવિતા ! તુજ દીસે,
અંજન વિના પણ આંખડી આંછ દીસે છે કાલિમા,
હે દિવ્યસ્વરૂપિની ! આ સઘળી શું કુદરતી દીસે ક્રિયા.

આમાં ચંદન, દશન, અને અંજન જે કારણો તે વિના શરીરના
રંગની અપકતા, દશનની રજાતા અને ચક્ષુની સ્થામતા રૂપ જે કાર્ય
તેની ઉત્પત્તિનું કથન કરવામા આગુ તેથી એ પ્રથમ વિભાવના

૨ * *

દુષાન્ત ૨ છુ

અઝઝા ઝાખી જોને જોહુ, વણુ વાદળ જ્યાં વરસે મેહુ,
વિના સરોવર અંધુજ સાર, વિના ભ્રમર ઉડે ગુંજાર,
વિના અર્ક અજવાળું જોહુ, અઝઝા ઝાખી જોને તેહ.
પ્રીતમદાસ.

આમા વાદળ, સરોવર, ભ્રમર અને અર્ક જે સૂર્ય એ ચાગ
કારણો સિવાય તેમના કાર્ય જે મેહ, અંધુજ, ગુંજાર અને પ્રકાશ
તેમની ઉત્પત્તિનું કથન કર્યું તેથી એ પ્રથમ વિભાવના.

દ્વિતિય વિભાવના.

વ્યાખ્યા: કારણે અસમગ્ર અસંપૂર્ણ હોવા છતાં કાર્યની
પૂર્ણતાનું વર્ણન તે દ્વિતીય વિભાવના.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ

કુસુમાયુધ કર લઇને,
 કુસુમાયુધ ! તહે સમસ્ત વિશ્વ અત્યુ,
 ધન્ય ત્રીપુર હર પીઠક !
 અત્યો સુરવર, નરવર, હું.

આમા કુસુમાયુધ ને સ્વયં અસંપૂર્ણ છે-તીક્ષ્ણતાદી ગુણે
 રહિત છે તે છતાંયે એ સંપૂર્ણ કારણ વડે વિશ્વને છતના રૂપ
 સંપૂર્ણ કર્યું થયું એમ વર્ણવ્યું તેથી એ દ્વિતીય વિભાવના

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ હ

અપળ ચિત્તજ આશ્રય એક છે,
 કુસુમ આશ્રય વાહન મીન છે,
 સ્મર વળી ધરતો નથી દેહને,
 વશ કરે છે તથાપિ ત્રિલોકને

સાક્ષાત્કર

‘આમા અપળ ચિત્તરૂપ એકજ આશ્રય હતા પણ, પુણ્યોદ્ધી
 અતિ કામગ આયુષ હતા પણ, મત્સ્યરૂપી અતિ તુરંત વાહન હતા
 પણ અને પોને દેહથી રહિત હોવા છતાં પણ સ્મરદેવ ત્રૈલોક્યને વશ
 કરે છે એમ કહેવાના હેતુઓ અપૂર્ણ હતા પણ ત્રૈલોક્ય વિગ્રયરૂપ
 કર્ણની હિતિ વર્ણવવામા આવી’ તેથી દ્વિતીય વિભાવના

(૩૫૨) હૈતુનામસમગ્રસ્થે કાર્યોત્પત્તિશ્ચ સા મતા ।

તૃતીય વિભાવના.

ન્યાય્યા:-કારણને પ્રતિબંધક એવું કાંઈ હોવા છતાં કાર્યની
ઉત્પત્તિનું વર્ણન તે તૃતીય વિભાવના.

દશાન્ત ૧ છ

કરાંમુલિએ ધરી મુદ્રિકા જે
થયો પ્રતિબિંબિત નાથ રહેજે,
ત્યાં દર્પણે, પીઠ છતાય શ્યામા,
એકાગ્ર નેને નિરખે સલુણા.

આમા પતિ પીઠ પાછળ ઉભા રહેતા રૂપ પ્રતિબંધ છાયાએ તેના
તંન રૂપ કાર્યની ઉત્પત્તિનું વર્ણન કર્યું તેથી એ તૃતીય વિભાવના.
।ત એમ છે કે આંગળીએ પહેરેલી મુદ્રિકામા નહાતુયુ સુન્દર દર્પણ
નું તેમાં પીઠ પાછળ ઉભેલા પ્રિયતમનુ પ્રતિબિંબ પડ્યું તેથી
નિમિષ નયને તે તેને નિરખી શકી.

દશાન્ત ૨ છ

વીંટી મિય ધરી રાધિકા,
કેર દર્પણુ લઈ સાર,
પ્રતિબિંબિત હસી ન્યાળની
સોઠન તંદ્રકસાદર.

આમા નંદકુમાર યમુના છાંડે માણસોની બીડમા અતે વળી
પીઠ પાછળ હોવા રૂપ પ્રતિમધો હોવા છતાં તેના દર્શનરૂપ કાર્યની
ઉપરિતિ વર્ણવી તેથી એ તૃતિય વિભાવના. સખીઓ કે કોઈ
જુએ નહિ તે રીતે અનિમિષ તેને રાધિકાને કૃષ્ણદર્શન કરવાં હતાં
તે તેણે આ રીતે કર્યા.

* * *

દશાન ૩ બી.

હે નૃપ ! તહારો ખર્જ રૂપ સર્પ નરેન્દ્રને,
ઉસે એકલાનેજ નૃપમણિ ! એ કૌતક સમુ.

૨.

આમાં 'નરેન્દ્ર' નો અર્થ વિપ્રવેદ એવો થાય છે * એટલે
કેસલુ જે કામ અતે ડસનાર જે સર્પ તેનો પ્રતિમ-ધક વિપ્રવેદ તેને
ખનુ ડસનારૂપ કાર્યની ઉપરિતિ વર્ણન કર્યું તેથી તૃતિય વિભાવના.

ચતુર્થ વિભાવના.

વ્યાખ્યા:—અકારણીયીયે કાર્યોત્પત્તિનું કરેલું વર્ણન તે ચતુર્થ
વિભાવના.

દશાન ૧ વી

ખાંતે ખેલન શીખવું, ચતુર શિકારી માર,
કાનનચારી નેન મૃગને નાગર શિકાર.

(૩૪-૪) અકારણત્વાવજન્મ ચતુર્થાસ્વાદિભાવના ।

* નરેન્દ્રો ધાર્તિકે રાક્ષિ વિપ્રવેદોપિ કથ્યન્તે ।

આમાં ચતુર શિકારી માર એટલે કામદેવ તેણે કાનનચારી
(વનમાં ફરનારા અને કર્ણ સુધી જેની અણિ લંબાઈ છે એવા) નયન
રૂપ મૃગને (કારણ આંખને મૃગની આંખની ઉપમા અપાય છે) નાગર
જે ચતુર પુરુષ તેમનો શિકાર કરવાનું ઠીક શીખવ્યું છે એટલે
લોચન મૃગે કરેલો નાગરનો શિકાર એ અતિ આશ્ચર્યજનક હોય
એનાં અકારણે કર્ણોત્પત્તિ વર્ણવાય તેથી ચતુર્થ વિભાવના.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ જી.

ઉપજે વીણા તાદ, શંખધરી અત્યન્ત તે,
અદ્ભુત મહદાશ્ચર્ય ઉપજે તેથી સર્વને.

૨.

આમાં (જીતા કહેતે શંખની ઉપમા અપાય છે તેથી) શંખ
જે અકારણ વસ્તુ તેમાથી વીણાવાદન રૂપ કર્ણોત્પત્તિ વર્ણવી તેથી
ચતુર્થ વિભાવના.

પંચમ વિભાવના.

વ્યાખ્યા: કારણ વિરૂદ્ધ કાર્યની ઉત્પત્તિનું વર્ણન તે
પંચમ વિભાવના.

(૩૪-૬) વિરુદ્ધાકાર્યસંપત્તિર્વદા કાચિદ્વિભાવના ।

કાંટાના ૧ છ

પ્રિયતમ ગયા પરદેશ વર્ષા આવી પણ આવ્યા નહિ,
વર્ષા મહી સઉની તૃપા મટી હું તૃપાત્ સખી ! રહી,
આ મેહ વપે' નેહ વાધે સખીરી ! અંગોઅંગમાં,
પણ દેહ બાળે તે જવાસા સમ દુઃખી હું દિગન્તમાં.

આમા વર્ષામા મૌની તૃપા મટે છે હતા તૃપાત્ રહેવા રૂપ
અને મેહ એટલે વસ્તાદધી સરીન્ને શીતળતા પ્રાપ્ત થવી જોખ્ખે
હતા દેહ બાળવા રૂપ એવા કારણથી વિરહ કાર્યની જપતિ વર્ણવી
તેથી પચમ વિભાવના.

* * *

મમ પાચે પેસી કંટકે

સખી ! રહાઈ' પ્રિય છે અતિ કરુ'.

૨.

આમાં કાંટા વાળે તેથી લોહી નીકળે જતાં પ્રિય કરવા રૂપ
કારણથી વિરહ કાર્યોત્પત્તિ વર્ણવી તેથી પચમ વિભાવના. વાત એમ
છે કે કંટક વાગવથી પ્રિયતમને એ મિમે વધારે વખત જોવાયું.
અથવા એમ પણ હોય કે તે કાંટા તે દોડી આવ્યો એટલે ખેડતી
રીત અને વિલેપ દબા.

પપ્પ વિભાવના.

બ્યાબ્યા-ઝાઈથી કારણથી ઉત્પત્તિનું વર્ણન તે પપ્પ
વિભાવના.

દશાન્ત ૧ હુ

વલ્લિકા નમમા સઘાય ઉપને પ્રિન્તુ ન મુણ્યુ કદી,
વલ્લિકા થકી કોઈ અદ્રિ ઉપન્યો એવુજ મ્હે હે સખી !
તોયે આજ નવાઈ જોઈ ચતુરા ! બે અદ્રિ જો ઉપન્યા,
ચાડુ હેમની વલ્લિકા થકી અહીં પામુ હું આશ્ચર્ય હા !

આમા વેલી પર્વતમાથી થાય પશુ નેનીમા પર્વત ન થાય
છતાયે આ હેમવર્ણિનમા બે સુદર પર્વતો ઉપજ્યા છે એ આશ્ચર્ય છે
એમ કહી કાર્ય રૂપ જે વેલી તેમાથી કારણ રૂપ પર્વત ઉપજ્યા
એમ વર્ણન કર્યું તેથી એ પપ્પ વિભાવના વેલીની સ્ત્રીને, પર્વતની
કુચને અને હેમવર્ણિનીની સ્ત્રીને ઉપમા અપાય છે તે પ્રતિદ્ધ વાત છે.

* * *

દશાન્ત ૨ હુ

પ્રવાહ પદોયજિ નીકળ્યા હશે,
શશી થકી અગ્નિ વળી ઝર્યા હશે,
નવાઈ શીશી નહિરે થઈ હશે,
મૃગાક્ષિને પત્ર યદા લખ્યો હશે

ભાઈશકર.

(૩૪-૬) કાર્યાત્કારણજન્માપિ દૂષ્ટા કાચિદ્વિભાવના ।

આમાં પદો અને શી ને કાર્ય પ્રનાહનું અને અગિયું કારણ ન હોવા છતાં તેમાં કારણની ઉત્પત્તિનું વર્ણન કર્યું તેથી પણ વિભાવના.

(૨૫) વિશેષોત્પત્ત્યલક્ષાર-Peculiar Alligation.

વ્યાખ્યા:—પુષ્કળ કારણ હોવા છતાં કાર્યની અનુત્પત્તિનું વર્ણન તે વિશેષોક્તિ.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ.

સહસ્ર વર્ષ અગ્નિ વિષે રહી છતાં શી રીત,
કોરીને કોરી રહી વદવણુકા કરી ખીત.

આમાં સમુદ્રમાં હજાર વર્ષ રહેવા છતાં રેતી કોરીને કોરી રહી એટલે પુષ્કળ કારણ છતાં કાર્યની અનુત્પત્તિ વર્ણવી તેથી વિશેષોક્તિ.

દૃષ્ટાન્ત ૨ છ.

ઉપનિષદો તો પી ગયાં,
ગીતા પઢી પુરી મગજે ભરી લીધી.
તોય ન તે વિધુવદના
બહાર નીકળી માનસ સદનેથી.

(૩૫) કાર્યાજનિર્ણયપોક્તિઃ સતિ પ્રશ્નલક્ષારણે.

આમા ઉપનિવદાદિ સત્યાસના પઠનથી સ્ત્રી અને વાસના બહાર નીકળવાનું જોઈએ છતાં તે વીઝણી જેવા વદનવાળી હૃદયથી બહાર ન નીકળી એટલે સમગ્ર કારણ છતાં કાર્યની અતુલપતિ વર્ણવી તેથી વિશેષોક્તિ.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૩ બુ

અહોહો ! આ મીઠી કુદરત તણી કેવી મૃદુતા !

અરે ? તેમાં કયાંથી હૃદયતમ શીખ્યાં અજડતા ?

કલાપી.

આમા કુદરતની મૃદુતા છતાં અજડતા સ્ત્રીખ્યા એટલે કે કામ-જ્વળી વિપુલતા હોવા છતાં કાર્યની અતુલપતિ વર્ણવાઈ તેથી વિશેષોક્તિ.

દૃષ્ટાન્ત ૪ મુ

મોહો કંઈ સુણી સુવાણી; નયનો લાવણ્ય નાણી ઠરે,
ટેવી શ્વાસતણો મુવાસ હઈયૂં ઉડલાસ સાથે મુકુરે;
નતે રંભન પામી રોમ; મુખડું પી કંઠ ડાલે મદે;
સાધી રનેદ સમાધિથી સુ મ સઉ મહે વ્યાધિ શાને વધે ?

આમા સમ્પૂર્ણ સુખ સામગ્રી હોવા છતાં તેહ વ્યાધિ વધે છે એમ વર્ણવી કારણજ્વળી વિપુલતા છતાં કાર્યની અતુલપતિ વર્ણવી તેથી વિશેષોક્તિ.

(૩૬) અસમબાલકાર-The Unlikely.

વ્યાખ્યા: કાર્યની અસંભાવ્યતાનું વર્ણન તે અસંભવ.

(૩૬) અમમયોડયંનિષ્પત્તેસ્તમાવ્યત્વર્ણનમ્ ।

ક્રિષ્ણાન્ત ૧ હ.

કોણુ બાણતું હતું કે
અખિલ સુરપને ધુળવનાર થયો.
તનુજ ખારવા કેરો
નિઃસહાય નિલત્તમ બળ ધકો તે.

આમાં ખારવાનો છોકરો સુરોપને ધુળવશે. એ કાર્યની અસં-
બાધ્યતા વર્ણવી તેથી અસંભવ, ખારવાનો છોકરો તે નેપોલીયન
બોનાપાર્ટ,

ક્રિષ્ણાન્ત ૨ લુ

આહીરને જોડાનો,
ઉપાડનાર એ નૃપવર કહી યાયે ?
એણું કોણુ બાણતું હતું !
નહિતર તોને પીડત નહિ કદીએ.

આહીરને જોડાનો ઉપાડનાર નૃપવર થશે એ કાર્યની અસં-
બાધ્યતા વર્ણવી તેથી એ અસંભવ સીધીયા અને હોદ્દકર પહેલાં
એ કાર્ય માટે નિયત થયેલા હતા.

* * *

ક્રિષ્ણાન્ત ૩ લુ

પુષ્પો તણી કળિ છતાં ઘડી તીખી દેને,
ઠોઢીલના સ્વરજ શન્ય સમાન દેને;

સંતાપશે જગતમાં વિરહી જનોને,
એ વાતની ખબર હોયજ ખ્યારિ ! કોને.

ભાઈચંકર.

‘ આમાં યુગ્યોની કળીઓનું લીલકુપણું તથા કોયસની
સ્વરતું સહ્ય સમાનપણું એઓના અસંભાવ્યપણાનું વર્ણન કર્યું
છે તેથી અસંભવ. ’

(૩૭) અસંગત્યાલંકાર—Dis-connection.

પ્રથમાસંગતિ.

વ્યાખ્યા:—કાર્ય અને હેતુની વિરુદ્ધ એવી ભિન્ન દેશ
સ્થીતિનું વર્ણન તે પ્રથમ અસંગતિ.

દ્રશ્ય ૧ છ.

ઉરજ ભાર વધતો અધિક ચાતાં યુવાવિકાસ;

તે બોલતી સપત્નીના નીકળે રૂંધઈ ઉઠીસ.

આમાં એકના ઉરજ એટલે સતત વધવારૂપ કારણ અને બીજા-
ઓના હૃદય રૂંધવારૂપ કાર્ય એ બેની વિરુદ્ધ એવી ભિન્ન દેશ સ્થી-
તિનું કથન કર્યું તેથી એ પ્રથમ અસંગતિ.

* * *

(૩૭-૧) વિરુદ્ધ ભિન્નદેશત્વં કાર્યદેશ્વોરસંગતિ ।

દશાન્ત ૨ . ૧૭

તૂટી માળ, છુટી છટી લટલગી, ડોળાઈ આંખો વળી,
ફીટી તાંબુલનીય લાલી, નખથી છુંદાઈ છાતી ઉંડી,
ને સેરે સલૂણી તણી, સરીપણી, તે કામળાણે તર્કી;
લાગી લોચનિયે લીધું ઉરવીંધી બહાલાનું બહાણું મહીં.
કેશવલાલ.

આમાં લોચને લાગવારૂપ કારણ અને ઉર વીંધવારૂપ કાર્ય એ
અન્નેની વિરુદ્ધ એવા ભિન્ન દેશ સ્થાપિતું વર્ણન કર્યું તેથી એ
પ્રથમ અસંગતિ.

દ્વિતીયાસંગતિ.

બ્યાખ્યા: એક સ્થળે કરવાનું કામ તે અન્ય સ્થળે કર્યું
એવું જે વર્ણન તે દ્વિતીય અસંગતિ.

દશાન્ત ૧ . ૧૮

હીરકલ્પિતિ આંખે તહે,
લગાડી કાં આ પ્રિય સખી મહારી !
કાજળનો ચન્દ્રકે તહે
કીધો સાત શુ' મારી ગઈ લહારી.

(૩૭-૨) अन्यत्र करणीयस्य ततोऽन्यत्रकृतिश्चला ।

આમાં હીરકયુતિ જેનો ચન્દ્રકર કરવાનો તે આખે લગાડવા રૂપ અને કાગળ જે આખે લગાડવાનું તેનો ચન્દ્રકર કરવા રૂપ કામ તે અન્ય રહેલે કરવામાં આવ્યા તેથી એ દ્વિતીય અસંગતિ.

* * *

દશાન્ત ૨ ભુ.

લગાડયુ કયાં રહે' અદ્વિ સધિકા આ ?

કુચો સુધીને શિરભાગમાં કયાં
કયું બધું ચન્દન રહે' ખરાબ
ને કંકુના ચા રતન મધ્ય સ્થા !

૨.

આમાં કુચ અને કપાળે કરવાનાં કામ જે ચન્દન ચર્ચવું અને ચન્દ્રકર કરવો તે અન્ય રહેલે કયાં એમ વર્ણવવામાં આવ્યું તેથી દ્વિતીય અસંગતિ.

તૃતીયાસંગતિ.

વ્યાખ્યા:-એક કાર્ય કરવાને પ્રવૃત્ત થયેલો તેણે તેથી વિરુદ્ધ એવું અન્ય કાર્ય કયું એવું જે વર્ણન તે તૃતીય અસંગતિ.

(૩૭-૩) અન્યત્કર્તૃં પ્રવૃતસ્ય તદ્વિરુદ્ધકૃતિસ્તથા

છાન્દ ૧ હુ

‘ ધનાઝમે આવીશ હું, ’

પ્રિયતમ વશ એ, ગખીરી ને ધન આવ્યો,

જીવન હાતા થઈને

કિંતુ આતો જીવ લેવા લાગ્યો

આમા ને જીવ લેવા રૂપી કાર્ય કરવા આવ્યો હતો તે જીવ
તેણે જીવ લેવા રૂપ વિરૂદ્ધ કાર્ય કર્યું એમ વર્ણવ્યું તેથી એ તૃતીય
અસમતિ પતિ આવશે એ આશાથી જીવ આવ્યો પાશુ આવ્યા નહિ
તેથી મેઘ જીવ લેવા લાગ્યો.

* * *

છાન્દ ૨ હુ

ગુપ્ત ખાતમી લેવા

છપ્પ ! પક્ષ પુરાતને પાડ્યોતો,

કિંતુ ગુપ્ત તમ આપી

ખબર ખીલાવ્યું શત્રુ હૃદ તો.

૨

આમા લેને ગુપ્ત ખાતમી લેવા રૂપ કાર્ય કરવા પાડ્યો હતો
તેણે તેની જ ખાતમી સામાને આપવા રૂપ વિરૂદ્ધ કાર્ય કર્યું એમ
વર્ણવ્યું તેથી એ તૃતીય અસમતિ

વિષમાલંકાર-Incongruity.

પ્રથમ વિષમ.

વ્યાખ્યા: પરસ્પર અનતુરૂપ એવા પદાર્થોના સમ્બન્ધનું
વર્ણન તે પ્રથમ વિષમ.

દ્રશ્ય ૧ છ.

કયાં તુજ લોચન કેસાં,

તીક્ષ્ણ કટાક્ષો ! અને તારૂણી આ

પરમ નરમ નન્દજનના

લાલનું હૃદ ! અર્થે મદનર મહિલા !

આમાં કટાક્ષોની તીક્ષ્ણતા અને હૃદયનું કોમળત્વ એ એ
અનતુરૂપ પદાર્થોનો સમ્બન્ધ વર્ણવ્યો તેથી પ્રથમ વિષમ.

દ્રશ્ય ૨ છ

કડીન કાં કોમળ અંગમાં આ ?

કૃશાંગમાં પીન અતિશ કાં આ ?

સુસુખીને દુર્બુધ સંગતિ કાં ?

વિચારી આવું સ્તનખંડાર કહાડયાં ?

આમાં કોમળ અંગમાં કડીન, કૃશાંગમાં પીન અને સુસુખી
સાથે દુર્બુધ એમ અનતુરૂપ પદાર્થોનો સમ્બન્ધ વર્ણવ્યો તેથી એ
પ્રથમ વિષમ.

* * *

(૩૮-૧) વિષમ વર્ણ્યતે યથા ઘટનાઙ્ગનુરુપયોઃ ।

દુષ્ટાન્ત ૩ બું

ધુમ, જ્યોતિ, જળ, પવનના, મેઘ હયાં આ મનેલા,
હયાં સદેશા સમજણુભર્યા પ્રાણિથી લે જવાતાં;
એવું કાંઈ ન લહિ, અધીરો યાચતો યદ્ય એને,
કામી નિશ્ચે જડ સજીવમાં લેઈ ના કે પ્રમાણે.
કિલાશાર્ધ.

આમા સમજણુભર્યા પ્રાણી અને ધુમ, જ્યોતિ, જળ, પવનના મનેલા મેઘ એમ એ અનનુરૂપ પદાર્થોનો સમ્યક્ વર્ણવે તેથી પ્રથમ વિષય.

દ્વિતીય વિષય.

વ્યાખ્યા:-કારણથી વિરૂપ એવા કાર્યની ઉત્પત્તિનું વર્ણન તે દ્વિતીય વિષય.

દુષ્ટાન્ત ૧ બું

કાલી રૂડી કાલિન્દી છતાં પણ,
શ્વેત સદા મખીરી કરતી,
સહુ સ્નાતકને અતિ સ્નેહ ધરી
રૂપ કૃષ્ણ ન કૃષ્ણ કદી કરતી.

આમાં કારણ રૂપ જે કાલિન્દી તે પોતે સ્વામ હોઈ પોતાથી વિરૂપ એવું સ્નાતકને શ્વેત કરવા રૂપ કાર્ય કરે છે એમ વર્ણવ્યું તેથી એ દ્વિતીય વિષય

***

(૩૮-૨) વિરૂપકાર્યસ્યોત્પત્તિસ્પર વિષય મતમ્ ।

દેખાન્ત ૨ શુ

કનક ભૂષણ મા ખેરતું, કદી આવે ઉરહેત,
હર્ષભુગત માવિન્ય શાં એ જણાય તુજ દેહ.

૨.

આમા કારણ રૂપ જે અગણિત તે જેન હોષ પોતાથી વિગ્ધ
એવું કનક ભૂષણ તે હર્ષભુગત માલિન્ય જેવો રંગ-કાળાદા પડનો
રંગ-દેવા રૂપ કાર્ય કરે છે એમ વર્ણવ્યાથી દ્વિતીય વિષમ.

તૃતીય વિષમ.

બ્યાખ્યાન-મહાર્થ પ્રાપ્તિ માટે ઉદ્યમ કરેલ છતાં મહાર્થને
અહલે ઉલ્લસી અનિદ્યાર્થની સંપ્રાપ્તિ થઈ એવું
વર્ણવાય ત્યાં તૃતીય વિષમ.

કંઠાન્ત ૧ શુ

મૂસક ફળાશા થકી જે
કંડીઆમા કોચીને પેઠો,
સર્પ જાસ થયો એ
કોચ્યુ લાથી સાપ ઝટ નાડો.

આમા ઉંદરે મહાર્થની પ્રાપ્તિ માટે ઉદ્યમ કર્યો છતાં તેને
તરી મળ્યું રૂપ અનિદ્યાર્થની સંપ્રાપ્તિ થઈ એમ વર્ણવ્યું તેથી એ
ત્રીય વિષમ.

***

(૩૮૨) વિરુપકાર્યસ્યોત્પત્તિરવર વિષમ મતમ્.

૬૪૧ ૨ ૬

વૃક્ષો તણી સુદૃઢ વાડ વિખેરી જેઓ,
ધરણે છે, આપ, કરવા કૂલસોગ તેઓ;
પોતે ન શાન્તિ ધરિ લોગ લઈ શકે છે,
ખીજ તાણું પણ અનિષ્ટ વળી કરે છે

ભાઈશંકર

આમા દષ્ટને માટે ઉદય કરવાથી પૂરા ધૃષ્ટિની પ્રાપ્તિ ન થતા
મોટા અનિષ્ટની પ્રાપ્તિ વર્ણવાયાથી તૃતીય વિયમ.

(૨૧) સમાલકાર-The Equal Ornaments

પ્રથમ સૂત્ર.

વ્યાખ્યા -અનુરૂપ એવા બે પદાર્થના સમન્વયનું વર્ણન તે
પ્રથમ સૂત્ર.

૬૪૧ ૨ ૬

લાગે આતો અતિશય મુને સર્વથી થે વિચિત્ર,
દે ધાયે આ ઉચિત ઘટના સંવિધાતા વિધાતા,
જુલાવતો અનિલ રૂણ સૌ પકવ આ લીમડાનાં,
આખે સ્વાદો દૂધળ અતિથે છે કપાં કાકડોક.

(૩૮-૩) અતિષ્ટસ્યાપ્યયાત્તિત્ત્વ તદિષ્ટ્યર્થસમુગમાત્ ।

(૩૯-૧) સમંસ્યાદ્વર્ણન યત્ત્વ દ્વયોરવ્યનુરૂપયો ।

આમાં લોમડાની પાછી લોબોળીઓ અને તે ખાવામાં ચતુર
દાગડા એ એના અનુરૂપ સમન્વયનું વર્ણન કર્યું તેથી પ્રથમ સમ.

***

દૃશ્ય-૨ જી

• મુક્તાહારે કર્યું છે આ યોગ્ય સ્થાનક તેહને;
સ્તનમંડળ — રહેવાને ઉરાભેજ વરાતને !

૨.

આમાં મુક્તાહાર અને સ્તનમંડળ એ એક અનુરૂપ પદાર્થના
સમન્વયનું વર્ણન કર્યું તેથી એ પ્રથમ સમ.

દ્વિતીય સમ.

વ્યાખ્યા:—સમાન કારણે કરીને અનુરૂપ એવા કાર્યની
ઉત્પત્તિનું વર્ણન તે દ્વિતીય સમ.

દૃશ્ય-૧ જી

ગમે ન તુજને દ્વારિયા પણ વનવન વિહાર,
સખી ! તું સુંદર ગોપિકા, યોગ્ય ભ્રમણ નિરધાર.

આમાં ગોપતું વન ભ્રમણ એ પ્રારંભથી તેને અનુરૂપ એનું
તેની પુત્રીનું વનરિહારાર્થજનમણ જે કાર્ય તેની કૃતિ વર્ણન તેથી
એ દ્વિતીય સમ.

***

(૩૧-૨) સાહુયમપિ કાર્યસ્ય કારણેન સમં મિદુઃ ।

દૃશ્ય ૨ ભું.

જલઅનુભવે યોગ્ય વલણ આ નીચના બણી,
કરે તું લક્ષ્મી સદાય, જલજા ! તું જલજા ખરી.

૨.

આમા જલનું વલણ નીચાણ બણીજ હોય છે એ કારણથી
તેને અનુરૂપ એવું તેની પુત્રી જે લક્ષ્મી તેણે નીચ બણીતું વનજ
રૂપ જે કાર્ય તેની લિપિ વર્ણવી તેથી કિતિય સમ.

તૃતીય સમ.

વ્યાખ્યા - જે અર્થે ઉદ્યમ કર્યો હોય તેની અનિષ્ટ પ્રાપ્તિ
વિના સિદ્ધિનું વર્ણન તે તૃતીય સમ.

દૃશ્ય ૧ હું

વારણુચ્છ ધરનાર ! વારણુ લાભ મળ્યો ત્હને,
યોગ્ય તુજને ધાર મૂઢ ! લોભ અઢકો ન ધર.

આમા વારણુને અર્થે ઉદ્યમ કર્યો હતો એટલે તેની અનિષ્ટ
પ્રાપ્તિ વિના વારણુનોજ લાભ થયો એમ વર્ણવ્યું તેથી તૃતીય સમ.
વારણુ એટલે હાથી અને વારણુ એટલે અટકાવવું તે. આશા હાથીની
અને સપ્રાપ્તિ વારણુની (Not Admission) ની થઈ એટલે
રાજને મળતા પહેલા પ્રતિહારે થોડીવારેય એને યોભાવો. આમ
ક્ષણનિમગ્નને સમાવિતોતેયે રાજદારે સદજ પરિચય સાહજક છે

* * *

(૩૧-૩) વિનાનિષ્ટ ચ તત્સિદ્ધિર્નમયં કર્તુમુચ્યતઃ ।

દશાન્ત ૨ શ્લુ.

રામે સીતા લાવવા બાંધી પથર પાજ.
છતી લોકેશ સીતા લીધી ધન્ય ધન્ય મહારાજ !
૨.

આમાં ઓરામે ઉદયમ કર્યો સીતાછને અર્થે અને તેમ અનિષ્ટ
મિ વિના તેમની સંપ્રાપ્તિ વર્ણવી તેથી તૃતીય સભ.

(૨૦) ચિચિત્રાલકાર-The Strange.

વ્યાખ્યા: કૃષ્ણની ઇચ્છાએ વિપરીત એના પ્રયત્નનું વર્ણન
તે વિચિત્ર.

દશાન્ત ૧ શ્લુ.

સત્પુરુષો સર્વેને
ત્રિલોકધી બિત્તતપઃ પ્રાપ્ત્યથે,
નમન કરે છે, સખીરી !
તે કોટિનો યવા નમ્રું તુજને.

આમાં હંથા મનારૂપ પદની પ્રાપ્તિ માટે તેનાથી વિરૂપ એના
સર્વેને નમન કરવા રૂપ પ્રયત્ન કરે છે એમ કથન કર્યું તેથી
એ વિચિત્ર.

***

(૨૦) ચિચિત્ર તત્પ્રયત્નશ્ચેત્રિપરીતઃ કલેચ્છરા ।

દૃશ્ય ૨ ૬

પવન બને છે શીતલ,

વિયોગિને તાપવૃદ્ધિ કરવાને,

વળી મંદતા ધરે છે

તેના વંધમાં ત્વરા પકડવાને,

• લાઘવશંકર.

• આમા પવને તાપની વૃદ્ધિ કરવા રૂપ રળની ઠંડાથી સંતોષ થવું જોઈએ, તેને બદલે શીતલતા લીધી છે. અને વિયોગીએ વંધમાં ત્વરારૂપ ફલની ઠંડાથી ત્વરિત થવું જોઈએ. તેને બદલે મંદતા પકડી છે એ વિપરીત પ્રયાન કર્યાનું વર્ણવ્યું તેથી વિચિ

(૪૧) અધિકાલકાર-The Exceeding.

પ્રથમાધિક.

વ્યાખ્યા:—વિશાળ આધાર કરતાં આધેયના આધિક્ય વર્ણન તે પ્રથમ અધિક.

દૃશ્ય ૨ ૭

સાસુ તણી રિય વચન, તેમ વિશાળ વાક્યપટુતા ની નણુરી તણો, દીઅર તણી તેમ અતિશય પદ્યવર તેના વિશાળ હૃદય મહીં એએ સમાયાં પણ સપ પ્રિયતમાગમનાનન્દ હોના ઉરમાં માતો ના

(૪૨-૧) અધિકં પૃથુલા ધારાદાઘેયાધિક્યવર્ણનમ્ ।

આમાં નાવિધાના શરીરરૂપ વિશાળ આધાર કરતાં આત્મરૂપ
જે આધેય તેતુંજ આધિક્ય વર્ણવાય તેથી પ્રથમ અધિક.

* * *

દશાન્ત ૨ શ્લોક.

રઘુકુલ કેતુ રામે

કીરતિ કારણ સતી વને મેલી;

યદુકુલ કેતુ કૃષ્ણે,

ઉત્સવ કારણ વપુ ખીડા ઢેલી.

પ્રેમાનંદ.

‘રઘુકુળમાં ધનરૂપ રામે કેવળ જાતિને માટે સતી સીતાને
વનમાં મેલી, તેમજ યાદવકુળ કેતુ કૃષ્ણે’ ઉત્સવ કારણ વપુખીડાનીએ
દરકાર ન કરી. આમાં આધારરૂપ જે રામ તેમના કરતાં આધેયરૂપ
જે કૃષ્ણ તેમતુંજ આધિક્ય વર્ણવ્યું તેથી પ્રથમ અધિક.

દ્વિતીયાધિક.

વ્યાખ્યા: વિશાળ આધેય કરતાં આધારના આધિક્યનું
વર્ણન તે દ્વિતીય અધિક.

દશાન્ત ૧ શ્લોક

વિશાળ વિરહતણી વ્યથા,

સમાવેશ કરી શકેન્ત મોહન હે !

(૪૧-૨) પૃથ્વાવેયાશ્વયાધારાધિક્યં તદપિ તન્મતમ્ ।

(૧૧૬૮)

તેહ ચન્દ્ર વહનીના

મહોદ્દા સનમાં પ્રભાવચાળી તે.

આમા આધેય ને વિરહવ્યથા તેના કરતા ચન્દ્ર વહનીના મન
રૂપ તે આધાર તેનું આધિક્ય વર્ણવ્યુ તેથી એ દ્વિતીય અધિક.

* * *

દશાન ૨ નું

હાડું વિશાળ હૃદ સૌથી જણાય મિત્ર !

કાફે રહ્યો જલધિ તેહ વિષે ખચીત-

વિદ્યા તણે, વળી વસ્યાં પ્રિય પ્રેમ આદિ

શું ત્યાં કીધી પ્રણયી પ્રેમ તણી સમાધિ.

૨,

આમા આધેય ને જલધિ તેના કરતાં હૃદય ને આધાર તેનું
આધિક્ય વર્ણવ્યુ તેથી એ દ્વિતીય અધિક.

---

(૪૨) અલ્પાલ્પકાર-The Less

બ્યાખ્યા સૂક્ષ્મ એવા આધેય કરતાં આધારની સૂક્ષ્મતાનું
વર્ણન તે અલ્પ.

---

(૪૨) અલ્પ તુ સૂક્ષ્માદાધેયાધારસ્ય સૂક્ષ્મતા ।

દ્રષ્ટાન્ત ૧ હું

આશી વિરહ વ્યથાય, સૂકાઈ ગઈ તું બહુ દીસે,
કર કેકલુ તુંજ આય, જપમાળા સરખુ થયુ.
આમા સૂક્ષ્મ એવા આધેય રૂપ કરકેલુ તેના કરતા આધાર
રૂપ જે કાઠુ તેની સૂક્ષ્મતાનું વર્ણન કર્યું તેથી અત્ય.
* * *

દ્રષ્ટાન્ત ૨ હું

તે અદ્રિમા, જ્યમ ત્યમ, કરી કામિ યદ્દે નિવાસ,
બહાલી કેરો વિરહ સહિને, ગાળિયા કેક માસ,
અગે ઝાઝો કૃશ થઈ જતા, કબૂતી શોચી શોચી,
સોના કેરું સરિ ગયુ કેરું, દ્રમળા હાથમાથી.
કિલાબાઈ

આમા સૂક્ષ્મ એવા આધેયરૂપ જે કહું તેના કરતા આધાર રૂપ
જે દ્રમળા હાથ તેની સૂક્ષ્મતાનું વર્ણન કર્યું તેથી અ પ

(૪૩) અન્યોઅન્યાલકાર-The Reciprocal

વ્યાખ્યા -એક બીજા પરના પરસ્પર ઉપકારનું વર્ણન તે
અન્યોઅન્ય.

(૪૩) અન્યોઅન્ય નામ યત્ર સ્વાદુપકાર પરસ્પરમ્ ।

દ્રુપદાન્ત ૧ હું

છુટી આંગળી રાખી ઉચ્ચેજ મુખે
જલપાન પથિકજ જેમ કરે,
પરવામ્બુજ દેતી પછી લલના
જલધાર કરે સખી ! તેમ ઝીણે

આમા પાણી પાનારીને પોતાના દર્શનની અભિલાષી નાણીને
પથિકે છૂની આંગળી રાખી પાણી પી વધારે ચોમાવી ઉપકાર કર્યો
તેમજ પાણી પાનારીએ પથિકને પોતાના ઉપર લુબ્ધ ભેદની ઝીણી ધાર
કરી વધારે વાર લગાડવા રૂપ પ્રસુપકાર કર્યો એમ પરસ્પર ઉપકારણ
કથન કર્યું તેથી એ અન્યોઅન્ય.

મ મ મ

દ્રુપદાન્ત ૨ છું

શશીતાલુ મેલતુ આ વસતે,
કર્યું રૂડું માર્જન ખુબ ખતે,
વસતને સુંદર રૂપ રાશી,
દિધો શશીએ કુમુદો પ્રકાશી.

ભાર્ગવ કર

આમા વસતે ચન્દ્રનો ઉપકાર કર્યો અને ચન્દ્રે વસતને
ઉપકાર કર્યો એમ કહ્યું છે તેથી અન્યોઅન્ય

(૪૪) વિશેષાલંકાર—The Extra Ordinary.

પ્રથમ વિશેષ.

વ્યાખ્યા: પ્રસિદ્ધ આધાર વગર આધેયનું વર્ણન તે પ્રથમ વિશેષ.

દુષાન્ત ૧ છ.

કાલિદાસ વને સ્વર્ગે કિંતુ રહેની મધુ ગીરા,
અર્પે આનન્દ સર્વેને, વંદ એ જન વૃદ્ધના.

આમા કાલિદાસ ને પ્રસિદ્ધ આધાર તેના વિના આધેયરૂપ
ને તેની ગિરા-વાણી તેની અવસ્થાતિ વર્ણવી તેથી પ્રથમવિશેષ

* * *

દુષાન્ત ૨ છ.

દીપસ્થ કિરણો નાશ કરે અહીં અધારનો,
ગયો સૂર્ય પ્રકાશ, થયો અસ્ત ભાનુ થતા.

૨.

આમા પ્રસિદ્ધ આધાર ને સૂર્ય તેના વિના આધેયરૂપ ને
કિરણો તેમની અવસ્થાતિ વર્ણવી તેથી પ્રથમવિશેષ.

(૪૪-૧) વિશેષઃ સ્વાત્માધારં વિનાપ્યાધેયવર્ણનમ્ ।

દ્વિતીય વિશેષ.

વ્યાખ્યા:—એક વસ્તુનું અનેક સ્થળે કરેલું વર્ણન તે
દ્વિતીય વિશેષ.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ.

અંતર તું ને બાહર પણ તું
તું નવજીવ જણાય; પ્રિય તું,
જ્યાં ભાણુ ત્યાં તુજ પ્રતિકૃતિ
પ્રતિબિમ્બિત મુહાવ! પ્રિય તું.

આમાં એક પ્રિયત્વ અનેક સ્થળે દેખાવારૂપ વર્ણન કર્યું તેથી
દ્વિતીય વિશેષ.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ હ.

મુજ તક વિધે, મુજ કર્મ વિધે,
પ્રભુ! વાસ વસે! મુજ મર્મ વિધે;
શિરમાં, ઉરમાં, મુખમાં, કરમાં,
પ્રભુ! વ્યાપી રહો મુજ અન્તરમાં.

રમણભાઈ.

આમાં એક પ્રભુત્વ અનેક સ્થળે દેખાવારૂપ વર્ણન કર્યું તેથી
દ્વિતીય વિશેષ.

(૪૫-૨) વિશેષ. છોડપિં યદેતં યસ્ત્યનેકત્ર યર્ણયેતે ।

તૃતીય વિશેષ.

વ્યાખ્યા: કેઈક પદાર્થની સહજ આરંભ કરતાંજ અશક્ય એવી અન્ય વસ્તુની પ્રાપ્તિનું વર્ણન તે તૃતીય વિશેષ.

દ્રુપદાન્ત ૧ છ

તુજને જોતાં સાર, કલ્પવૃક્ષ દર્શન મ્હને,
પ્રાપ્ત થયું નિરધાર, નૃપમણિ! ઉપેન્દ્ર હે !

આમાં લાભના કારણે રૂપ આરંભ ને રાગનું દર્શન તે યતા અશક્ય એવી અનેક મનવાચિત્ત પદાર્થોની સિદ્ધિ તેની સપ્રાપ્તિ વર્ણવી તેથી તૃતીય વિશેષ

* * *

દ્રુપદાન્ત ૨ છ

વિચાર જોવા કરતો હતો કે,
નવો મનોબૂ નિરખ્યો હતો મ્હેં.

આમાં જોવાનો આરંભ કરતા અશક્ય એવી મનોબૂ દર્શન રૂપી અન્ય વસ્તુનો લાભ વર્ણવ્યો તેથી તૃતીય વિશેષ જેમ બ્રજા નથી સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન કરે છે તેમ તે રાગને પોતાના ગાન્યમા નથીજ સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન કરી હતી એ અર્થ,

---

(૨૬-૩) કિંચિદારમ્ભતોઽશક્યયસ્ત્યન્તરવૃત્તિઞ્ચ સઃ ।

(૪૨) વ્યાધાતાલંકાર-Frustration.

પ્રથમ વ્યાધાત.

વ્યાખ્યા: તથાકારી વસ્તુનું અન્યથાકારી રૂપે વર્ણન તે
પ્રથમ વ્યાધાત.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ.

માણે છે મોઢ આ જગત થાય પ્રસન્ન નેહથી,
મારે છે માર તો માર, જગતને ફકત તેહથી.

આમાં તથાકારી ને પ્રીતિના સંવર્ધન કરનાર સ્ત્રીનાં કડાક્ષાદિ
તેનું અન્યથાકારી એવું તેનાથી કામદેવે પ્રહાર કરવારૂપ વર્ણન કયું
તેથી પ્રથમ વ્યાધાત.

૨ ૧ ૨

દૃષ્ટાન્ત ૨ છ.

શશાંકના તેજથી તાપ થાય છે,
કુસોયિ તો કાળજી કપાય છે;
વનપ્રિયોના સ્વર ના સુહાસ છે,
બધું વસંતે ઉલટું કરાય છે.

ભાઈશંકર.

‘જગતમાં ચાંદની તાપ સામક ગણાય છે, પુષ્પો આનંદદાયક
તથા કામજ ગણાય છે અને કોકિલોના સખ્દ મનોહર ગણાય છે,

(૪૨-૧) સ્યાદ્વાધાતોઽન્યથાકારિ તથા કારિ ક્રિયેત્ ચેત્ ।

તે જા તેઓને વસતે કમથી વાપકારક, કાળજી કાપનારા તથા અપ્રિય કરેલા છે ' તેથી એ પ્રથમ વ્યાધાત.

દ્વિતીય વ્યાધાત.

વ્યાખ્યા.—એક વસ્તુ જે કાર્યના સાધનરૂપે એક જાણ વાપરે તેજ વસ્તુ બીજા માણસ તેથી વિરુદ્ધ કાર્યનાં સાધનરૂપે વાપરે એવું જે વર્ણન તે દ્વિતીય વ્યાધાત

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ

માર જે દૃષ્ટિથી જાણ્યો શિવે હે સખીરી !
તેજ દૃષ્ટિથી તું ત્હને કરે છે જીવતો પ્રીતે.

આમા શિવે જે દૃષ્ટિ કામને માગના સાધનરૂપે વાપરી તેજ દૃષ્ટિ સ્ત્રીએ તેને જીવતો કરવા રૂપ વિરુદ્ધ કાર્યના સાધનરૂપે વાપરી તેથી દ્વિતીય વ્યાધાત

~*~

દૃષ્ટાન્ત ૨ છ

જે પાડુ બાધી ગુમહું વધાર્યું,
અને મ્હને દુઃખ આધિક આપ્યું,

(૪૨-૨) यत्साधनतया केनचिदुपात्त तदन्येन तत्प्रति द्विजना तद्विरुद्धसाधन क्रियेत चेत्सोऽपि व्याधातः ।

(૧૭૬)

તે પાહુ પાધી હુખ મઠાડું તેણે,
પઠાવ્યુ ના કિન્તુ મટાડ્યું એણે.

આમા એ કે જે પાઠાનો શુભકાને વધારવા રૂપ કાર્યના સાધન
રૂપે વાપર્યું તેનેજ બીજાએ તેને મટાડના રૂપ સાધનરૂપે તેથી દ્વિતીય
વ્યાધાત

તૃતીય વ્યાધાત.

વ્યાખ્યા:—કોઈ કાર્યને અર્થે ધારણ કરેલું કોઈ એક કારણ
બીજાએ તેથી વિરુદ્ધ કાર્યને અર્થે સૌકર્યે કરીને
કલ્પ્યુ હોય એવું જે વર્ણન તે તૃતીયા વ્યાધાત.

દાતા ૧ હ

દારિદ્ર શકા થકી દાન કંબુસો જરી ના કરે,
તેજ શકા થકી દાતા દાન નિત્ય કયા કરે.

આમા દાન દેવું નહિ એ જે કાર્ય તેતું દારિદ્ર શકા એ
કારણ હોઈ તેજ કારણ તેથી વિરુદ્ધ—એવા દાન આપવારૂપ કાર્ય
તેના કારણરૂપ સૌકર્યે કરીને કલ્પરાથી તૃતીય વ્યાધાત

***

(૪૦૫૩) સૌકર્યેણ નિષદ્વાપિ મિયા કાર્યચિરોધિની ।

દૃષ્ટાન્ત ૨ જી.

યુધ્ધે જતા નિરખીને પિતુને વધો તે,
 “ જો સાથ આપ મુજને નવ લો ગણીને,
 “ જહાનોજ બાલ, તવ લો મુજને અવશ્ય,
 “ કાંકે ન કારણ દીસે જરી એય યોગ્ય. ”

૨.

આમાં બાલક બણી ધરમાં રાખવારૂ જે કાર્ય તેનું કારણ બાલત્વજ છે તેજ કારણથી વિરૂદ્ધ એવું યુદ્ધમાં લડ જવારૂ જે કાર્ય તેના કારણરૂપ સૌકર્યે કરીને બાલત્વનેજ કહ્યું તેથી એ તૃતીય વ્યાપાત. *

(૪૬) કારણમાલાલંકાર-The Garland Of Cause.

પ્રથમકારણમાલા.

વ્યાખ્યા:—જે હેતુથી એક કાર્ય ઉપજે તે અન્ય કાર્યનો હેતુ થાય એના ક્રમપૂર્વક કરેલુ શુદ્ધ તે પ્રથમ કારણમાલા.

* ‘વદતો વ્યાપાત’ નામથી પ્રખ્યાત એક સ્તોત્ર જાણે ટાંકેલો યોગ્ય લાગે છે

યાવજ્જીવમહંમોનિ વલ્લભારી ચ મે પિતા ।

માતા તુ મમ વંધ્યાસોદપુત્રશ્ચ પિતામહ ॥

અર્થાત્ હું મરણ પર્યંત મૌનિ-ન બોલનાર છું મ્હારા પિતા બલ આરી હતા મા વાંઝણી હતી અને દાદાને દીકરોજ ન હતો

(૪૬) ગુમ્ફઃ કારણમાલા સ્વાયથાપ્રાક્રાન્તકારણૈઃ ।

દેખાના ૧ શુ

વિદ્યા વિનય હીએ છે.

પાત્રતા વળી વિનય થકી આવે;

પાત્રતા થકી ધનને,

ધર્મ ધનથી, સુખ ધર્મ આપે.

આમ વિદ્યા એ વિનય દેવા રૂપ કાર્યનો હેતુ છે, વિનય દેવા રૂપ કાર્ય પાત્રતા રૂપ કાર્યનો હેતુ છે એમ ક્રમપૂર્વક ગુરૂન હોવાથી પ્રથમ કારણમાલા.

* * *

દેખાના ૨ શુ

આપે સુખી સુજન તો, દુઃખી દુઃખ કાપે,

કાપે ન કષ્ટ ઠલી જો દુઃખ હીલ વ્યાપે;

વ્યાપે ન દુઃખ વપુમાં સ્વય સુખ શાપે,

શાપે ન તો સુખી ભલે, ભરપૂર પાપે.

પ્રેમાનંદ.

‘આમા ઉત્તરોત્તર કાર્મણું પૂર્ણ પૂર્ણ વાક્યમા કારણ્ય મતાગુ’ છે તેથી પ્રથમ કારણમાલા.

દ્વિતીય કારણમાલા.

વ્યાખ્યા:-પ્રથમ કાર્ય પછી કારણ, તે કારણ વળી કોઈ અન્ય કારણનું કાર્ય એવા ક્રમપૂર્વક કરેલું ગુરૂન તે દ્વિતીય કારણમાલા.

દેખાન્ત ૧ છ

જાય છે તરકે પાપે, પાપ દારિદ્રસંભવે,
દારિદ્ર દાત ના હીધે તેથી દાત કરો તહમે

આમા તર્ક એ કાર્ય પ્રથમ આવ્યુ પત્રી તેતુ કાગળ પાપ
। આવ્યુ તે પાપરૂપ કારણ તે દારિદ્રસંભવ રૂા ને અપ કાગળ
તેતુ કાર્ય એમ ક્રમપૂર્વક ચુકન કર્યું હોવાથી દ્વિતીય ગાથાનાં.

***

દેખાન્ત ૨ છ

અન્ન તણુ મૂળ ધનને,
ધનમૂળ મખ મખ મૂળ ધન જાપુ,
ધનમૂળ ધર્મ અને વર્ગો,
ધર્મ મૂળ હરિભજન નિર્મોલુ

૨.

અમા પશુ પહેલાં જ્ઞાન્ત પેકે અલકા સજ્જનુ થતાનુ

(૨૭) પક્કારણપાલકાર-The Necklace

વ્યાખ્યા - મુખી હીધેલા પદો પાછા ફરી લઇને અર્થની
શ્રેણી બાધી કરેલુ વર્ણન તે એકાવલિ
હિમાદ્રિ પર ડેલાસ, વૃષભ વળી ડેલાસપર,
વૃષભ ઉપર ત્રિપુતાર, ત્રિપુતાર પર મુરસરિ

(૨૭) ગૃહોત્તમુક્તરીત્યાર્થશ્રેણિરેવાવલિમંત્રા ।

આમાં મુદ્રા દીધેલાં પદોનું ફરી અર્થ કરવાથી અર્થ બે
બધાં તેથી એ એકાવલિ.

મ ન મ

દૃષ્ટાન્ત ૨ બુ.

અલિ થકી ફૂલ, સુવૃક્ષ, ફૂલથી,
સુવૃક્ષથી ખાગ, વસંત, ખાગથી,
વસંતથી ચંદ્ર, વિલાસ, ચંદ્રથી,
ધરે છ શેલા રજની, વિલાસથી.

ભાર્ગવશંકર

આમાં પૂર્વ પૂર્વ પદાર્થને ઉત્તરોત્તર પદાર્થોનાં વિશેષણો ર
કરી અર્થની શ્રેણી બાધી છે તેથી એકાવલિ.

(૨૮) માલાદીપકાલંકાર-The Serial Illuminator.

બ્રાખ્યા.-ટીપક અને એકાવલિનો યોગ કરી કહેલું વર્ણન
તે માલાદીપક.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ.

સૌન્દર્યની અવધિ છે વર્ષ એહ દેહે,
જેમાં સમાયુ જગ સર્વનું રૂપ માત્ર;
સૌન્દર્ય એ નયન છે મુજ લાગિયાંજ
ને નેત્ર તે ચટપટી અદકીજ લાગી.

(૨૮) દીપકેકાલંકારોગાન્માલાદીપકમિષ્યતે ।

અ.મા 'લાગવા' રૂપ પદનો એક વાક્યમા અન્ય હોવાથી
 ૧૫૬ તેમજ મુકી દીરેના પદો લેવાના તેથી એકવચિ એમ એક
 મનકારો હોવાથી માવાદીપક.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ બુ

સ્મરે ત્હેના હૃદે, ત્હેના હૃદે તુ'માં રિધતિ કરી,
 પ્રેમ આસકત ત્યારે તો સ્નેહથી પિયુતે વરી.

૨.

આમા 'સ્થીતિ' રૂપ પદનો એક વાક્યમા અન્ય હોવાથી
 ૧૫૬ તેમજ મુકી દીરેના પદો લેવાયા તેથી એકવચિ એમ એક
 મનકારો હોવાથી માવાદીપક.

(૮૨) સારાલકાર-The Clamor.

વ્યાખ્યા. ઉત્તરોત્તર એક કરતા બીજાના ઉત્કર્ષતુ વર્ણન
 તે સાર.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હુ

મધ મધુર, મધુતર છે

હૃદય, મધુતમ અમૃત છે સળીરી !

કવિતા મધુરી તેથી

રસસિદ્ધ કવિએ સુંદર જેહ લખી.

(૮૨) ઉત્તરોત્તરમુત્કર્ષ. સાર इत्यभिधीयते ।

આમા મધ, દૂધ, અમૃત અને કવિતા તેમનો ઉત્તરોત્તર એક
કરતા એકનો બીજાં વર્ણવ્યો તેથી સાર.

* * *

દશાન્ત ૨ જી

સાતી સાતી ચણીની ને તેથી રાતુ ભાર,
તેથી રાતુ ચોળીયુ ને તેથી રાતુ ચોળ
હરિના પાંચીકડાં ગાયીં

હરિના પગે પડ્યા બાયીં.

કાળો કાળો કાચલો ને તેથી કાળો કાળ,
તેથી કાળા મરાળા ને સૌથી કાળો નાગ. હરિ
ધોળું ધોળું પતાસુ ને તેથી ધોળુ દૂધ,
તેથી ધોળો રૂપીઓ ને સૌથી ધોળુ શુદ્ધ * હરિ

અમૃતલાલ

આમા પણ ઉત્તરોત્તર એક કરતા એકનો ઉત્તર વર્ણવો
રથી સાર.

(૫૦) યથાસહ્યાલકાર-The Sequence.

વ્યાખ્યા:—ક્રમે કથિત પદાર્થોના તેજ ક્રમે કરેલા અનુવર્તન
વર્ણન તે યથાસહ્યા.

* મુગશાલીનો દિવાળીનો ખાસ અક સ ૧૯૭૭

(૫૦) યથાસહ્ય ક્રમેણૈષ ક્રમિકાણા સમન્વયઃ ।

દશાન્ત ૧ હ.

તુજ ગુણ કથવા, લખવા
 નિરખવાને સમર્થ પ્રદાંડે,
 શેષ, સહસ્રાલ્પન ને
 શચીપતિ એ કૃત હામ મીઠે.

આમાં શેષ, સહસ્રાલ્પન અને શચીપતિ ને કમે કયેલા છે તેમ
 કમે તેમના અન્યથ કથવા, લખવા અને નિરખવા તેલું કવન કયું
 તેથી ચલાસેવ્યા.

* * *

(૨૨) પર્યાવાલંકાર-Relative Order.

પ્રથમ પર્યાય.

વ્યાખ્યા:-એક વસ્તુનું ક્રમે કરીને અનેક આધારભૂત વસ્તુઓમાં અધેયત્વે કરીને કરેલું વર્ણન તે પ્રથમ પર્યાય.

દુષાળ ૧ છંદ.

હો હલાહલ! તુજ વાસ પ્રયમે જલનિધિ માંહી હોતો,
ત્યાંથી ખસી તું તો સદાશિવકુલ માંહી વસ્યુ અહો;
ને હાલમાં દૂર્જન તથા મુખમાં વસેલ જણાય તું,
ફરી આ સ્થલાન્તરની ક્રિયા કહે તું મહને ક્યાંથી શીખ્યું?

આમાં હલાહલ જે કાલકૂટ જેર જે એક પદાર્થ તેનું જલનિધિ, સદાશિવકુલ આદિ અનેક આધાર તેમને વિશે કમલઃ આધેયત્વે કરીને વર્ણન કર્યું તેથી પ્રથમ પર્યાય.

***

દુષાળ ૨ છંદ.

જે બુદ્ધિ અધ્યયનમાં, પછિ નોકરીમાં
સીમાં પછી, પછિ મહોદયની સ્થિતિમાં;
લાગિ હવી પછિ કુટુંબનિ ઉન્નતિમાં,
તે લાગી હાલ સમગ્ર તણ સદગતિમાં.

ભાઈશંકર.

(૨૨-૨) પર્યાયો यदि पर्यायेणैकस्यानेकसंश्रयः।

“આમા બુદ્ધિરૂપ એકજ પદાર્થને કમથી અને પદાર્થોના
 ૧૨વાનુ વર્ણન આપ્યું છે’ તેથી પ્રથમ પર્યાય.

કથાનંત ૩ છંદ

બળી જતાં શંભુ તણા પ્રકોપથી, ઉગારવા કિ ચિત્ત જીવ ઠાહથી,
 સમર્થ રક્ષા કરવા ત્રિલોકમાં, ન અન્ય જાણી મતિહીન શોકમાં,
 ન હંચનો દા અબજા વિરે ઘટે છુપાય તેથી પ્રમદાસ્તનો તટે;
 તથાપિત્યાં મારપડયે વિલાસમાં અતંજ વિશ્રમ કરે મુખાહુમાં,
 રહ્યો અહીંયે સખનો જરા નહિ; અગમ્ય કન્યા હૃદયે ત્વરા વહી,
 રૂપે રૂપે નૂતન વન્દિતે ધરે; ન પ્રાણુથી પ્રકૃતિ દૂર સંચરે;
 શકે સરાયો જવર આણુતો અહિ સુલેચનાએ સમજી નવઅહીં,
 મયુરના પિચ્છ સમી મનોહરી કરે સજી શું કરવા વ્યથા પરી ?

દ્વિતીય પર્વાય.

બ્યાખ્યા —અનેક આવેશરૂપ વસ્તુઓનો ક્રમે કરીને એક
આધાર ઠહી કરેલું વર્ણન તે દ્વિતીય પર્વાય

ફાલગુણ ૧ ૭

હૃતી કુચ્છતા શીરકેશમા

ત્યા ધવલતા આવી વસી

આમા દૃષ્ટતા અને ત્રેતતારૂપ જે અનેક આધેશરૂપ પદાર્થો
તેમનો ક્રમવડે દેશરૂપ એક આધાર વર્ણવ્યો તેથી દ્વિતીય પર્વાય

***

ફાલગુણ ૨ ૭

ધ્યાન ધરી કરી મુદ્ધલ

દુઃસલ વલસ મૂલ તમ્બરી.

તે તલપે, ઠલપે, વિલપે,

વળી પ્રલપે પીડ વીસરી,

નાથ ! સનાથ બીચારી.

દેશવલાલ.

આમા તલપન, ઠલપન, વિલપન અને પ્રલપન જે અનેક
આધેશો તેમનો ક્રમ વડે રાધાએ એક આધાર વર્ણવ્યો તેથી
દ્વિતીય પર્વાય

(૬૨) પરિવૃત્ત્યલક્ષાર-The Return

બાપા - 'ન્યૂન અને અધિક' કે 'અધિક અને ન્યૂન' ના
પરસ્પર વિનિમયનું વર્ણન તે પરિવૃત્તિ

દશાન્ત ૧ છ

મેહેતો—

કાળજી આપીને મહારૂં કહેનેરે ખડેન !

લીધો મહનજ્વર હે સખી !

જરી નન્હના નાનડીઆને કહેનેરે ખડેન !

આવું કરે નહિ હે સખી !

મેહેતો—

આમા કાળજી જે અધિક અને મહનજ્વર જે ન્યૂન તેમના
પરસ્પર વિનિમયનું કથન ક્યું તેથી પરિવૃત્તિ.

***

દશાન્ત ૨ છ

આમા તણા મોર રૂપી પગાર,

આપી વસતે કરી યુક્તિ સાર,

અલિ અને કોયલ રૂપી સવ,

તાબે લીધા છે સુખઠો સગવ.

ભાઈશ કર.

(૬૨) પરિવૃત્તિવિનિમયો ન્યૂનાભ્યધિકયોર્મિય ।

વિયોગનો કે અમુનોજ છેડો,
આવો હવે મનમથ ! મુક કેડો.

ભાઈશંકર

આમાં 'જો પતિનો સમાગમ થાય તો મરણ પ્રાર્થ નથી અને
જો મરણ થાય તો પતિના સમાગમનો સંભવ નથી, માટે ગુલ્મ
બળનાળા એ જો પદાર્થોનો વિરોધ છે તેથી વિકલ્પ.'

(૬૬) સમુચ્ચયાલંકાર-The Conjunction.

પ્રથમ સમુચ્ચય.

વ્યાખ્યા:-એક સમસ્યાવચ્છેદે થતી અનેક ક્રિયાઓના
શુભ્દંતુ વર્ણન તે પ્રથમ સમુચ્ચય.

દશાન ૧ હ

ઘવાયેલો નહાને, મૃગ ફરી નિહાળે તુજ ગમે,
અને પામે ત્રાસ, મૃત ભાણી જુએ ને વળી રડે.

આમાં નાસવું, નિહાળવું, ત્રાસવું, રડવું એ એકજ સમયે
થનારી અનેક ક્રિયાઓના શુભ્દંતુ વર્ણન કરવાથી પ્રથમ સમુચ્ચય.

કરે મળા કલ્પોલસરી આનંદમાં,

હસતાં રમતાં ગાતા ધરી ઉમંગજો;

વાનલડી વરઘેલીની આવો કહું.

લલિત

આમા હસવું, ગમતું, ગાવું એ એકજ સમયે થનારી અનેક
ક્રિયાઓનું કથન કહું તેથી પ્રથમ સમુચ્ચય

દ્વિતીય સમુચ્ચય.

વ્યાખ્યા.—અનેકને એકજ ક્રિયાનાં સાધનરૂપે કરેલું
વર્ણન તે દ્વિતીય સમુચ્ચય.

ચંચળ પલ્લવ પાણીથી તુજને પ્રેરે આ વનવેલી,
 માટે મેલી વિલંબ નિતાંબનો ! ચાલતો ંહેલી ંહેલી.
 ઘેલી ! રહ્યો અહીં શું ?
 કેશવલાલ

‘સખીની પ્રાર્થના, ભરતનો ગુંગરવ, કાચકનો ટોકો અને
 વનવેલીની પ્રેરણા, એ બધાના સમુચ્ચયને લીધે’ દ્વિતીય સમુચ્ચય.

(૫૬) કારકદીપકાલંકાર—The Case Illuminator.

વ્યાખ્યા: યથા ક્રમે એકમાં અનેક ક્રિયાતું શુન્દન તે
 કારક દીપક.

દશાન્ત ૧ હુ

એસે આવી, ઉડે અને ચુમે વળી હરખાય,
 લોગી લતાનો લૂંગ આ ખુશી થતો ઉડી જાય.
 આમાં એસે, ઉડે, ચુમે આદિ અનેક ક્રિયાતું યથાક્રમે જુગેને
 વિગે કથન કયું તેથી કારકદીપક.

* * *

દશાન્ત ૨ જું.

હિન્દજનો અર્ધવ દૂધવશે, ને શ્રદ્ધાંક નયવશે,
 હમગતા હુંગર ડોલવશે, રંગરાગ રેલવશે,
 એવું એકય થશે, એવી લલિત લીલા ખીલશે.
 લલિત.

(૫૬) ક્રમિક્રમતાનાં તુ શુન્કઃ કારકદીપકમ્.

આમાં અર્ધવ ધુવરશે, બ્રહ્માંડ નયરશે, હુંગર ડોલવશે આદિ
બનેક ક્રિયાઓનું એકજ હિન્દ જનોને વિષે કથન કરુ તેથી કારક
દીધક.

દૃશ્ય ૩ ભુ.

“ અખી શેઠ સુને; મિત્રે ન તુમકુ હે ખાનગી ખાતમેં,
“ દેખેગા તર હોયગા તપત ” આવા બોલ છે જે ગૃહે,
તેને ચિત્ત તથા હર્ષ જગત પીતાને ઘરે બાતું એ.
સારે જ્યાં પ્રતિહાર વેણુ ન વહે અત્યંત છે જ્યાં સુખો.
દોલતરામ.

આમાં પણ અર્ધકાર લક્ષણ ઉપર મુગ્ધ ધટાવવું.

(૨૭) સમાધ્યલકાર અથવા સમાહિતાલંકાર—The Convenience.

વ્યાખ્યાન:—અન્ય કારણના યોગે કરીને અભિપ્રેત કાર્યનાં
સાધનની સુગમતાનું વર્ણન તે સમાધિ.

દૃશ્ય ૧ છ.

ટાળવા માન એતું હું કર્તે પદપ્રાર્થના,
ઉપકારાર્થ તેવામાં થઈ આ મેઘગર્જના.

આમાં ગર્જનારૂપ અન્ય કારણયોગે માન મટાડવા રૂપ કાર્યની
સુગમતા વર્ણવી તેથી સમાધિ.

***

(૨૭) સમાધિ: કાર્યસૌકર્ય કારણાન્તરસંનિધે: ।

દૃષ્ટાન્ત ૨ છ.

કાલાવાલા કરે છે જ્યાં, વાસનો હોશિ આ અલી,
આવી દક્ષિણ વાયુએ, ત્યાં ઉઘાડી દીધી કળી.

ભાઈશંકર.

‘ આમા દક્ષિણ પવનના આગમન રૂપ કારણાંતરનું’ સાનિધ્ય
થતાથી, રાજાના લજ્જા તથા માન મુકાવવાનું’ રતિલાવને સહેલું
યહ પડ્યું તેથી સમાધિ ’

(૫૮) પ્રત્યનોકાલકાર-The Rivalry.

વ્યાખ્યા:-પ્રતિપક્ષીને અપકાર કરવાને અસમર્થ હોવાથી
તેના પક્ષના અન્ય કોઈ ઉપર વૈર લીધું એવું
જે વર્ણન તે પ્રત્યનીકા.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ.

ખાળી મુકયો સ્મરને શિવે તે યાદ રાખી વૈરને,
શિવ અમુ સમ સૌ જટાધારીને અતિશય તે ખીડે.

આમા પ્રતિપક્ષી જે શિવ તેમનો અપકાર કરવાને અસમર્થ
હોવાથી તેના પક્ષવાળા જટાધારી તેનાપર વૈર લેવામાં આવે છે એમ
કથન કર્યું તેથી પ્રત્યનીકા.

* * *

(૫૮) પ્રત્યનોકાલકાર-વલયતઃ શત્રોઃ પક્ષે પરાક્રમઃ ।

દ્રશ્ય ૨ છ.

અમૃતકુરણુ સમયે થયું મસ્તિષ્કનું છેદન અરે!
કુશળ અતિશય વૈર રાખે એહવો આ વાહું તે,
અસમર્થ વિષ્ણુ સાથ લેવા વૈર તેથી તેહના
મુખસમો આ ખીલતો હજીયે સતાવે ચંદ્રમા.

૨.

આમાં પ્રતિપક્ષી જે વિષ્ણુ તેમનો અપહાર કરવાને અસમર્થ
ભાષી તેના પક્ષવાળા ચન્દ્રપર વૈર લેવામાં આવે છે એમ કથન
કું તેથી પ્રત્યક્ષી.

(૬૨) અધોપત્યલંકાર અથવા કાવ્યાર્થાપત્યલંકાર-The
Necessary Conclusion.

વ્યાખ્યા:-કૈમુત્ય ન્યાયે કરીનેઃ અર્થની સિદ્ધિનું વર્ણન
તે અધોપત્તિ કે કાવ્યાર્થાપત્તિ.

દ્રશ્ય ૨ છ.

છમ છમ છમ છમી ચરણુ ગુપ્તે
હરિયું હરિતું હૈયુ,
લાલ નહિ પછી કયમ લલચાયે!

આમા હુરિએ ચરણનૂપુરનો હમહમાદ સામળલાજ હૈયુ ખો
તેથી કૈમુત્ય ન્યાયે લલયાત રૂપ અર્થની સિદ્ધિ વર્ણવી તેથી અર્થાપતિ

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ છ

આ પયોધર નિજહૃદય ભેદી બહાર નીકળ્યાં તો અરે !
પરહૃદય ભેદે કયાથી તો જરીએ કહે કરુણા ધરે.

આમા પયોધર હૃદય ભેદી બહાર નીકળ્યા તેથી કૈમુત્ય ન્યાયે
પરહૃદય ભેદનારૂપ અર્થની સિદ્ધિ વર્ણવી તેથી અર્થાપતિ

(૬૦) કાવ્યલિંગાલકાર-Poetical Reason

વ્યાખ્યા - સમર્થનીય અર્થનું પ્રમર્થન કરી કરેલું વર્ણન
તે કાવ્યલિંગ.

મદન ! છત્યો તુજને મહેં.

મુજ ચિત્ત વિષે વસે ત્રીપુરાસી,
પીકન્તો તુ અખિલ આ

વિન્ધ પણ નહિ ડગું જટાધારી.

આમા મદનને છતરા રૂપ સમર્થનીય અર્થનું મહારા ચિત્ત
ત્રીપુરાસી ને સૂકરે તે વસે છે એ પૂરે સમર્થન કર્યું તેથી
કાવ્યલિંગ

* * *

(૬૦) સમર્થનોયસ્યાર્થસ્ય કાવ્યલિંગઃ સમર્થનમ્ ।

અગામી ૨ જી

તું સ્પર્શના કર નિશાકર રે । કરોધી,
હે વાયુ ! દૂરજ રહે મુજ અગકોધી,
નિર્દોષ તે તરૂંછિને બહુ તાપ આપી,
અસ્પૃશ્ય છે ઉભય જેથિ થયાજ પાપી

સાધક કર.

૨

‘ આમા પૂવાર્દના વાક્યાર્થ પ્રત્યે ઉત્તરાર્દનો વાક્યાર્થ હેતુ
રૂપ છે તેથી કાવ્યસિંગ ’

(૬૧) અર્થાન્તરન્યાસાલકાર-Transition

વ્યાખ્યા — એક વસ્તુના વર્ણનનો આરભ કરી તેના પ્રતિ-
પાદનાર્થે સમર્થ એવી અન્યવસ્તુનું વર્ણન તે
અર્થાન્તરન્યાસ

દુષાન ૧ હ

ઉચ્ચ તણી સગતિથી
નીચ પણ છાણા માથે થાપે,
સુમનાવલિના યોગે
મુત્ર કણક આશ્લેષ જુઓ દે છે.

.(૬૧) ઉક્તિર્યાન્તરન્યાસ સ્યાન્ત્રામાન્યવિશયયા ।

આમા દિવ્યની સંગતિથી નીચ પણ માથે છાણું થાપે છે એ એક વસ્તુનું વર્ણન કરી તેના પ્રતિપાદન માટે સુમનાવલિના ચોગથી સુત્ર જેવી તુલ્ય વસ્તુ પણ કષ્ટાન્વેષ દે છે એ અન્ય સમર્થ વસ્તુનું વર્ણન કર્યું તેથી અર્થાન્તર ન્યાસ.

* * *

દશાન્ત ૨ શ્લુ.

વર્ષા ખાલી થઇ, ગજમદે કૈંક તીખુ સુગંધી,
જંબુ કુંજે ખળિ રહ્યું ભરી, પાણિ એનું ફરીથી;
ભારે થાતાં ધન ! નહિ શકે વાયુ ખેંચી તને ત્યાં,
હોયે ખાલી હલકું સઘળું, ભાર છે પૂર્ણતામાં.

કિલાભાઈ.

આમા મેઘને યશ દહે છે કે તું ભારે થઈશ એટલે વાયુ તારો પરાજય કરી શકશે નહિ, એ એક વસ્તુનું વર્ણન કરી તેના પ્રતિપાદન માટે જે ખારી હોય તે હલકું પડે છે અને જેમાં ભારે હેય છે તે ગૌરવને પામે છે એમ અન્ય વસ્તુનું વર્ણન કર્યું તેથી અર્થાન્તરન્યાસ.

દશાન્ત ૩ શ્લુ.

જુજંતાં રતિરંગના રજુ વિશે તન્વંગીએ તે સમે,
મેં સાહસ કીધ દશ પીયૂને પાડી નીચે સંશ્લમે;
ત્યાંતો યયંત્રી જાંઘ, જાંવડો પડી લીલી, લળી આંખ, ને,
છાતી ફરફડી; સંભવે કયમ કરી પોરૂપ તે સ્ત્રી જને ?

કેશવલાલ.

• આ રતિવર્જનમાં રાધાજી હાર્યા એ એક વસ્તુનું વર્જન કરી તેના પ્રતિપાદનાર્થે ત્રીજાને પૌરુષ કેમ સમજે એમ અન્યવસ્તુનું વર્જન કર્યું તેથી અર્થાન્તરન્યાસ

(૬૨) વિકસ્વશલકાર-Expansion.

વ્યાખ્યા:-વિશેષાર્થના સમર્થનાર્થે સમ્યાન્યાર્થનું વર્જન કરી તે સામાન્યાર્થનું પાછું વિશેષાર્થથી સમર્થન કરી કરેલું વર્જન તે વિકસ્વર.

દશાન્ત ૧ હ

અલિ કાગડી ઠાઠી થઈ તું બેસ જઈ બોલ્યા વિના મકરન્દ અલીથી શોભતા સહકારપર કેઝિલ બધા વદ્યું ત્હને, છે સ્થાન મહાત્મ્યે વસ્તુ વખાણતી ઘણી, નેપાળમણિને ભાવસ્થિત પંકે ગણાયે ઠસ્તુરી.

આમાં ‘અલિ કાગડી બોલ્યા વગર મકરન્દ અને ભ્રમરથી શોભી રહેલા આત્ર તરૂંપર બેસ એટલે અમે તને કેઝિલ ગણીશું.’ તેના વિશેષાર્થનું ‘સ્થાન મહાત્મ્યે પણ ઘણી વસ્તુઓ વખાણાય છે’ એમ ત્રીજા ચરણના સામાન્યાર્થ વડે સમર્થન કર્યું અને તેના સમર્થનની અપેક્ષા રહી ભાગવાથી તે સામાન્યાર્થનું ‘નેપાળમણિને ભાવે રહેશે પંક જે કાદવ તે પણ ત્યાં ઠસ્તુરીની વિપુલતા હોવાથી ઠસ્તુરી મનાય છે’ એમ છેલ્લા ચરણના વિશેષાર્થથી સમર્થન કર્યું તેથી એ વિકસ્વર.

***

(૬૨) યસ્મિન્વિશેષસામાન્યવિશેષાઃ સ વિકસ્વરઃ ।

દૃશાન્ત ૨ બુ.

તાડું શરીર થઇ જાય વિવર્ણું મિત્ર;
તેમાં વિચાર કરતાં નવું શું વિચિત્ર.
હેમન્તમાં વિરહિ કોઇ સુખી ન આજ
નિસ્તેજ ભાનુ પણ છે નલિની વિનાજ.

ભાઈશંકર.

“ આમાં ‘ રતિલાલના શરીરની વિવર્ણતા હોવીજ જોઇએ, ’
એ વિશેષ આપી તેનું સમર્થન ત્રીજા ચરણમાં આપેલા સામાન્યથી
કરેલું છે અને તેથી પણ સંતોષ નહિ પામતાં તે સામાન્યના સમ-
ર્થનને માટે હેમન્તમાં યતા કમલિનીના વિરહથી સૂર્યની પણ
વિવર્ણતા થવા રૂપ વિશેષ અર્થાન્તરન્યાસની રીતે આપ્યો છે, તેથી
વિક્ષરારાલંકાર મરામર ખુબી રહ્યો છે. ”

(૬૩) પ્રૌઢોક્ત્યલકાર-Bold Assertion.

વ્યાખ્યા:-એક વસ્તુ અન્ય વસ્તુના ઉત્કર્ષનો હેતુ નહોતા
છતાં તેનું હેતુત્વે કરીને કરેલું વર્ણન તે પ્રૌઢોક્તિ.

દૃશાન્ત ૧ બુ

કય ! કય સખે ! તહારા,

કાલિન્દીના તટપર ઉગેલા,

તમાલ વૃક્ષ સમુહશા

શ્યામ હીસે છે અહો પ્રિયસખા !

(૬૩) પ્રૌઢોક્તિરૂત્કર્ષાદેતી તદ્દેતુત્વપ્રકરણનમ્ ।

આમાં કાલિન્દીનું તીર એ કંઈ તમાલ વૃક્ષ સમુહની સ્થામતાને
હેતુ તથા છતાં તેમ હોવાનું વર્ણન કર્યું તેથી પ્રેરણાક્રિત.

***

દશાન્ત ૨ શ્લોક.

વિષોના, મદિરાઓના, રાક્ષસોના વિભાગને;
થોડા થોડા લઈ દૈવે ણનાવ્યો છે વસંતને.

ભાષ્યશંકર.

‘ વસંતમાં વિરહી જનો પ્રત્યે જે મારકપણું, માદકપણું, તથા
ક્રૂરપણું છે, તેઓમાં વિષોના, મદિરાઓના તથા રાક્ષસોના વિભાગો
અહેતુ છતાં હેતુરૂપે કહ્યા છે, તેથી પ્રેરણાક્રિત અલંકાર છે. ’

(૬૪) સંભાષનાલંકાર—The Supposition.

વ્યાખ્યા: કોઈ એક અર્થની સિદ્ધિને માટે ‘ જો આમ
હોય તો ’ એવા તર્ક કરી કરેલું વર્ણન તે
સંભાષના.

દશાન્ત ૧ શ્લોક.

જો વીધિ હસ્તે હોત તો હુંતો રાજા થાત,
વજ્ર મુજ, તુજને કરી કીર્તિ કરત જગખ્યાત.

આમાં રાજા યતારણ અર્થની પ્રાપ્તિ માટે ‘ જો વીધિ હસ્તે
હોત તો ’ એવા પ્રકારનો તર્ક કરવામાં આવ્યો તેથી સંભાષના.

(૬૪) સંભાષના યદીત્યં સ્યાદિત્યૂહોડન્યસ્ય તિદ્ધયે

આમા 'હવ ગયો આવે નહિ' એ અર્થનું મિથ્યાત્વ સિદ્ધ કરવા માટે કોઈ દિન ઝેર વળે, ગણિકા સતી થાય એ આદિ અન્ય મિથ્યા એવા અર્થોની કલ્પના કરનામાં આવી તેથી મિથ્યાધ્વસિતિ.

(૬૬) લલિતાલકાર-The Grateful.

વ્યાખ્યા—પ્રસ્તુત અને વર્ણનીયતું વર્ણન ન કરતાં તેના પ્રતિબિંબ રૂપ અન્ય અવર્ણનીય કે અપ્રસ્તુતનું વર્ણન તે લલિત.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હુ

બાવળ વાવી અમૃત ફળની આશા તું ઊર ધારે છે,
મુઆ પહેલાં વસત શોકનાં ધરી કોઈ ફળ લગાવે છે.

આમા પ્રસ્તુત જે ખરાબ કાર્ય કરી સારા ફળની આશા રાખવી તેનું વર્ણન ન કરતા તેના પ્રતિબિંબ રૂપ બાવળ વાવી અત્યાદિનું વર્ણન કર્યું તેથી લલિત.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ હુ

ઈદુ વિના ગગન જેમ જણાય સૂતું,
તારા વિના ત્યમ મને સુખ સર્વ ઉલું;
જે મીન નીર થકિ હોય ભુદો પડેલ,
તેની મને સ્થિતિ હવે નકિ છે થયેલ.

ભાઈશંકર.

(૬૬) वर्ण्ये स्याद्वर्णवृत्तान्तप्रतिबिम्बस्य वर्णनम् ।

‘ઉત્તરાર્દ્ર’ પે તે કે જે પ્રસ્તુત છે તેમા પોતાના પ્રતિનિબધૂત
મત્સ્યના વૃતાત્તુ વર્ણન આપ્યું છે, તેથી સચિત. ’

(૬૭) પ્રહર્ષગાલકાર-The Successful.

પ્રથમ પ્રહર્ષણ.

વ્યાખ્યા: યત્ન વિના ઇચ્છિતાર્થની સંસિદ્ધિનું વર્ણન તે
પ્રથમ પ્રહર્ષણ.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ

ઉર ઉત્સાહિત થઈ મૃગનયની
વામનેત્ર ફરકતાં,
હુકુલ ણદલતી પિયુ આગમવિષ્ણુ
વિરહ વિષાદ હૃદયંત *

આમા પતિ આવે તો સાર એમ ઇચ્છા હતી પણ યત્ન વિના
તે ઇચ્છાની સિદ્ધિ વર્ણવી તેથી પ્રથમ પ્રહર્ષણ.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ હ

સાપતાથ પ્રીતમનાં ચક્રુ,
માનવર્તી ચઞ માન અતિ વરચુ,
જુએ ન તે ચંચળ વણુ દેખ્યે,

(૬૭-૧) ઉત્કળિષ્ઠતાર્થ સસિદ્ધિચિન્તા યત્ન પ્રહર્ષણમ્ ।

x ‘તરણુ ગૂજાત’ આશિન ૧૮૭૮ મા પ્રકટ થયું.

તારા મૈત્રક થાતાં હરખે,
માન તણ મુખ મ્હાન તણને
એક ખીજ શુ લેટે.

૨

આમા એક અપગધી અને ખીજ માનસતી તેથી અન્યોન્ય
શુ જાખીને જુએ પણ નહિ જો કે હદયેગ્જ કતલ મે એમ ખરી
એટલે તાગમૈત્રક થાતા વિના પત્નેજ તે અથની સમિદિ થઇ
એમ વર્ણવ્યુ તેથી પ્રથમ પ્રહર્ષણ

દ્વિતીય પ્રહર્ષણ.

ગાખ્યા — ઇચ્છિત કરતા અધિકાર્યની સસિદ્ધિનુ વર્ણન
તે દ્વિતીય પ્રહર્ષણ

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ

ધૃત્યુ હતુ એકજ ગામ માગવા
માગ્યા વિના પાય મળ્યા મ્હને સખા ।

આમા ઇચ્છિતાર્થથી અધિક ફળની પ્રાપ્તિ વર્ણવી તેથી
દ્વિતીય પ્રહર્ષણ

* *

દૃષ્ટાન્ત ૨ જુ

ધૃત્જા હતી વરદાનની ધરી એક મનમા હે સખી !
કેન્તુ ઉમાએ આપીઆ માગ્યા વિના વર તણ અલી

૨

(૬૭-૨) चाछितादधिकार्थस्य ससिद्धिश्च प्रहर्षणम् ।

આમા પણ પ્રવિઠાર્થથી અધિક રૂળની સસિદ્ધિ વર્ણવી તેથી દ્વિતીય પ્રહર્ષણ.

તૃતીય પ્રહર્ષણ.

વ્યાખ્યા:-રૂળના ઉપાયની સિદ્ધિ માટે કરેલા યત્નથી સાક્ષાત્ રૂળનાજ લાભનું વર્ણન તે તૃતીય પ્રહર્ષણ.

દશાન્ત ૧ છુ

વનમાં મૂળીઆં ખોદતાં નિધિ અંજનને માટે,
નિધિભંડાર જડયો મ્હને, વિના યત્ન ને કાજ.

આમા નિધિઅંજન તૈયાર કરવાને માટે વનૌપધિનાં મૂળ ખોદતા એટલે પૈસા મેળવવાલા ઉપાયની સિદ્ધિ માટે કરેલા યત્ન વડે સાક્ષાત્ નિધિભંડાર રૂપ રૂળનોજ લાભ થયો વર્ણવ્યો તેથી તૃતીય પ્રહર્ષણ

* * *

દશાન્ત ૨ છુ

પૂછતાં વશીકરણ મંત્ર—

આવી પ્રિયતમ આધીન થયો.

૨.

આમાં અલકાર લક્ષણ ઉપર મુજબ ધટાવવું.

(૬૭-૩) યત્નાદુષાયવિજ્ઞર્થાત્સાક્ષાહ્વામઃ ફલસ્ય ચ ।

(૬૮) વિપાદનાલક્ષર-The Disappointment

વ્યાખ્યા - ઇન્દ્રિયાર્થથી વિરુદ્ધાર્થની સંપ્રાપ્તિનું વર્ણન તે વિપાદન.

દશાન્ત ૧ છુ

રાત્રિ જશે પ્રભવશે વળી સુપ્રભાત,
પૂર્વેય લાતુ ઉગશે ખીલશે સુપદ્મ,
એવું વિચાર્યું જવ કોશગત દિરેક્ટ,
તે પશ્ચિમી તવ ઉખેડી ગજો મરે' રે!

આમા અમરને પદ્મવધનમાથી મુકવ થવાની ઇચ્છા હતી તેથી વિરુદ્ધ અર્થની સંપ્રાપ્તિ વર્ણવી તેથી વિપાદન.

દશાન્ત ૨ છુ

બહુ શ્રમે મૌકિતકનો શુ થેલો,
હયો પતિએ મુજ હાર પેલો,
હીધો સપત્ની પ્રતિ, તે હવે તો
થયો મ્હને એ હરહાર જેવો *

મ્હે પેલો મોગીતો હાર ધણા શ્રમથી ગૂચેનો તે પ્રીતમે હડા-
મકથી સપત્ની એટલે શોકપત્રે આપવાથી હવે તે મ્હને સર્વ જેવો!
વધ પડ્યો એમ ઇચ્છાર્થથી વિરુદ્ધ અર્થ સંપ્રાપ્તિ વર્ણવાઈ તેથી વિપાદન

* * *

(૬૮) इष्यमाणविरुद्धार्थसंप्राप्तिस्तु विपादनम् ।

* તાજી મૂજસાવ' આશિત ૧૮૭૮ મા પ્રકટ થયુ

દુષ્ટાન્ત ૩ છું

હાર કંડે ન આરોપ્યો, એવી વિશ્લેષ ભીરૂતા,
હવે તે અંતરે આવ્યાં પર્વતો, નદીઓ સખા.

૨.

આમાં સહજ વિશ્લેષ સહન થતો ન હતો ત્યાં મોટો વિશ્લેષ
તેથી પણ એમ વર્ણવ્યું તેથી વિષાદન.

(૬૧) ઉલ્લાસાલંકાર-Sympathetic Result.

વ્યાખ્યા:-એક વસ્તુનાં ગુણદોષથી અન્ય વસ્તુને ગુણદોષની
સંપ્રાપ્તિનું વર્ણન તે ઉલ્લાસ.

દુષ્ટાન્ત ૧ છું.

દેહ દુહારી તણે વધતી સખી,
જ્યમ જ્યમ જોખન જ્યોતિ,
ત્યમ ત્યમ સર્વ સપત્ની તણાં-
વદનો મલિન ધુતિ છાતી.

આમાં દુહારીની જોખન જ્યોત વધવારૂપ ગુણ વડે ખીચ
સપત્નીઓને વદને મલિનધુતિ છાતવાં રૂપ-દોષની પ્રાપ્તિ વર્ણવી તેથી
ઉલ્લાસ.

***

(૬૧) एकस्य गुणदोषाभ्यामुल्लासोऽन्यस्य तौ यदि ।

મારી લવ બાધા હરો રાધા નાગરી સોચ,*
જે તનની આંધ પડે શ્યામ હરિત દુતી હોય.

૨

આમા રાધાના ખીતવર્ણ ૩૫ ગુણથી કૃષ્ણને હરિત પુતિ ૩૫
ગુણની સપ્રાપ્તિ વર્ણવી તેથી ઉદ્ધાસ

(૭૦) અવજ્ઞાલકાર-Indifference

વ્યાખ્યા — એક વસ્તુના ગુણદોષ વડે અન્ય વસ્તુને
ગુણદોષની અપ્રાપ્તિનું વર્ણન તે અવજ્ઞા

દૃશ્યન ૧ ૨ ૭

સુલલિત લલનાઓ ભૂકુટિથી હરે છે,
હૃદય યુવક કેરા મોહ વારૂથી દે છે,
પ્રમુદિત કરતી એ યુવકો સર્વ ત્યાહી,
પણ નવ હરતી એ બાલના દિલ કાંઈ

ત્યમ અમ કવિતાએ સુઅલંકાર પહેરી,
અમી ધરી હૃદમાને રમ્ય આદહાદ દેતી,
રસિક ગુણી જનોને દિવ્ય કો માનવોને,
મૂઠ પશુ સમ નિન્દે, હાની ના કે અમોને

(૭૦) તામ્યા તૌ યદિ ન સ્યાતામવજ્ઞાલકૃત્સ્તુ સા ।

* સે ૧ એટલે ૧૦૦થે, સેકંડે

આમાં સુલલિત લલનાઓ અને કરિતાઓને અસિક અને
કુમારતાં અંતઃકરણોને આલ્હાદ દેવારૂપ ગુણની અપ્રાપ્તિ રહ્યું
તેથી અવગા.

* * *

શાન ૩ ભુ.

મહારી પ્રિયાની સમીપે . જઈ આગતાર,
હિ રાયુ ! યોગ્ય તુજને ઠપકો અપાર;
તેના શરીરનિ ઘણી મૃદુતા ભુપે છે,
તું કેમ તોપણ કઠોરપણું ધરે છે.

ભાઈચંડર.

દૃષ્ટાન્ત ૨ બી

પિતૃ ઘાતક યોગ જોઈને

મૃત જન્મ્યે દુઃખો જોશી એ યથો,

નિરખતાં વળી યોગ જાણ

ક્ષણમાં એ ફરી ખૂમ ત્યાં હસ્યો.
૨

આમાં દોષ રૂપ ને જાણ યોગ તેમાં બહુ યથા રૂપ સુગ્રી
કલ્પના કરવામાં આવી તેથી' લેલ.

(૭૩) મુદ્રાલંકાર-Indirect Designation.

વ્યાખ્યા:-મૃતાથ' વાચકપદોએ સૂચ્યાર્થનું સૂચન તે
સુદૃઢ.

દશાન્ત ૨ શ્લુ.

બાણી ભગો ગણિતે થઈ ડાહ્યો
દોષક નામ નદીતટ નાહ્યો.

દલપતરામ.

આમા પણ અલંકાર લક્ષણ ઉપર મુગ્ધ થટાવવું.

દશાન્ત ૩ શ્લુ

ક્ષણુ પણ ન વિભેગ વેકનારી,
મીટ મિટતાં પણ ખેદ લેખનારી.
ચિર વિરહિણી આમ્રાણ સાથા
અવ ભવશે કયમ ભેદ પુષ્પિતાથા ?

કેશવલાલ.

આમાં રાધાના વિરહ વર્ણન રૂપ પ્રકૃતાર્થ વાચક પદો વડે
પુષ્પિતાથા વત જે તે શ્લોકનું વત છે તેનું સૂચન કરું તેથી મુદ્રા.

(૭૪) રત્નાવલ્યાલંકાર-The String of Jewels.

વ્યાખ્યા-પ્રકૃતાર્થનું સૂચન કરનારા પદોનું પ્રસિદ્ધ કેમાનુ-
સાર સ્થાપન તે રત્નાવલી.

દશાન્ત ૧ શ્લુ.

પરિબ્રજનું તું રટણ કર ભજ નિરાકાર તક ન મળે,
સ્તંભી માગ સદસ તું મુક્તિપદ કરી કૃપા દેવા તે કહે;

(૭૪) કમિકે પ્રકૃતાર્થનાં ન્યાસ રત્નાવલી વિદુઃ ।

પોષક બધા એ વિશ્વનો રીદિ અને સીદિ સખા !
મહા એ પ્રભાવજશાળીની છે દાસી બાલુ તું સર્વદા.

આમા બોધરૂપ પ્રકૃતાર્થના સૂચન કરનારા પદોનું માસના ક્રમ
વડે સ્થાપન કર્યું તેથી રતનાવલી *

* * *

દુષાન્ત ૨ જી

કક્કા ! ક્રોધ કરો કદી ન, કરશો કર્મો કુડાં ના કરે,
ખખખા ! ખાર ખરાબ ખોટી ખલતા ખતે ખસેડો ખરે,
ગગ્ગા ! ગર્કે બની નહિં ગરવમાં ગા ગુણ ગુરૂતણા,
ઘઘ્વા ! ઘાટ ઘડો નહિં અઘટતા રે ઘાતકી થે ઘણા.
મહાસુખભાઈ.

આમા પદ્ય બોધરૂપ પ્રકૃતાર્થનું સૂચન કરનારા પદોનું કક્કાના
ક્રમ વડે સ્થાપન કર્યું તેથી રતનાવલી.

દુષાન્ત ૩ જી

સુકેશી તવ વેણી છે, રૂચિર ચિત્રલેખા ભૂઆ,
મનોહર મદાલસા દગ, તિલોત્તમા નાસિકા,
રૂડી ઉરવશી કુચચ્છબિજ, જંઘ રંભા; અહા !
દીપે ત્રિદિવ સુદરી મયીજ તન્વી । ૧૧૦૦

આમા રાધાની અગ શોભારૂપ પ્રકૃતાર્થના સૂચન કરનારા
પોતેનું અસંગત્યોના કમવડે સ્થાપન કયું તેથી સ્તનાવની.

(૬૨) તદ્ગુણાલકાર-The Borrower.

વ્યાખ્યા:-સ્વગુણનો ત્યાગ કરી પરાયા ગુણના ગ્રહણનું
વર્ણન તે તદ્ગુણ.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ

જપા કુસુમ સાનિધ્યે

રહેલું જા બટમોગર પુષ્પ રૂડું,

નિજ ધવલતા ત્યાગી,

જપા કુસુમ કાન્તિથી રક્ત થતું.

આમા બટમોગરના કુદો પોતાના ઉત્તમગતા રૂપ ગુણનો ત્યાગ
કરી જપા કુસુમના રક્તતા રૂપ ગુણનું ગ્રહણ કયું તેથી તદ્ગુણ

દૃષ્ટાન્ત ૨ છ

છમી નીરખી છબીલી લલનાની

મમ મન મોહુ લાલ,

સ્વર્ણયુથી સરખી તન ધુતિ-મે

ધઈ ગઈ માલતીમાલ x

(૬૨) તદ્ગુણ સ્વગુણત્યાગમાદન્યવીયગુણગ્રહ ।

x ' તરુણ ગુમારા' આશિન ૧૮૭૮મા પ્રકટ થયું

આમા માલતીની માલાએ પોતાનો ઉજવગતા રૂપ ગુણનો ત્યાગ
કરી તનદ્યુતિના પીતરવુંનું અનુગ્રહણ કર્યું તેથી તદગુણ.

દૃષ્ટાન્ત ૩ થુ

હુરિ અધરે ધરી લોંવી બસરી
ઓષ્ટ, દંટ, પટ જ્યોતિ,
પડતા નિજપર મંદ્ર ધનુષના
રંગે સુહર રહોતી *

આમા વાસળીએ પોતાના નીતરરૂપ ગુણનો ત્યાગ કરી ઓષ્ટ
નો લાલ, પટનો પીત, અને દંટનો સ્વામ એ રંગેનું ગ્રહણ કર્યું
વર્ણવું તેથી તદગુણ

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૪ થુ

નકવેસરનું મોતી
અધર કાન્તિથી શોભિત અયિ બાલે.
પદ્મપગ મણિ શું
જણાયછે, ચતુરા ' તુ શીલ હાલે

૨

આમા મોતીએ પોતાનો ચેતતા રૂપ ગુણનો ત્યાગ કરી અધર
કાન્તિના લાલ રંગનું ગ્રહણ કર્યું એમ વર્ણવું તેથી તદગુણ

---

* તરૂપ ગૂજરાત આશ્રિત રાજાદમા પ્રકટ થયુ

(૭૬) પૂર્વારૂપાલ્લકાર-The Reversion.

વ્યાખ્યા - પોતાના ત્યાગ કરેલા ગુણના પુનર્ગ્રહ-
ણનું વર્ણન તે પૂર્વરૂપ વિદ્યતા થયેલી વસ્તુની
પૂર્વાવસ્થામાં અનુવૃત્તિ તેપણ પૂર્વરૂપ *

દશાન્ત ૧ શ્લોક

સ્મરારિ કણ્ઠ કરોએ
કરીને વ્યાપ્તજ એવો પણ શેષ
ગણું હુંતો પ્રિયસખા
તુજ યશ થકી એ થયો પુનઃ શ્વેત,

આમા યજ્ઞવલ્કયા રૂપ ગુણ શેષે નિલકણનાં કિરણે આપ યજ્ઞ
ત્યાગીને ઢાળાયા મહેતી તે પાછી થયી પુનઃ શ્વેતતા ધારણ કરી
એમ કહ્યું તેથી પૂર્વરૂપ.

* * *

દશાન્ત ૨ શ્લોક

કટાક્ષની આંધિયિ પામિ શ્યામતા,
કરોત્સી આંધિયિ ધારિ રક્તતા.
સ્મિતોયિ પાછું નિઃવર્ણને ધરે,
પિયારિ જે ડોલરને કરે ધરે.

ભાષ્યકર.

(૭૬) પુનઃ સ્વગુણસમાપ્તિઃ પૂર્વરૂપમુદાહૃતમ્ ।

* પૂર્વાવસ્થાનુવૃત્તિશ્ચ વિદ્યતે સતિ વસ્તુનિ ।

આમા પ્રથમ શ્વેતરૂપ ત્યાગી સ્વામતા અને રક્તતનું ચઢણ
કરી પુનઃ સ્મિતોત્તી શ્વેતતાથી પૂર્વરૂપ જે શ્વેતતા તેમ ધારણ કરે
છે એમ વર્ણવ્યું તેથી પૂર્વરૂપ.

(૭૭) અદ્તગુણાલકાર-The Non-borrower.

વ્યાખ્યા:-સાથે રહેલી વસ્તુના ગુણના અનંગીકારનું વર્ણન
તે અતદ્ગુણ.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ

અનુરાગયુક્તજ હુંના હૃદયે સ્થિત થઇ એમ,
અનુરાગવાળો જરી છતાં થયો ન તું કેમ ?

આમા અનુરાગયુક્ત હૃદયે સ્થિત થયા છતાં અનુરાગયુક્તત્વ
ગુણના અનંગીકારનું વર્ણન કર્યું તેથી અતદ્ગુણ.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ હ

તિમીર પહેલાં સહુ કામથી લુપ્ત,
વિયોગિનીનાં પછિ આંજણો ધુવે,
તથાપિ આ આંહની ઉજળી રહે,
વિચિત્ર એથી વળિ શું બીજું કહે ?

સાઇશંકર.

(૭૭) સમતાન્યગુણાનંગીકારમાહુરતદ્ગુણમ્ ।

‘આમાં સર્વે સ્થલોમાથી અધકાર લૂરા છતાં પણ અને અત્રુઓ
લાવવાથી વિરહિણીઓના આજણો ધોવા છતાંપણ ચાંદનીએ સ્વામતા
નહિ લેતા ઉત્કલતાજ રાખી એટલે અન્યના ગુણનો અગીકારનજ
કર્ષો એમ કહેવાયુ છેથી અતદ્ગુણ’

(૭૮) અનુગુણાલકાર-The Enhancer.

વ્યાખ્યા:-કોઈ વસ્તુના મૂળ સ્વભાવને અનુરૂપ એવા બીજા
કોઈ ગુણ આવી મળવાથી તેના પ્રથમના સ્વભા-
વના ઉત્કર્ષાતું વર્ણન તે અનુગુણ.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છુ

મદિરા ઝ.ઝી પીધેલ વાંદરે
વળી વીંછી ડશિયોજ તે સમે;
પછી વળગ્યો પિશાચ એહને,
ઉજ્જડ કેમ કરે ન ગામ એ ?

આમા વાનરમા મૂળથી અટક્યાબાપણું હવુજ તેમા વળી
મદિરા પીધી, વીંછી કરડ્યો અને પિશાચ વળગ્યો એટલે તેના મૂળ
ગુણનો ઉત્કર્ષ થયો તેથી અનુગુણ.

દૃષ્ટાન્ત ૨ જુ

રોલ સરી નિરખી રહી'તી એ
સપત્ની પાદ સુરંગી

('૭૮) પ્રાક્ષિત્વગુણોત્કર્ષોઽનુગુણ પરસન્નિધે ।

લાલ ઉઠો હૃદ અગુલિ જોતાં

લાલની લાલજ રંગી.

આમા સંપત્તીના સુરગીવાના પગ જોઈ મૂળધીજ કોપ થયો
હતો તેમા લાલ એટલે ત્રિષતમ જે ન દઝના લાલ તેમની આમળી
લાલ એટલે રાતા રંગી જોઈ તેથી સપ્તતીતે પગે સુરગી તેણેજ
અર્થેલી તે જાણીને તેના પેઠમા લાલ હમી એટલે મૂળ યુગ્મનો ઉત્કર્ષ
થયો વર્ણવ્યો તેથી અનુગુણ

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૩ નું ૪ થુ

મરકટને મદીરા ચઢી વીંછીકરડયેા વેદ,
વ્યંતરને ભૂત વાગીયુ લણે ઘણેરો લેદ
રજપુત ને વળી રડુવો મુણી રડાની રીત,
પ્રતિજ્ઞા પોતે કરી, પરહરી પરમા પ્રીત

શામળભટ

ત્રીજા દૃષ્ટાન્ત તથા પહેલા દૃષ્ટાન્તમા વપુજ સામ્ય છે
ત્રીયામા લક્ષ્ય ઉપર મુજગજ ધરાવવું

(૭૧) મીલિત્તાલકાર The Lost

૧૧—સાદૃશ્ય વડે લેદ દેખવામાજ ન આવે એવું જે
વર્ણન તે મીલિત.

૭૧) મીલિત્ત યદિ સાદૃશ્યોદ્ગ્રેહ ધવ ન લક્ષ્યતે ।

દશાન્ત ૧ છુ

કપુર મહિમય છે ખની રહીએ,
મજતા તનદુતિ માળા,
મૌકિતકની, તે કર અડકાડી
ક્ષણ ક્ષણ તૃણ લે જાળા

આમા મૌકિતક માળા અને તનદુતિ એના શ્વેતદાર્પ સાદર્ય
હે ભેદ ન દેખવામા આવ્યો તેથી મીલિત અગતી ઝઘ નડવાથી
મોતીની માળા કપુરમહિની માળા જેવી થઈ ગઈ એમ તેને બ્રમ
થયો તેથી ક્ષણે ક્ષણે માળાને કર અડકાડી તેનાથી તરણને સ્પર્શ
કરે છે કારણ કે કપુરમહિની માળા હોય તો તરણ હાથે લડીને
ઓળી આવે

* * *

દશાન્ત ૨ છુ

વરણ, વાસ, મુકુમારતા, સહુ ત્રિધિ રહી સમાઈ,
પાખડી લાગી ગુલાબની, ગાલ ન બાણી જાય

આમા કપોલનો વર્ણ અને ગુલાબની પાખડી એ એમા સાદર્ય
હે ભેદ ન દેખવામા આવ્યો તેથી મીલિત

(૮૦) સામાન્યાલકાર-The Sameness

વ્યાખ્યા સાદર્ય વડે સમાન એવી વસ્તુનો વિશેષ ધર્મ
જણાય નહિ એવું જો વર્ણન તે સામાન્ય

(૮૦) સામાન્ય યદિ સાદર્યાદિવિશેષો નોપલક્ષ્યતે ।

દ્રષ્ટાન્ત ૧ છુ

સંકેાન્ત રત્ન સ્ત લોમાં પ્રતિગિમ્મ શતો પ્રકે,
લંકેશ્વર સભામધ્યે ઝોળખ્યો નહિ અંગદે.

આમા સાદસ્યથી લંકેશ્વર અને તેના પ્રતિગિમ્મમા ભેદ
દર્શાવનાર ધર્મ અંગદને જણાવ્યો નહિ તેથી સામાન્ય

* * *

દ્રષ્ટાન્ત ૨ બુ

મલિકાનો, મોગરાનો, બુધનો, કુમુદો તણો,
અહો ! શાદનિમાં લેદ, જણાતો નથી કાયનો.

ભાઈશંકર.

‘ આમા નેતતારૂપ સાદસ્યને લીધે ભેદ જણાતોજ નથી એમ
કહ્યું છે તેથી સામાન્ય અલકાર. ’

[૮૧] ઉન્મીલિત્તાલકાર—The Dis-covered

વ્યાખ્યા મીલિતને વિષે લેદતું સ્ફૂરણ તે ઉન્મીલિત
અથવા બે વસ્તુમાં રહેલો લેદ કોઈ વિશેષ
કારણથી લક્ષમા આવે ત્યા ઉન્મીલિત

દ્રષ્ટાન્ત ૧ છુ

સમાન છુતિથી જણાવના કનક કનકને ગાત્ર
કરને કર્કશ લાગતા બૂપણ ઝોળખ્યુ માત્ર

(૮૧-૮૨) ભેદવૈશિષ્ટ્યયો સ્ફુર્તાવુન્મીલિતવિશેષકો ।

(૨૨૫)

આમા કનકવર્ણ રૂપી સાદસ્ય છતા કુકીશનારૂપ ભેંતુ રૂંરૂ
થવાથી ઉન્નીલિત.

દશાન્ત ૨ શ્લુ

કંચન વરણી કાય પર કેસર તે ન જણાય,

રંગ શુ રંગ ભળી ગયો સુગંધથી વરતાય *

આમા સુગંધથી વર્ણુ સાદસ્ય છતા ભેદતુ રૂંરૂ થવાથી
ઉન્નીલિત

***

દશાન્ત ૩ શ્લુ

કંચન વરણી કાય પર ચપક પુષ્પની માળ,

રંગ મળ્યે દેખાય ના કરમાયે વરતાય

આમા કરમાવાથી વર્ણુ સાદસ્ય છતા ભેદતુ રૂંરૂ થવાથી
ઉન્નીલિત.

આમા વસંત સમયે સ્પષ્ટે કરીને કાકત્વ અને પિકત્વના ભેદનું
સ્ફુલ્લ થાય છે એમ વર્ણવ્યું તેથી વિશેષક.

* * *

૬૦૧૦૧ ૨ ૮૭

કુલાંગનામાં ત્યમ પુશ્વત્તીમાં,
શો ભેદ છે અંગનિ બાંધણીમાં;
વસંત આવે ઋતુસજ જ્યારે,
તેનો ખરો ભેદ જણાય ત્યારે.

ભાર્ગવકર.

‘ આમા અગ્ની બાંધણીમા સરખાપણુને લીધે પતિવ્રતાનો અને
અભિચારિણીનો વ્યવર્તક વિશેષ ન જણાવાનું પ્રાપ્ત છે. તેમા વસંત
ઋતુમા પણ વેળા ખરી રાખવાથી પતિવ્રતાનો વિશેષ સ્ફુરે છે એમ
કહ્યું છે તેથી વિશેષક અલંકાર. ’

૮૩ ઉત્તરાલકાર અથવા ચિત્રાલકાર—The Manifold.

વ્યાખ્યા:—કિંચિત્ અભિપ્રાયસહિત ગૂઢ ઉત્તરનું વર્ણન
તે ઉત્તર. તેમજ એક કે વધુ પ્રશ્નનું જે વચન
તેજ ઉત્તરનું હોય તેપણ ઉત્તર અથવા ચિત્ર.

(૮૩) કિંચિદાકૂત સહિતં પ્રશ્નોત્તરાન્તરામિન્ન મુત્તર
સ્યાદગૂઢોત્તર મુત્તરમ્ ચિત્રમુચ્યતે ।

દશાન્ત ૪ થું

નારી એક નવરગ નહિ માળાપની સૃષ્ટિ
 નહિ બીજ વાવેત્ર નહિ નીપળવે વૃષ્ટિ,
 નહિ અવનિ આકાશ, નહિ કોઈ તેનું ભેડું
 છે મુખ નાસા નેણ, પુ'છ પણ પરંથુ પ્રેરું,
 તે નારી નારીએ નથી ઘડી સ્વરૂપ રૂપે સાચળી
 પરખો તો ખેડે પાઘડી નહિ તો ખેડે કાંચળી.

શામળભટ્ટ

અમા નક્ષમાજ ઉતર જે 'કાચળી' તે આવી જવાથી ચિત્ર

(૮૪) સૂક્ષ્માલંકાર-The Subtle

વ્યાખ્યા—પરાશય સમજનાર કોઈની સાક્ષિપ્રાય ચેષ્ટાનું
 વર્ણન તે સૂક્ષ્મ

દશાન્ત ૧ થું

તારા મૈત્રક થાતા

તત્તં તેણે નયનમણિ દાખ્યા

દશાગુલિથી, કેશે

મસ્તક મણિને ફરી થડી છાતા *

(૮૪) સૂક્ષ્મ પરાશયાભિજ્ઞે તરત્તામૂતચેષ્ટિતમ્ ।

* આલિંગ્ય કેણુભારી ૧૯૨૧ મા પ્રગટ થયું

આમાં તારામૈત્રકે ચાતા સંકેતકાળનો અભિપ્રાય જાણી મરતક-
 વધુને કેતથી છાત્ર નયને દશ ગુણિ અઠાઠી એમ જણાવ્યું કે
 મૂર્ધાસ્ત પછી દશ ઘટિકા રાત્રિ વીત્યે કે દશ વાગે સંકેતસમય છે.
 એમ વર્ણવ્યું તેથી સૂક્ષ્મ.

આ ૨ વું

સખી મહાદક્ષીમાં આપની પ્રિય સ્તુતિ મમ સાન,
 હાસ્ય કરી અંજન લુછી કથે ન કરી અભિમાન ॥

આમા સાન સમગ્ર સંકેતકાળના પ્રશ્નો અભિપ્રાય જાણી
 પાતન લુછી હાસ્ય કરવા રૂપ એકાદી જણાવ્યું કે અંજન જેની
 રાત્રિ મઠી જઈ હાસ્યરૂપ ધવલ નિર્ભળ અદિક પ્રશ્નો ત્યારે
 સંકેત સમય છે એમ વર્ણવ્યું તેથી સૂક્ષ્મ.

(૮૬) વ્યાજ્ઞોક્ત્યલકાર-The Di-sembler.

વ્યાખ્યા:-અન્ય હેતુના કથને કરીને આકારના ગોપનનું
વર્ણન તે વ્યાખ્યેકિત.

દૃષાન્ત ૧ હ.

કાળે રંગ હરામણો કયમ આવે મમ ગેહ,
જેયો, સખી ઘણી વાર તે ક'પે સારીય દેહ

આમાં કૃષ્ણને જોઈ દેહ રમેલાવેલથી ક'પે છે છતાં કળા
રંગનો જોઈ બીકથી ક'પે છે એમ કહી રમેલાવેલનું ગોપન કર્યું
તેથી વ્યાખ્યેકિત.

* * *

દૃષાન્ત ૨ હ.

શોકાતુર થઈ કહો મુંઢરી
ગ્રીભ તપ્યો અતિશે અલીદે સાહેલી !
તાપ અમાપ થયો મુજ અંગે
બીશે શુ પ્રાણની સંગેરે સાહેલી !

૨.

આમાં તાપ પ્રેમાવેલથી થયો છે પરંતુ તે ગ્રીભને લઈને
થયો છે એમ કહી પ્રેમાવેલનું ગોપન કર્યું તેથી વ્યાખ્યેકિત.

---

(૮૬) વ્યાજ્ઞોક્તિરન્યદેતુક્ત્યા યદાકારસ્ય ગોપનમ્ ।

(૮૭) ગૂઢોક્ત્યલંકાર-The Hidden Speech.
 વ્યાખ્યા-અન્યનો ઉદ્દેશ કરીને અન્યને સંબોધી કરેલું
 વર્ણન તે ગૂઢોક્તિ

દ્રશ્ય ૧ બ

ગંગાતીરે વસનારી ચક્રવાતી સહી.

જે જે આ દિવસ આયમવા લાય,

બહાલાને-મુખે કે દુઃખે તું

કરજે વિદાય-ગંગા

આમા શકુન્તલાને ઉદ્દેશીને ચક્રવાતીને કયું તેથી ગૂઢોક્તિ.

દ્રશ્ય ૨ બ

પિંધ અતિરસ ત્હે દિન નહિં પકજ થાશે બધ,

મધુકર ! હે મમતા મુકો બન નવ લોભથી અંધ.

આમા પરડીયાના ઉપપતિને ઉદ્દેશીને બ્રમરને કયું તેથી તે ગૂઢોક્તિ.

* * *

દ્રશ્ય ૩ બ

માન અને વળી રહ્યું મળવું એ,

ઠહેતાં એમ મરોડ કરીને,

સહીશું તે ગમ કપડો હાલે

લાજાંતી મુજ ગમ એ.

૨.

આમા પતિને ઉદ્દેશીને સખીને કયું તેથી ગૂઢોક્તિ

(૮૭) ગૂઢોક્તિરન્યોદ્દેશ્ય ચેદન્ય પ્રતિ કથ્યતે ।

(૮૬) વ્યાજોક્ત્યલ્પકાર-The Dissembler.

વ્યાખ્યા:-અન્ય હેતુના કથને કરીને આકારના ગોપનનું
વર્ણન તે વ્યાખ્યેકિત.

દૃષ્ટાન્ત ૧

કાળે રંગ હરામણી કયમ આવે મમ જેહ,
જેથો, સખી ઘણી વાર તે ક'પે સારીય દેહ

આમાં કૃષ્ણને જોઈ દેહ સ્નેહાવેશથી ક'પે છે છતાં દ.ળા
સંગેનો જોઈ બીકથી ક'પે છે એમ કહી સ્નેહાવેશનું ગોપન કર્યું
તેથી વ્યાખ્યેકિત.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨

શોકાતુર થઈ કહે સુંદરી
ત્રીભ તપ્યો અતિયે અતીરે સાહેલી !
તાપ અમાપ થયો મુજ અગે
તરશે શું પ્રસન્ની અંગેરે સાહેલી !

૨.

આમાં તાપ પ્રેમાવેશથી થયો છે પરંતુ તે ત્રીભને લાગતે
થયો છે એમ કહી પ્રેમાવેશનું ગોપન કર્યું તેથી વ્યાખ્યેકિત.

(૮૬) વ્યાજોક્તિરન્યહેતુવત્યા યથાકારસ્ય ગોપનમ્ ।

(૮૭) ગૂઢોક્ત્યલકાર-The Hidden Speech.

વ્યાખ્યા-અન્યનો ઉદ્દેશ કરીને અન્યને સંબોધી કરેલું
વર્ણન તે ગૂઢોક્તિ

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ

ગંગાતીરે વસનારી ચક્રવાટી ભક્તી.
જો જો આ દિવસ આથમવા વતય,
બહાલાને-સુખે કે દુઃખે તું
કરજો વિદાય-ગંગા

આમા શકુંતલાને ઉદ્દેશીને ચક્રવાટીને કથુ તેથી ગૂઢોક્તિ.

દૃષ્ટાન્ત ૨ છ

પિધ અતિરસ તહે દિન નહિ પંકજ ઘાશે જાધ,
મધુકર ! દે મમતા મુકી જન નવ લોભથી અંધ.
આમા પરજીવાના ઉપપતિને ઉદ્દેશીને જમરને કથુ તેથી તે ગૂઢોક્તિ.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૩ છ

માન અને વળી રહ્યું મળવું જો,
કહેતાં એમ મરશ કરીને,
સહીશું તે જમ ઉપકો દહને
ભાળાંતી મુજ ગમ જો.

૨.

આમા પતિને ઉદ્દેશીને સખીને કથુ તેથી ગૂઢોક્તિ.

---

(૮૭) ગૂઢોક્તિરન્યોદ્દેશ્ય ચંદન્ય પ્રતિ કથયતે ।

(૮૮) વિવૃત્તોક્ત્યલ્પકાર.

વ્યાખ્યા: શ્લેષ્ટ ગુપ્ત વસ્તુ ઉત્તરાદ્ધી કવિએ પ્રકર
કરી હોય એવું ને વર્ણન તે વિવૃત્તોક્તિ.

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ

‘પ્રિય પ્રાણ પ્રિયે ! નવ તૃપ્તિ થતી,
મુજને ભર કામતણે અતિશે,
પ્રિયનાથ ! સુવાક્ય દ્વિઅર્થા લખ્યુ
કથમ ભેદી શકે મન ના મુજ એ ?

આમા પ્રથમ બે ચરણની શ્લેષ્ટગુપ્ત વસ્તુને ઉત્તરાદ્ધી પ્રકર
કરી તેથી વિવૃત્તોક્તિ.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ છ

‘તૃપ્તિ થતી નથિ લખતાં
કામ તણે ભર ઘણેજ છે મુજને.’
એવાં દ્વયર્થજ વાક્યો,
ભેદિ ન નાખે જ કોણના મનને.

ભામશ કર.

આમા પણ પૂર્વાદ્ધી શ્લેષ્ટગુપ્ત વસ્તુને ઉત્તરાદ્ધી પ્રકર
કરી તેથી વિવૃત્તોક્તિ.

---

(૮૮) વિવૃત્તોક્તિ શ્લેષ્ટગુપ્ત કવિનાવિષ્ટત યદિ ।

(૮૧) વુલ્ફચલંકાર-The Artifice.

વ્યાખ્યા:-પોતાના મર્મ ગોપનાથે ક્રિયાએ કરીને ખીભતું
વચન કરવામાં આવે એવું એ વર્ણન તે યુક્તિ.

દશાન્ત ૧ છ.

ચિતરતી તુજને હૃતી તે અને;
નીરખીને તવ આવતું અન્યને;
કુસુમગ્રાપ કરે તુજે છે ધરું
નીરખ, પ્રિય સખે ! અહીં તે રહ્યું.

આમાં કુસુમગ્રાપ આપવાની ક્રિયા વડે પોતાના સ્નેહરૂપ મર્મના
ગોપન માટે પરવચનાથે પાન કર્યો તેથી યુક્તિ.

***

દશાન્ત ૨ છ.

પ્રણમે મહત મિમે મૃગમદ્યધી
ચિતરી મૂર્તિ તમારો,
મીન નૌએ કરીને કર મોરનો
મંજરો અર્પી સુલરિ.
નાથ સનાય બિચારી.

કેશવલાલ.

ખીખી દોષ રખે તેના રતને! બેઠ પામી જાય એ દહેશતથી, તજે
મત્સ્ય કાઢી અને હાથમાં આમ્રમંજરી આપી આતો મેં કામદેવ
ચિતર્યો છે એવું જતાવવાનું કરે છે, તેથી યુક્તિ.

દૃશ્ય ૩ છુ.

એકાંતે રતિમંદિરે રજનિએ યોલેલ જે દંપતી,
તે વ્હાણે વડીલો સમીપ મુક્યો કહેતાંજ લાજે ખૂટી
દાણે! દાડિમનો કરી શ્રવણનું માણેક ચંચુ મહી,
મૂઝીને મુખખંધ કીરનૂ કરે શાણી સલુણી સહી.
કેશવલાલ.

આમાં પોતાના રતિરહસ્યના ગોપનાથે શુકચંચુમાં માણેકને
દાડિમનો દાણો કરી મુકવાથી યુક્તિ અલંકાર. વ્યાખ્યેકિતમાં અને
આમાં બેઠ એકલો કે વ્યાખ્યેકિતમાં ઉકિતથી ગોપન કરવાનું હેાય
છે ત્યારે આમાં કિયાથી ગોપન કરવામાં આવે છે.

(૧૦) લોકોક્ત્યલંકાર-The Idiomatic Ornaments.

વ્યાખ્યા:-લોકપ્રવાદનું અનુકરણ તે લોકોક્તિ.

દૃશ્ય ૧ છુ.

ગોઠા ખાધા તોય નીચો ન કરે આંકડો
પડયા મીયાં આ તોય, ઉંચી છે હજી ટંગડી.

(૧૦) લોકપ્રવાદાનુકૃતિલોકોક્તિરિતિ મળ્યતે ।

આમા ' આકડો નીચો ન કરે ' અને ' મીયા પડ્યા પડુ
 ટપડી ઉઘી, એ લોકપ્રવાદનુ અનુકરણ કર્યું તેથી લોકોક્તિ.

* * *

દૃષ્ટાન્ત ૨ બુ

સંસારીનું સુખ એવું, ઝાંઝવાનાં નીર જેવું
 તેને તુરંત કરી ફરીરે ' મોહન ખ્યારા.

મોરાંબાઈ.

આમા ' સસારનું સુખ ઝઝવાનાં નીર જેવું ' એમ લોક
 પ્રવાદનુ અનુકરણ કર્યું તેથી લોકોક્તિ.

દૃષ્ટાન્ત ૩ બુ

આપ વિના જળ નહિરે,
 મેઘ વિના જળ નહીંજ શ્રીદામા !
 દોષ નથી કંઈ તારો,
 જો તેડું હું કને હવે શ્યામા.

પ્રેમાનંદ.

આમા ' આપ વિના જળ નહિ તે મેઘ વિના જળ નહિ ' એ
 લોકપ્રવાદનુ અનુકરણ કર્યું તેથી લોકોક્તિ.

(૧૧) ઉંકેશ્વલકાર-Ambiguous Speech.

વ્યાખ્યા-અન્યાર્થસૂચક લોકોક્તિ તે ઉંકેશ્વલ.

(૧૧) ઉંકેશ્વલયંદિ લોકોક્તેઃ સ્વાદર્થાન્તરગમિતા ।

દૃષ્ટાન્ત ૧ છ.

રહુને શું પૂછે છે ? ગુણુ શિવતણુ. સેવક લહે,
સદાએ જાણે છે અહિજ અહિજ સર્વ પગને.

આમાં એક જણે કામકના સંબંધમાં વાત પૂછતાં તે વાત જાણનાર બીજો જાણુમેદુજ પાસે બેઠો હતો એટલે તેના તરફ ધંધારત કરીતે જવાગ દે છે કે મહાદેવના ગુણુ ભરડોજ જાણે અથવા સાપના પગ સાપજ જાણે એમ લોકોક્તિ કહી તેથી છેકોક્તિ.

૫ ૬ ૭

દૃષ્ટાન્ત ૨ છ.

સણુગારે રૂડા આલિ ! આ અવસ્થા વિષે મને;
ન ઘટે ધારવા અંગે, હોય શા સ્વાદ શુકલને.

લાઈશંકર.

આમાં શુકલને શા સ્વાદ હોય એ લોકપ્રવાદનું અનુકરણ હોઈ તેમાં શુકલને એટલે શુદ્ધને અર્થાત પતિવ્રતાને વિરહાવસ્થામાં શા સણુગારના શા સ્વાદ હોય એવું અર્થાન્તરપણે ગમિત હોવાથી છેકોક્તિ.

ગાન ૧ હ

પાતે વળગાડી પાડી સખાથી છુટો તહીં ગોપાળ,
 વૃષભાન કિશોરીએ પકડ્યો તે કાળ
 કયું આખે અજન મંજન કેસરતણુ વપુએ કરીયુ,
 હરી મોરમુકુટ પીતામર પાકૂન ધરીયુ,
 વૃષભાન કિશોરી વદે, ગોરી કરો છોડી દઇ ગોપાળ,
 “ વળી હોળી ખેલવા આવજો આહી દયાળ ”

આમાં શ્લેષથી અભિપ્રેતાર્થથી ભિન્ન એવા અર્થની કલ્પનાનું વર્ણન કર્યું તેથી વક્રોક્તિ.

* * *

પૂજ્યો કુમુદપર્ણથી ફળે, તોય પંચપીયૂષે ધરી કળે;
તાંદુલો ઉપર નાખિઆ ઉભી, આરતી કપુરથી કરી ખુખી,
ધૂપ તો અગરબત્તીથી કર્યો હાથ ભેડી કુદડી ઘણી કર્યો
પ્રેમાનંદ.

જયદ્રથની બીએ કેવી રીતે મહા પુત્ર કરી તેનું આ સુંદર વર્ણન છે. ઉપરથી પૂજા જણાય છે પણ તે ખરેખરી મહા (!) પૂજા છે. શ્લેષથી અભિપ્રેતાર્થથી ભિન્ન અર્થની કલ્પના કરી તેથી વક્રોક્તિ.

(૧૩) સ્વભાવોક્ત્યલકાર—The Description of nature.

વ્યાખ્યા:-જાતિ આદિમાં જેવો સ્વભાવ હોય તેવાજ સ્વભાવનું વર્ણન તે સ્વભાવોક્તિ.

દાખલ ૧ છ

કરે બીખમ ધુધવાટ, પછી યકી સિંહબાલ ત્યાં,
ભેતાં, સુણતાં વાત નિજ જાતિ ઉપર જઈ,
આમા સિંદનો સ્વભાવ વર્ણવ્યો તેથી સ્વભાવોક્તિ.

* * *

દશાનુ ૨ ૭૬

એક મૂરખને એવી દેવ, પાથર એટલા પૂજે દેવ,
પાણી દેખી કરે સ્નાન તુજસી દેખી તોડે પાંચ,
એ તો અખા બહુ કૃપાત, ઘણા પરમેશ્વર એ ક્યાંની વાત.
અખો

આમાં મૂર્ખનો જાતિસ્વભાવ વર્ણવ્યો તથા સ્વભાવે ક્ષિત.

દશાનુ ૩ ૭૭

ધીમે ઉઠી ચિથિલ કરને નેત્રની પાસ રાખી,
વૃદ્ધા માતા નયન નખળાં ફેરવીને જૂએ છે;
ને તેને એ પ્રિયપતિ હજી શાંત બેસી રહીને,
જોતાં ગાતો સગડી પરનો દેવતા ફેરવે છે.

૬૪૨ નં ૪ મુ

સુણી વચન સહિ આ તાત દિગમોહ પામ્યા,
 ખર ખર જળધારા તેમને નેત્ર ચાલી,
 નીચુ ઘણુકે નીહાળી, દીર્ઘ નિશામ મૂડી,
 કેરે દઈજ લલાટે ખોલીઆ દીન વાણી
 ગોવર્ધનરામ

આમા માનવદૃષ્ટે આવાત પહોચે તે વખતના જનસ્વભાવ
 વર્ણન કરું તેથી સ્વભાગોક્તિ

(૧૪) भाविकालकार-Vivid Description

વ્યાખ્યા -ભૂત કે ભવિષ્યમાં થયેલો કે થનારો અર્થ સાક્ષાત્
 વર્તમાનેજ ખનતો હોય એવું જે વર્ણન તે ભાવિક

દશાન્ત ૧ હ

મર્યુ' જે શુદ્ધ તે એક દેવદાનવતુ અહો,
 અથાપિ રચાન આયે, હું સાચ, સ્વપ્નનહિ કહો

આમા રચાવતું કવચરત ખતાવવા બૂતકાળમા ચયેલુ દેવદાન
 વતુ શુદ્ધ તે જાણે દમચાજ એટલે વર્તમાને ચતુ હોય એમ નર્ણવ
 ભાવિક

~ * ~

(૧૪) भाविक भूतभाव्यर्थसाक्षात्कारस्य वर्णनम् ।

છાંદ ૧ લો

એ તો છે ભણવાના વેદ
ખાવાના કે લાડુ નથી,

જ્યારે ઉતરશે અમુ મેઠ
ત્યારે આવડે તે સહી.

આમા વેદ ભણવાના એ લાડુ ખાવાના નથી એ પ્રસિદ્ધ
નિબંધનું અનુવાદન કરું તથાપિ તિરેધ.
***

છાંદ ૨ લો

અહીં નથી અગ્નિ નથી અસી નથી,
વરૂં નથી દુર્ગમની ગિરા નથી,
વસંત આ એકે નવી ખલાજ છે,
ત કોઈ જોનો પરતો ઈલાજ છે

પંદર અલંકારો.

(૧૦૧) રસવલ્લંકાર.

વ્યાખ્યા:—શૃંગારાદિ નવ રસોમાંનો એક બીજાના અંગ.
રૂપે વર્ણવાય ત્યારે રસવત્.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ.

આજ એ રસનોત્કર્ષા પીનસ્તન વિમર્દન,
નાલિને જયન સ્પર્શા પ્રાણનાથ તણો કર.
આમાં કરણમાં શૃંગાર અંગ રૂપે હોવાથી રસવત્.

(૧૦૨) પ્રેયસલંકાર અથવા માયાલંકાર.

વ્યાખ્યા:—ભાવોમાંનો એક બીજાનું અંગ થાય ત્યાં પ્રેય
અથવા ભાવ.

દૃષ્ટાન્ત ૧ હ.

કરબાણુ ધરી પ્રભુ સોગન લઈ
વહતો પછી તેહ હું વીર નહિ
નજરે રહડતાં જય એકજ બાણથી
મારું હશાનન સુત નહિ.

(૧૦૧-૧૫૬) રસમાયતવાભાસભાવશાન્તિનિવન્ધના: ।

સ્તવારો રસવત્પ્રેય ઉર્જસ્વિચ્ચ સમાદિતમ્ ।
ભાવસ્ય ધોદયઃ સંધિઃ શબલત્વમિતિ ત્રયઃ ।
અષ્ટો પ્રમાણાલંકારાઃ પ્રત્યક્ષપ્રમુખા ક્રમાત્ ।
પદં પંચદશાન્યાનવ્યલંકારાન્નિદુર્વુધાઃ ॥

આમા અર્વનામક વ્યભિચારી ભાવ તે કોધરયાવી ભાવનું અગ
નાથી પ્રેય અથવા ભાવ.

---

(૧૦૩) ઝંજસ્વલકાર.

વ્યાખ્યા.—રસાભાસ અથવા ભાવાભાસ એ બેમાનો કોઈ
પણ બીજાનું અંગ થાય એવું જે વર્ણન તે
ઉર્જસ્વીત્

દશાન્ત ૧ 'હુ

પ્રુષ્પોને જો નમી નમી સુમે પ્રેમેધેસો અલિ આ,
ને વહ્નીઓ લચતી લચતી બાઝતી નાયને હા,
આલિ જે જો તરૂવર વળી કોકિલા મત્ત ગાયે,
સર્વેથે એ મુજ મન તણો મોઢ ઝંજો વધારે.

આમા ભ્રમવાદિ વિર્ષિ ભવિ છે, તેઓમા રહેલો નૃમાન
અરો નહીં પણ રસાભાસજ ગણાય એ રસાભાસ મારામા રહેતા
આત્મકય નામના વ્યભિચારી ભાવનું અગ યવાથી ઉર્જસ્વીત્.

---

(૧૦૮) પ્રત્યક્ષાલંકાર.

વ્યાખ્યા:—જમ થયા પછી તેના નિરસનાર્થે ઇન્દ્રિયગત્ય
પ્રત્યક્ષનું વર્ણન તે પ્રત્યક્ષ.

કૃદાન્ત.

હયિતાનું સુખ ધાર્યું

અંદરને મહેં કિંતુ પછી જોતાં

કલંક એનું; બાળી

હિમાંશુ ધાયો શંકય સુઝ જોતાં.

આમા જમ થયા પછી દર્શન રૂપ આક્ષુપ પ્રમાણથી નિશ્ચય
કર્યો તેથી પ્રત્યક્ષ.

(૧૦૯) અનુમાનાલંકાર.

વ્યાખ્યા:—હેતુ વડે અનુમાનની સિદ્ધિ થાય તો અનુમાન.

દૃષ્ટાન્ત

હાથુ લેચન ફરકતાં ભવિષ્ય સારૂ જણાય,

તેવું રાધાને થતાં મળ્યા પુરાં યદુરાય.

આમા હાથુ નેત્ર ફરકતા સાસ ભવિષ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે એમ
અનુમાન કરી તેની સિદ્ધિ માટે રાધાને તેવું ચતાં કૃષ્ણ મળ્યા
હતા એ દૃષ્ટાન્ત આપ્યું તેથી અનુમાન

આત્મતુષ્ટિ.

દૃષ્ટાન્ત

મ્હારું પવિત્ર મન આ, અસિદ્ધાપી ધાય;
 દાનિય યોગ્ય પણ શંકય એ ગણાય;
 કાંકે ગણે બુધજનો નિજ આત્મતુષ્ટિ
 શકિત વસ્તુ ટાણી ત્યાજ્ય અત્યાજ્ય નીતિ.

આત્મતુષ્ટિને દુષ્યન્તે પ્રમાણુ રૂપ ગણવાથી આત્મતુષ્ટિ
 સખ્દ પ્રમાણુ.

શ્રુતિ.

દૃષ્ટાન્ત

આંખો વિના જે સઘળું બુઝે છે,
 કણો વિના સાંભળી સૌ શકે છે,
 વિના પગે સૌ સ્થળે સંચરે છે,
 વિશ્વેશ તે અન્યનું સંભવે છે. ---

શ્રુતિને પ્રમાણુરૂપ ગણવાથી શ્રુતિ સખ્દ પ્રમાણુ.

પુરાણ.

દૃષ્ટાન્ત

તારા, મ દોહરી, કુંતા, અહલ્યા વળી દ્રૌપદી;
 પ્રભાતે જે સ્મરે હોનાં, પાપ બાંધ સહુ ટળી.

આમાં પુરાણ વચન પ્રમાણુ રૂપ ગણવાથી પુરાણ સખ્દ પ્રમાણુ.

આચાર

દશાન્ત

સાધુજનો નામ ન આપતું લે,
આચારની એવી પરંપરા છે,
તેથી ન ઇચ્છું મુજ નામ દેવા,
(કાકે) આચાર ત્યાગીની બધેય નિહા
આચારને પ્રમાણરૂપ માનવાથી આચાર શબ્દ પ્રમાણ

---

(૧૬૨) અર્થાપત્યલંકાર
આખ્યા —એક અર્થે કરીને અન્યાર્થની સસિદ્ધિ વર્ણન
તે અર્થાપત્તિ

દશાન્ત

હારે છે કટિ એમ નિર્ણય થાય નિતગિરી,
પ્રયોધરોનો બાર, તે વિણ કેાળીશુ ઝીલે?
આમા પ્રયોધરોનો બાર જીનનારૂપ અર્થે કરીને કટિ કે એમ
અન્યાર્થની સસિદ્ધિ વર્ણન કર્યું તેથી અર્થાપત્તિ

૬૪૮૮૧

તરફ અતિ કરીને તન્વી નિશ્ચિન્ત થેને,
જની નથી કટિ મધ્યે માનતા એમ લોક,
કુચ ગીરિવર જે આ કાંઈ આધાર વિના,
અથર અહીં રહ્યા તે કામની ઇંદ્રજાળ.

આમા ધણે તર્ક કરતાં પણ કટિમધ્યની અપ્રાપ્તિ સર્જી
તેથી અનુપસન્નિધિ.

(૧૧૪, સમવાલકાર.

વ્યાખ્યા:—નહિ સંભવવાને યોગ્ય તેના પણ સંભવનું
વર્ણન તે સંભવ.

કથાન્ત .

‘પંચી કયાંથી પધારિયા’? ‘નગરથી’ ‘કાંઈ નવાબુની?’ ‘હા’;
‘શી?’ ‘જીવે તરૂણી પ્રિયા ત્યજી છતાં વર્ષોરૂતુમાં ભલા.’

‘તે છે? ખરી વાત શું?’ ‘સુણીજ છે મહેરેય એ વાતને,’
‘...’ પૃથ્વી જનો વિવિધ છે, કહો શું નહિ સંભવે?’

આમા નહિ સંભવવાને યોગ્ય તેના સંભવનું વર્ણન કર્યું
તેથી સંભવ.

(૧૧૫) પતિદાલકાર.

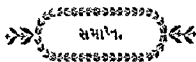
વ્યાખ્યા:-ત્યાં પ્રસિદ્ધ વાનનો વક્તા અતિરિષ્ટ હોય
એવું જે વર્ણન તે ઐતિહ્ય

ત્યાં

સાબળી વચન આ તહાસ આવેછે યાદ મ પવુ,
લોકનું,-હૂણતો પ્રાણી ગૃહે છે વૃણને પલુ.

આમા કોઈ વક્તાનું નામ ન જણાવતા 'હૂણતો પ્રાણી વૃણને
પલુ ગૃહે છે એ પ્રસિદ્ધ વાનનું વર્ણન કર્યું તેથી ઐતિહ્ય

બાપા સંસ્કૃત ને મને નિરખીને યથો અવકાશના
ઝઝા, ગુજરી કેરૂ દેન્ય હીડું તે તેને સખી શી થવા,
ધારી ઉર કરી પ્રયત્ન અદકા, તે કાન્ય કુને રૂડી .
રેખી ગુજરીને રસાળ નવલી આ રચ્ય 'નવવલ્લરી'
'ગુજરી સખી ઉપરી થળે.' એ ઉરધરી અસિલાપ,
'નવવલ્લરી' રેખી રૂડી ગુજરી કુળે આજ.

૬૫૮-૧

તરફ અતિ કરીને તન્વી નિશ્ચિન્ત થેને,
જરી નથી કટિ મધ્યે માનતા એમ લોક,
કુચ ગીરિવર જે આ કાંઇ આધાર વિના,
અધર અહીં રહ્યા તે કામની ઇંદ્રજાળ.

આમા ઘણો તર્ક કૃતા પણ કટિમધ્યની અપ્રાપ્તિ રજૂની
તેથી અનુપવબ્ધિ.

(૧૬૪, સમચાલકાર.

વ્યાખ્યા:—નહિ સંભવવાને યોગ્ય તેના પણ સંભવતું
વર્ણન તે સંભવ.

(૨૬૫)

માલોપમા	૬
અબૂતોપમા	૭
નિન્દોપમા	૮
પૂર્ણોપમા	૧૦
(ઉપમાદોષ દર્શન)	૧૩

૧૬	૧૧૦	ઉપમાન	.	૧૫
૨૭	૩	ઉપમાનોપમેય	.	૨૫૧
૨૮	૧૦૩	ઉર્જસ્વી	...	૨૦૬
૨૯	૬૯	ઉચ્ચાસ	.	૩૯
૩૦	૭	ઉદ્દેખ	...	૧૭૬
૩૧	૪૭	એકાવસિ	...	૨૫૬
૩૨	૧૧૫	ઐતિહ્ય	.	૧૯૨
૩૩	૫૬	કારક દીપક	.	૧૭૭
૩૪	૪૬	કારણમાલા	..	૧૭૮
		પ્રથમ કારણમાલા	..	૧૮૬
		દ્વિતીય કારણમાલા	..	૧૮૫

(૨૬૭)

				૨૧૯
૫૩	૭૬	પૂર્વરૂપ	..	...
૫૪	૯૮	પ્રતિબેધ	...	૨૪૬
૫૫	૪	પ્રતીપ	.	...
		પ્રથમ પ્રતીપ	...	૧૭
		દ્વિતીય પ્રતીપ	.	૧૮
		તૃતીય પ્રતીપ	...	૧૯
		ચતુર્થ પ્રતીપ	...	૨૦
		પચમ પ્રતીપ	..	૨૧
				૧૯૪

(२६८)

३४	विभाषना	प्रथम विभाषना	... १४४
		द्वितीय विभाषना	.. १४४
		तृतीय विभाषना	. १४५
		चतुर्थ विभाषना	६४७
		पञ्चम विभाषना	.. १४८
		षष्ठ विभाषना	. १४८
८८	विधितोक्ति	...	.. १५१
३३	विशेषाभास	.	.. २३४
४४	विशेष	...	.. १४२
		प्रथम विशेष	. १७१
		द्वितीय विशेष	... १७१
		तृतीय विशेष	.. १७२
		...	... १७३
		...	... २२५
८२	विशेषक	..	... १५२
३५	विशेषोक्ति	...	... १५८
३८	विषय	...	... १५८
		प्रथम विषय	... १५८
		द्वितीय विषय	... १६०
		तृतीय विषय	... १६१
		...	२०८
३	६८	विषादन	... ८८
४४	२०	व्यतिरेक	.. ८८
		उत्कर्ष व्यतिरेक	... ८८
		अपकर्ष व्यतिरेक	... १००
		समान व्यातिरेक	... १००
		...	. १३८
८५	३१	व्याजनिर्वा	... १३४
८६	३०	व्याजस्तुति	. २३२
८७	८६	व्याजोक्ति	... १७४
८८	४५	व्याधात	...

ઉક્તાવિષયા સ્વરૂપોત્પ્રેક્ષા.

વ્યાખ્યા:-કોઈ વસ્તુમા કોઈ પણ નિમિત્ત વડે સંભાવના
કરી કરેલું યથાસ્થિત રૂપ વર્ણન તે ઉક્તા
વિષયા. સ્વરૂપોત્પ્રેક્ષા.

દૃષ્ટાન્ત ૧ જી

ખાલેન્દુવત્ વક્રે વળી નવીન,
પલાશની સ્હેજ ઘમેલ રજા;
ભણે વસન્તેજ કયાં વિલાસે,
નખક્ષનો અદ્ય વનસ્થલીને.

આમા પત્રાચક્રકુમ્ભ-કેસુલાના કુનમા વક્રવ તેમજ રક્તતરંગ
સમધરૂપ નિમિત્ત વડે લમણા કરેલા-નખક્ષતના તાદાત્મ્યની સંભાવના
કરી યથાસ્થિત રૂપ વર્ણન કરવામાં આવ્યું તેથી એ ઉક્તા વિષયા
સ્વરૂપોત્પ્રેક્ષા.

દૃષ્ટાન્ત ૨ જી

મખનો ધૂમ રૂઢયો આ,
નભમા બતીને દિગ્ગ-૧ વિકારી,
આધી કે વર્ષાએ,

(૧૨) મમાપનાસ્વાવુત્પ્રેક્ષા યસ્તુદંતુરુજાત્મતા ।

ઉક્તાનુકાસ્પદાયાથ, સિદ્ધસિદ્ધાસ્પદે પદે ॥